

Bu proje Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir
This project is co-funded by the European Union and the Republic of Turkey

Sığla Ormanlarında Sanat Art in Sweetgum Forests

Doğa İçin Sanat

Türkiye'nin eşsiz biyolojik çeşitliliğinin önemli türlerinden biri olan endemik Anadolu sığla ormanları (*Liquidambar orientalis*), 2016 yılının Haziran ayında Türkiye'nin ilk doğa sanatı (wildlife art) projesi için 30 sanatçıya ev sahipliği yaptı. Çoğu ilk kez doğanın içinde çalışma şansı bulan sanatçıların, sığla ağaçları ve zengin yaşam ortamından ilham alarak ürettiği eserlerden oluşan "Sığla Ormanlarında Sanat" koleksiyonu bu projenin sonucu olarak ortaya çıktı.

Proje, AB Sivil Toplum Diyalogu Programı kapsamında desteklenen ve Doğa Koruma Merkezi'nin (DKM) doğa koruma üzerine yaptığı bilimsel çalışmalar ile Society of Wildlife Artists'in (SWLA), sanatı bir savunuculuk aracı olarak kullanma konusundaki deneyiminin bir araya gelmesiyle gerçekleştirildi.

SWLA temsilcisi dört deneyimli sanatçı, farklı disiplinlerden gelen genç Türk sanatçılarla Anadolu sığla ormanlarında bir araya gelerek bir haftada, çok çeşitli tekniklerde 400'den fazla eser üretti.

Türkiye'de "doğa için sanat" kavramını yaygınlaştırmayı amaçlayan proje, aynı zamanda eşsiz sığla (günlük) ormanlarının korunmasına katkıda bulunmayı hedefliyor. Her biri doğayla iletişimin farklı bir yüzünü ortaya koyan sanatsal çalışmalar aynı zamanda Türkiye ile Avrupa Birliği toplumları arasında kültürel köprüler kurulmasına da destek oluyor.

Art for Nature

Turkey's endemic sweetgum forests (*Liquidambar orientalis*) a unique symbol of biodiversity, hosted 30 artists in June 2016 for the country's first wildlife art project. The result was a spectacular body of work; "Art in Sweetgum Forests", produced by a multi-talented group of artists from different disciplines, some of them experiencing nature and on-site drawing for the first time.

Supported by the EU Civil Society Dialogue Programme, this project was realised through a collaboration of expertise between Turkey's Doğa Koruma Merkezi – DKM (Nature Conservation Centre), which conducts scientific studies on nature conservation in Turkey, and the Society of Wildlife Artists – SWLA, which uses art as a means of awareness for nature and wildlife.

Four SWLA artists joined Turkish artist from different areas of expertise, and together they produced more than 400 works in different media, studying and painting together in Anatolia's sweetgum forests.

The project aims to protect the rare sweetgum forests and popularize the notion of "art for nature" in Turkey. The artists, each representing a different facet of nature in their works, also help support the building of bridges between Turkey and the EU.

Sığla Ormanlarında Sanat / Art in Sweetgum Forests

Yayımlayan/Publisher: Doğa Koruma Merkezi (DKM)
Nature Conservation Centre (DKM)

Yazarlar/Authors:

Aydan Özkil, DKM
Okan Ürker, NATURA
Uğur Zeydanlı, DKM

Proje Ekibi /Project Team:

Hatice Dinç Sarısoy, DKM	Nik Pollard, SWLA
Aydan Özkil, DKM	Greg Poole, SWLA
Emre Egemen Satılmış, DKM	Esther Tyson, SWLA
Okan Ürker, DKM	Ben Woodhams, SWLA

www.dkm.org.tr
www.swla.co.uk
dogaicinsanat.wordpress.com
Facebook, YouTube /dogaicinsanat

Editör/Editor: Oya Ayman

Çeviri, İngilizce Editör / Translation, English Editor: C.M. Kösemen
Grafik Tasarım/Graphic Design: Güngör Genç
Fotoğraflar/Photographs: Cengiz Tapan, Güngör Genç
Eser Fotoğrafları/Reproduction: Hemzemin Atölye - Galip Kürkçü

Sanatçılar/Artists:

Nilüfer Araç, Sumru&Burcu Arık Akyüz, Tuğçe Aytürk, Tora Benzeyen, Gonca Mine Çelik, Sedat Girgin, Gizem Güvendağ, Medine Irak, Gökçe İrten, Gülçin Karaca, Yağmur Koçak, Cevdet Mehmet Kösemen, Büşra Kuzu, Şura Seyhan, Merve Özcan, Ahmet Özdemir, Fatih Öztürk, Cem Parlar, Zeynep Sağır, Ebru Tatlısu, Leyla Temiz, Duygu Topçu, Mert Tugen, Selçuk Yılmaz, Gözde Yurdunmal, Aybars Yücel, Nik Pollard, Greg Poole, Esther Tyson, Ben Woodhams

Kapakta yer alan eser/ Artwork on Cover: Sedat Girgin

Basım/Printing: Dumat Ofset - Ankara Tel: 0312 278 82 00

1. Basım / 1st Edition
Ankara, Şubat 2017 / February 2017
ISBN: 978-605-82749-0-7

(c) Doğa Koruma Merkezi, Şubat 2017 /
Nature Conservation Centre, February 2017
A. Öveçler Mahallesi 1293. Sokak 9/32 06460, Çankaya, Ankara
Tel: 0312 287 81 44 Faks: 0312 286 68 20
www.dkm.org.tr dkm@dkm.org.tr

Bu kitap Doğa Koruma Merkezi tarafından yayımlanmıştır. Her hakkı saklıdır. Tamamen ya da kısmen çoğaltılması ve metindeki bilgilerin kullanılması Doğa Koruma Merkezi'nin yazılı izni alınmadıkça mümkün değildir. Bilimsel araştırma, tez, makale, kitap ve benzeri eserlerde, kitabın ve Doğa Koruma Merkezi'nin tam adı belirtilerek atıf yapılabilir.

This book has been published by the Nature Conservation Centre. All rights reserved. No reproduction, total or partial, no sharing of information contained herein allowed without the written permission of the Nature Conservation Centre. Citations allowed in scientific research these, books and other articles with the mention the name of the title and Nature Conservation Centre.

Referans gösterme/Citation:

Özkil, A., Ürker, O., Zeydanlı, U. 2017.
Sığla Ormanlarında Sanat. Doğa Koruma Merkezi, Ankara. Erişim/URL: [www.dkm.org.tr]

Bu kitapta kullanılan bütün eserlerin ve fotoğrafların kullanım hakkı sanatçılara aittir. Eserler hak sahibinin yazılı izni olmadan çoğaltılamaz ya da başka amaçlarla kullanılamaz.

Copyrights of all photos and artworks are reserved to their respective artist. No reproduction and reuse without written permission of copyright holders.

“Doğa İçin Sanat” Projesi, AB Sivil Toplum Diyalogu Programı kapsamında Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmiştir.

Bu yayının içeriğinden sadece Doğa Koruma Merkezi (DKM) sorumludur ve hiçbir şekilde Avrupa Birliği veya Türkiye Cumhuriyeti'nin görüşlerini yansıttığı şeklinde yorumlanamaz.

The “Art for Nature” project has been funded by the Republic of Turkey and the European Union as part of the EU Civil Society Dialogue Programme.

The contents of this book and the views expressed therein are under the responsibility of Nature Conservation Centre. It does not reflect the official views of the Republic of Turkey or the European Union, or officials thereof, in any respect.

Bu proje Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir
This project is co-funded by the European Union and the Republic of Turkey

Sivil Toplum Diyalogu Civil Society Dialogue
Doğa için Sanat Artists for Nature

İçindekiler

Table of Contents

Giriş	Preface	
Künye	Publication details	
Önsöz – Harriet Mead ve Bruce Pearson	Foreword – Harriet Mead and Bruce Pearson	1
Önsöz – Hilary Welch	Foreword – Hilary Welch	5
Proje Ortakları	Project Partners	8
AB Sivil Toplum Diyalogu Programı	EU Civil Society Dialogue Programme	11
Doğa ve Sanat	Nature and Art	12
Doğa Sanatı	Wildlife Art	18
Gözlem Kültürü	A Culture of Observation	22
Doğa İçin Sanatta İlk Adımlar	First Steps in Art for Nature	27
Doğa Koruma İçin Sanat	Art for Nature Conservation	30
Türkiye’de Doğa ve Sanat	Art and Nature in Turkey	34
Geleneksel Kültürde Doğa	Nature in Traditional Culture	39
Doğa Koruma Merkezi ve Koruma Anlayışı	The DKM and Its Sense of Conservation	44
Sığla Ormanları ve Koruma Çalışmaları	Sweetgum Forests and Conservation Efforts	47
Sığla Ormanlarında Sanat	Art in Sweetgum Forests	50
Sığlaların Hikâyesi	The Story of the Sweetgum Forests	62
Yaşayan Bir Fosil: Sığla Ağacı	The Sweetgum Tree: A Living Fossil	65
Sığla Orman Ekosistemi	The Sweetgum Forest Ecosystem	66
Köyceğiz Demek, Sığla Yağı Demek	Köyceğiz means Sweetgum Oil	74
Sığla Yağının Korumadaki Önemi	Sweetgum Oil and Nature Conservation	76
Sığla Yağı Üretimi	Sweetgum Oil Production	78
Yok Oluşun Eşiğindeki Kutsal Ağaçlar	Sacred Trees on the Brink of Extinction	82
Sığla’nın Karizması	The Grandeur of the Sweetgums	86
Parçalanarak Küçülen Ormanlar	Fragmenting Forests	90
Yaşama Tutunan Sığla Ormanları	Sweetgum Forests Clinging to Life	94
Gelecek	Future	118
Projenin Ardından	After the Project	120
Başardık	We Did It	124
İlham Veren Adımlar	Inspiring Steps	131
Emek Verenler	Contributors	134
Teşekkür	Special Thanks	136
SWLA Sanatçıları	SWLA Artists	140
Misafir Sanatçılar	Guest Artists	144
Katılımcı Sanatçılar	Participating Artists	147
Referanslar	References	158

Önsöz

Doğa ve yaban hayatı, tarih boyunca sanatçılara ilham olarak, bir çok etkileyici eserin ortaya çıkmasını sağladı. Binlerce yıl önce, mağara duvarlarına etkileyici hayvan resimleri çizen isimsiz sanatçılardan, günümüzde bütün kariyerini tek bir tür ya da doğal ortama adayacak kadar detaylı çalışan ustalara kadar, doğa farklı insanlar ve kültürler için çok önemliydi.

Sanat tarihi hem gelişimimizi yansıtan, hem de doğa ile aramızda olan karmaşık ilişkiyi gösteren bir kültürel bilince sahip. Bu binlerce yıllık birikimde, hem insanlığın gelişen kültürü hem de insanın doğa karşısında değişen duruşu kayıtlı. İnsanlar için doğa, kimi zaman korkulan, kimi zaman hayran kalınan, tapınılan, bazen de kusursuz mükemmeliyeti temsil eden bir unsur oldu.

Türümüze ilham veren, bir zamanlar varlığımızın merkezinde yer alan doğa, ne yazık ki turizm, yapılaşma, endüstri, tarım ve nüfus artışının etkileri ile baskı ve tehlike altında. Doğal varlıklar, şehir ve kasaba hayatının gölgesinde umursanmadı, hatta unutuldu. Modern hayatın dikkat dağıtan ayrıntılarının arasında doğaya yer kalmadı; doğal yaşam zamanla insanların algısından uzaklaştı. Gündelik seyahatlerinde bile insanlar, dikkatlerini çevredeki yaşam yerine telefon ve bilgisayarlarına vermeye başladılar.

İlham kaynağı doğa olan bütün sanatçıların ortak noktası, doğayı gözlemde yaşadıkları sonsuz neşe ve merak hissidir. Doğaya olan ilgi ve merakı sanat ile yaşatmayı amaçlayan SWLA'nın kalbinde de bu duygu yatıyor. Yayın ve sergilerimiz ile, bir yandan doğa korumanın önemini insanlara hatırlatmak diğer yandan da dünya ekosistemlerinin ve canlılarının çeşitliliğini kutlamak, önemli amaçlarımız arasında yer alıyor.

SWLA, dünyanın her yanında, giderek artan ortak bir bilinçle bu konu üzerine yoğunlaşan sanatçıların oluşturduğu bir akımı izliyor. Bu yeni kuşak sanatçılar, iklim krizi, nesli tükenen türler, kaybolan doğal ortamlar gibi konuları bilim, ekonomi, politika gibi nispeten

Introduction

Wildlife and the natural world have inspired the creation of a vast body of work by artists throughout our common cultural history and provided a deep core of inspiration to cultures across the world. From the simple and profound renderings of wild beasts drawn onto cave walls many thousands of years ago, to a modern-day wildlife artist who might be so fascinated by a particular species or place it forms the entire focus of their creativity.

The wealth of creative work accumulated over thousands of years not only mirrors the steadily evolving sophistication and cultural development of mankind but also reflects our often complex, changeable and contradictory attitude to wildlife and nature: nature as something to fear, something to be in awe of, something to be worshiped or as a source of religious significance, and nature as something beautiful and perfect.

Unfortunately with increasing pressure on the natural world from tourism, development, agriculture, and industrialisation the source material that so many have turned to for inspiration for so long is being eroded and confined, and its survival threatened. In addition the natural world, which was once at the core of our existence, is now often ignored and seemingly irrelevant to our town and city dwelling lifestyle. Urban and city landscapes leave little room for nature and what there is often goes unnoticed thanks to the constant distractions of modern life. When once travellers gazed through windows on their journeys now their focus is trained on their phones and laptops as landscapes slip by unnoticed.

The shared link that all artists have, who take nature as their starting point, is their profound joy and wonder in their intense observation of the natural world. It is that common enthusiasm that lies at the core of the SWLA - an organisation that seeks to promote an appreciation of and delight in the natural world through all forms of fine art based on or representing the world's

daha “soğuk” disiplinlerin kapsama alanından alıp; kültürel ve sanatsal duyarlılıklarla birlikte yorumluyor. Bu yeni bakış açısı ve sanatçıların bireysel yaratıcılıkları sayesinde, yeni bir izleyici kitlesiyle beraber, var olan sorunlara yönelik yeni bakış açıları da kazanıyoruz.

Sanat, doğaya duygusal bir bakış açısıyla yaklaşmak yerine, doğa koruma gibi meselelere odaklanarak kamuoyu ve yetkililer ile daha açık bir diyalog kurmaya yarayabilir. Sorgulayıcı, içten ve hatta biraz muhalif bir doğa sanatı, sadece dekoratif sanat türlerinden çok farklıdır.

“Doğa İçin Sanat” gibi projeleri destekleyen SWLA, bu tarz sanatçıların içindeki sesi keşfetmelerine yardımcı oluyor. Projelerimiz doğaya yeni bir yaklaşım ve deneyim fikrini açılıyor. Doğanın içinde çalışabilen deneyimli sanatçıları yerel sanatçılar ile birlikte çalışma ve paylaşmaya davet ederek, hem yaratıcı bireylere hem de daha geniş topluluklara ilham verebiliriz.

Anadolu Sığla Ormanları Projesi, bu açıdan çok başarılı oldu. Proje, SWLA’nın değerleri çerçevesinde, doğadan ilham alan sanat eserlerinin ortaya çıkmasına vesile olarak tehlike altında kalan, unutulmuş doğal ortamlara yeniden dikkat çekmeyi başardı.

Bruce Pearson & Harriet Mead

wildlife. Through exhibitions and publications of fine art the Society aims to further an awareness of the importance of conservation in order to maintain the variety of the world’s ecosystems and its wildlife.

Increasingly, the SWLA is being drawn into a growing informal movement among the wider community of artists in many different parts of the world who are addressing those more difficult issues. They are taking the climate crisis, species loss and habitat destruction from the colder realms of science, economics, wildlife conservation and politics into the more emotional world of culture. Through their unique view of the world and individual creativity these artists help bring a new audience and a new way of portraying these controversial issues.

Rather than forever presenting a sentimental view of the natural world, the genre has enormous potential to engage the wider public and decision makers by exploring harder conservation and environmental issues. Wildlife art when passionate, questioning and indeed sometimes controversial is an exciting prospect that is far removed from an idealised or simply decorative view of nature.

The SWLA is keen to help artists find their voices by supporting initiatives like the Art for Nature Project. Projects such as this allow a whole new approach to experiencing and documenting the natural world. By inviting established artists already familiar with the challenges of working directly from nature, their enthusiasm and techniques can be shared with local artists and help inspire creatives and communities alike. The Art for Nature Project has been extraordinarily successful and encapsulates the ethos of the SWLA in endeavouring to create art inspired by the natural world whilst also helping to bring attention to overlooked or threatened areas.

Bruce Pearson & Harriet Mead

2

-
- 1 Esther Tyson
2 Nik Pollard

Zeynep Sağır

“İngiliz sanatçılar ile sürekli diyalog içinde olmamız sanatsal gelişim ve paylaşım açısından çok yararlıydı. Akşam saatlerinde herkesin birbirine işlerini gösterip anlatması hem teknik açıdan, hem de fikişsel anlamda çok iyi oldu.”

“Our dialogue with British artists was very helpful for our artistic development. Those “share and tell” sessions in the evenings were brilliant, they inspired us with new ideas and new techniques.”

1 Duygu Topçu

Önsöz

Fikirleri ve fırsatları hayal gücü ile birlikte kullanabilmesi, her zaman DKM'nin güçlü yanlarından biri olmuştur. Amacınız, bilinçaltında kök salmış derin fikirleri değiştirmekse, böyle yeni yaklaşımların çok önemli bir gücü olabiliyor. Doğayı korumak için sanat yapmak mı? DKM sanatçıların bakış açısında bulunan, hatıraları canlandırmayı ve uyumuş ruhları yeniden uyandırmayı mümkün kılan gücü görmüş olmalı. Yetenekli bir zihnin penceresinden bakarken, alıştığımız dünya yeni anlamlar kazanır. Bu bilinmeyen de, bu fikri mükemmel yapan faktörlerden birisi.

Ancak bu fikir, Türkiye'deki doğru anı yakalamak için çok bekledi.

1990'lı yıllardaki işim, İngiltere'deki doğa koruma alanları hakkındaki mesajların ziyaretçilere iletilmesiyle ilgiliydi. Kalbe ve zihne hitap eden, insanların farkındalığını değiştiren güçlü mesajları vermek için hayal gücüne büyük bir ihtiyaç olduğunu fark ettim. Ziyaretçilere erişmek için gözden uzak, dinlemeye daha müsait oldukları alanları seçmeye çalıştım.

Tam o sırada, parklardan birinde, içinde kafe bulunan bir ziyaretçi merkezi açıldı. Daha önce hiç böyle bir uygulama yapmış olmamama rağmen, buranın potansiyelini hemen gördüm. Kafelerde insanların zihinleri serbest ve rahat oluyor. Menüye baktıktan sonra insanların zihinleri etrafta geziniyor ve zaman geçirecek bir şeyler arıyorlar; zihinleri, bilgiyi emen bir sünger gibi oluyor.

Burada iyi bir fırsat vardı. Kafeye yapılacak bir ziyaretin, parktaki kuşları görmek kadar önemli bir faaliyet olması gerektiğine karar verdim. Mutfak çalışanlarının iyi yemekler ile yaptığı karşılama merasimini, ben de kafeye sıcak bir duygu katıp, onları buraya bir kez daha getirecek duygular yaratarak sürdürmeye karar verdim.

Kafedeki masaların üzerinde büyük, boş bir duvar vardı. Burayı, boşken bile hoş bir duygu katacak bir galeriye dönüştürmeye karar verdim ve herkes de

Foreword

Imaginative use of ideas and opportunities is DKM's forte. And if you aim to change attitudes deeply-rooted in the subconscious, the surprise of using new approaches can be a helpfully destabilising force. Artists for nature conservation? DKM could see that an artist's different way of seeing has the power to stir memories and re-awaken souls. That the familiar which surrounds us takes on a new significance when seen through the eyes of gifted strangers. That the surprise of the idea makes it one of the best.

But the idea has waited a long time to find its moment in Turkey.

In the 1990s my job was to communicate conservation messages to visitors on nature reserves in the UK. I found it was the messages which visitors didn't know they needed to know, which aimed to reach their hearts and minds, shift their baselines, that required the most imagination to transmit. I sought unobtrusive places to communicate them where visitors would be willing to listen, and discreet ways to interpret them which would resonate and endure.

Then, a new visitor centre was built on one of the reserves, incorporating a café. I had never had the opportunity to use a café as an interpretation space before, but I could see its potential. A café is a single purpose place where people's minds are unoccupied. To pass the time they seek diversions and, once they have exhausted the entertainment value of the menu, they will study anything within range; they are available to absorb information like a sponge.

This was definitely an opportunity. I decided that a visit to the café should become as essential a part of visiting the reserve as seeing the birds. The kitchen staff were already focused on providing a friendly welcome and good food, I wanted to add more to the buzz of the café experience, to make the 'buzz' a warm feeling that people carried away inside them and part of the reason they visited again.

"Milli parkların, ülke ekonomisine para getirmesini sağlamak kolay olabilir. Ama daha önemlisi, halkın elindeki zenginlikler karşısında bir sorumluluk ve gurur hissi oluşturmaktır."

Wolfgang Weber,
sanatçı, 'Tiger', ANF
Hindistan 1998

"It may be quite easy to convince people that national parks bring money into the country, but more important is to get their feelings of responsibility for and pride in what they have."

Wolfgang Weber,
artist, 'Tigers', ANF India
1998

“Köylüler için, açık bir ahırın içinde bir sergi düzenlemiştik. Sergide çiftçilerden biri, özenle yapılmış geyik resimlerinden birini parmaklarıyla sevdi. Çiftçiler, içgüdüsel olarak tanıdıkları bu doğal ortam ve hayvanların görüntülerine bakınca, kendi hayatlarının yansımalarını başkalarının gözünden görüyordu.”

Robin d’Arcy Shillcock,
sanatçı ve yazar, ‘Portrait of a Living Marsh’, ANF Poland
1992

“During the informal exhibition we have put up for the villagers in the draughty barn, a farmer rubs his stubby finger across a carefully delineated roe deer head drawn by one of the artists. Farmers look at the images of their own animals and the landscape they know so intimately, seeing themselves and fragments of their lives through the eyes of strangers.”

Robin d’Arcy Shillcock,
artist and author, ‘Portrait of a Living Marsh’, ANF Poland
1992

hemfikir oldu. Ancak benim kafamda, bu galeri basit bir dekorasyonun çok daha ötesinde olmalıydı. Buradaki resimler, parktan etkilenen insanların yarattığı orijinal ve bireysel yorumlardan oluşmalıydı. Bu kafe duvarındaki resimler, sürekli değişen bir akış halinde kalplere ve zihinlere ulaşarak, parkın çeşitliliği ve değerini ziyaretçilere aktarmalıydı.

Büyük fikrim buydu. Gerçekleştirmek için, park ve SWLA (Doğa Sanatçıları Topluluğu) arasında renkli bir işbirliği sistemi geliştirdim. SWLA üyeleri bir kaç günlüğüne parka ziyaretçi olacak, eskizler yapıp üç ya da dört eser üretecekti. Eserler tamamlanınca kafe duvarlarında sergilenecekti. Bu formül hem sanatçıların, hem parkın, hem de ziyaretçilerin çok işine yaradı. Parkın kafesi, yörede yeme-içme konusunda oldukça iddialı bir yer oldu. Duvardaki resimler bu çekici yönünün önemli bir parçasıydı. İnsanlar dönüp dolaşıp yemek için buraya gelmeye başladı.

Bunların hepsi 20 yıl önce başladı. 12 yıl önce Türkiye’ye geldim ve deneyimlerimi DKM ile paylaştım. Beraber çalıştık ve bu fikri Türkiye’ye uygun hale getirmeyi denedik. En sonunda kaynak da bulununca Köyceğiz’de, kültürleri ve deneyimleri birleştirecek bir aktivite yapma fırsatı bulduk.

Sanat, bilim, farklı kültürler ve çeşitliliğe dayanan projemizin merkezinde SWLA ve DKM arasındaki bu ortaklık yatıyordu. Bu, doğa sevgisini temel alan ve sanatçılar, sığla ormanları, bölgenin doğası ile yöre insanı arasında yeni bağlantılar kurmayı hedefleyen ortak bir vizyondu.

Bütün bu bağlantılar için uzun ve verimli bir hayat diliyorum. Dilerim, kökleri derinlere uzanır ve kalıcı olur. En iyi fikirler bu şekilde, bekleyerek oluşuyor.

Hilary Welch

Above the tables in the café was a bare wall. I suggested we used the wall as a gallery space. This would immediately create a sympathetic ambiance even when the café was empty and everyone thought it was a good idea. But in my mind the pictures were going to have to work for their space on the wall, they were not just to be customised wallpaper. They were to be exhibitions of a stream of original and individual interpretations of the reserve by artists touched and inspired by it in different ways, images of the reserve which were both familiar and unfamiliar, a never ending flow of variations on the same basic message of the reserve’s diversity which, over time, would stir huge numbers of hearts and minds.

This was a big idea. To make it happen I developed a vibrant partnership between the reserve and the Society of Wildlife Artists. SWLA members were invited to stay on the reserve for several days, to immerse themselves in the place, make field sketches and find inspiration for their group of three or four finished pictures which, some months later, would be exhibited in the café. It was a formula which worked for all of us—the artists, the reserve and the visitors. The café became acclaimed as the place to eat locally, and the paintings were part of the buzz which people kept coming back for.

This all started 20 years ago. Twelve years ago I came to Turkey and shared my experiences with DKM, and together we started kneading and moulding the idea to the Turkish context. Finally, at Köyceğiz, with funding which aims to join cultures and share experience, DKM has seen an opportunity and grabbed it.

The partnership between the SWLA and DKM at the heart of this project is founded on diversity, on an array of cultures and the disciplines of Art and Science. But SWLA and DKM’s vision, of what they can achieve together, is shared. It is a vision of new connections—between artists, the Sweetgums, the landscape and the local people—created by a shared passion for the natural environment. I wish all these connections long and fruitful life—so that the new vision will put down deep roots and endure. The best ideas are worth waiting for.

Hilary Welch

Gülçin Karaca

"Bütün bir günü ormanda geçirmek istedim bu etkinlik boyunca ve bunu pek çok diğer katılımcının da düşündüğünü kendilerinden duydum. Ormanla bir olmaya çalıştık orada biz. Çünkü zaten doğanın bir parçasıyız hepimiz. Sadece bunu şehirdeki günlük koşturmadan unutuyoruz. Bundan sonra da daha dikkatli olacağım, doğayı anlamaya ve bunu diğer insanlarla paylaşmaya gayret edeceğim."

"I wanted to spend a whole day in the forest, and so did many others. We are, after all, all parts of nature. We forget it in the daily rush of the city. After this, I'll be careful to understand nature, and share it with others."

Proje Ortakları / Project Partners

www.dkm.org.tr

Doğa Koruma Merkezi (DKM)

Doğa Koruma Merkezi (DKM) 2004 yılından beri doğa koruma alanında faaliyet gösteriyor.

Yürüttüğü projelerde bilimsel yaklaşımları temel alarak, biyolojik çeşitliliğin etkin şekilde korunmasını ve doğal kaynakların sürdürülebilir şekilde yönetilmesini sağlamayı amaçlayan DKM, çalışmalarında "koruma biyolojisi" disiplinini temel alıyor ve bu anlayışın yaygınlaşması için çaba gösteriyor. Bu nedenle, koruma çalışmalarının başarısı ve sürekliliği için kapasitenin artırılması, DKM'nin öncelikleri arasında yer alıyor.

Doğanın ve biyolojik çeşitliliğin korunmasının ancak insanlar ile kurumların işbirliği ve ortak çabasıyla gerçekleştirilebileceği fikrinden yola çıkan DKM, kurulduğundan beri ulusal ve uluslararası ortaklarının desteği ile yürüttüğü çalışmalarını Türkiye'nin dört bir yanında sürdürüyor.

Doğa Koruma Merkezi doğadan ve çeşitliliğinden ilham alıyor, yerel dinamikler ışığında sürdürülebilir yaşam biçimleri ve bunların oluşturduğu kültürleri destekleyecek gerçekçi ve yenilikçi yaklaşımları belirlemek için çalışıyor.

Nature Conservation Centre (DKM)

The Nature Conservation Centre (DKM) is a foundation established in 2004 by a group of experienced ecologists and nature conservationists.

The DKM aims to sustainably manage natural resources and preserve biodiversity by basing its projects on scientific methodologies. The organisation bases its work on conservation biology, and aims to increase sustainability and success rates in conservation efforts.

Throughout its work around Turkey, the DKM believes that proper conservation is possible only with the active cooperation of people and organisations.

The DKM is inspired by nature and its boundless diversity, and strives to adopt innovative approaches in sustaining natural resources and the indigenous lifestyles associated with them.

Doğa Sanatçıları Topluluğu - SWLA

Doğa Sanatçıları Topluluğu (Society of Wildlife Artists, SWLA) kurulduğu 1964 yılından bu yana tüm sanat formlarını kullanarak, doğal yaşama ve doğal varlıklara saygı ve sevgi duyulmasını sağlamak için çalışıyor.

Güzel sanatlar konusunda hazırladığı sergi ve yayınlarıyla, doğa koruma çalışmalarının, ekosistemlerin ve yaban hayatın önemine yönelik farkındalığı artırmak için çalışan SWLA, aynı zamanda sanata önem veren doğa koruma kuruluşlarına da destek oluyor.

Oluşturduğu burs sistemi ile SWLA, doğa ve yaban hayatı konusunda kendini geliştirmek isteyen genç sanatçılara seyahat, eğitim ve malzeme konusunda yardım sağlıyor.

SWLA tarafından 50 yılı aşkın süredir Londra'da Mall Galleries bünyesinde düzenlenen "Doğanın Gözü/The Natural Eye" sergisi, doğal yaşamdan esinlenmiş pek çok sanatçının farklı tekniklerle ortaya koyduğu özel bir seçkiyi bir arada izleme olanağı sunuyor. Bu sergi İngiliz doğaseverlerin takviminde en önemli etkinliklerden biri olarak yer alıyor.

The Society of Wildlife Artists - SWLA

The Society of Wildlife Artists is a registered charity that since 1964 has been seeking to generate an appreciation of and delight in the natural world through all forms of fine art based on or representing the world's wildlife.

Through exhibitions and publications of fine art the Society aims to further an awareness of the importance of conservation in order to maintain the variety of the world's ecosystems and its wildlife.

The Society also supports and promotes arts-based objectives of other conservation and wildlife charities. Through bursary schemes the Society has been able to help young artists keen to develop their knowledge and skills in wildlife art with awards towards travel, education or the cost of materials.

The focus of the Society's year is the annual exhibition, The Natural Eye. The Natural Eye is held in October/November at the prestigious Mall Galleries in London and is a showcase for the best art inspired by the natural world. It is considered the foremost event in the British wildlife art calendar.

www.swla.co.uk

Merve Özcan

“İngiliz ekibin çalışma disiplinlerine hayran kaldım, çok rahat ve hevesle çalışıyor, insana şevk veriyolardı. Hepsinin tarzı birbirinden farklı, güzel ve çok etkileyiciydi. Eleştirileri de öyle; alıştığımızın dışında, olumlu ve geliştiriciydi. Tanıdıkça birbirimizden, yalnız çizim konusunda değil, farklı konular hakkında da pek çok şey öğrendik. Ortak bir amaçla farklı yerlerden, farklı alanlardan bir araya gelen insanların bakış açıları, fikirleri, duyarlılığı, uyumu hepimize pek çok şey kattı ve en önemlisi de dost kazandırdı.”

“I was awed by the discipline of the British crew; they worked with such enthusiasm, and encouraged people. They had different styles, all of them beautiful and impressive. Their critiques were positive and nurturing. We learnt a lot from them, not just about art. From this common gathering of people from far-off places, we learnt a lot of different ways of looking, and made a lot of friends.”

1 Greg Poole

AB Sivil Toplum Diyalogu Programı

Sivil Toplum Diyalogu (STD) programı, Türkiye ve Avrupa Birliği üyesi ölkelerden sivil toplum kuruluşlarının ortak bir konu etrafında bir araya gelerek, toplumların birbirini tanımaları, karşılıklı bilgi alışverişinde bulunmaları ve kalıcı diyalog kurmalarını sağlayan bir platform işlevi görüyor.

Avrupa Birliği Katılım Öncesi Yardım Aracı (Instrument for Pre-accession Assistance- IPA) kapsamında Türkiye Cumhuriyeti ve Avrupa Birliği tarafından ortak finanse edilen Sivil Toplum Diyalogu Programı, Avrupa Birliği Bakanlığı tarafından yürütölüyor. Merkezi Finans ve İhale Birimi'nin sözleşme makamı olduğu program, 2008 yılından beri farklı temalarda 600'ün üzerinde sivil toplum ortaklığına hibe desteği sağladı.

Sivil Toplum Diyalogu Programı Dördüncü Dönemi'nde Türkiye'nin de dahil olduğu 21 farklı ölkeden, 200'ün üzerinde kuruluş bir araya gelerek 80 Diyalog projesini hayata geçiriyor. Enerji, çevre, adalet, özgürlük ve güvenlik, tüketicinin ve sağlığın korunması, bölgesel politika ve yapısal araçların koordinasyonu, iş kurma hakkı ve hizmet sunumu serbestisi, işletme ve sanayi politikası, tarım ve balıkçılık ile eğitim alanlarında geliştirilen projelere yaklaşık 11 milyon Avroluk mali destek sağlanıyor. Böylelikle diyalog projelerine bugüne kadar verilen toplam destek 42,5 milyon Avro'yu aşıyor.

EU Civil Society Dialogue Programme

The Civil Society Dialogue (CSD) programme is a platform that enables dialogue, exchange of information and recognition between communities and civil society associations from Turkey and the EU.

Financed through the Instrument for Pre-accession Assistance (IPA) with the collaboration of Republic of Turkey and the European Union, the CDS programme is coordinated by the Ministry of the European Union. Working as part of the Central Finance and Contracts Unit, the programme has sponsored more than 600 civil society partnerships since 2008.

In its fourth period, the CSD programme has helped carry out over 80 Dialogue projects in 21 countries including Turkey, bringing together more than 200 associations. More than 11 million Euros of support has been allocated to projects on energy, environment, justice, safety and freedom, consumer rights and health, coordination of tools for regional politics, the right to establish work and the freedom for providers of services, management and industrial politics, farming, fisheries and education. The total amount of assistance provided to dialogue projects so far exceeds 42.5 million Euros.

www.siviltoplumdiyalogu.org
www.civilsocietydialogue.org

Doğa ve Sanat Nature and Art

1 Zeynep Sağır

Sanatı, en basit haliyle, insanın gördüğünü, duyduğunu, hissettiğini kendince yeniden ele alış biçimi olarak tanımlayabiliriz. İnsanın doğanın parçası olması, bütün üretimlerinde olduğu gibi ortaya koyduğu sanatın da doğadan esintiler taşımasına neden olur.

İnsanlığın yüzyıllardır merakını cezbeden doğa, sonsuz çeşitliliğiyle vazgeçilmez bir ilham kaynağı olmuştur.

In the plainest way, art can be defined as the re-interpretation of peoples' vision, hearing and feelings. As part of nature, mankind's artwork inevitably carries trappings of the natural world within it.

With its endless diversity nature has been a source of inspiration and a magnet for the curiosity of mankind for centuries.

1 Medine Irak

2 Tuğçe Aytürk

3 Tuğçe Aytürk

Tuğçe Aytürk

“Çalışmalarımnda mülkiyet ve aidiyet duygularıyla insanın doğa ile ilişkisini ele aldım. Kavakarası’nda yaptığım enstalasyon, bireylerin ve toplumların mülkiyet aidiyet kavramlarına verdiği önemi kuş yuvası mantığından yola çıkarak statik formlarla anlatımdır. İnsanlar kendilerine belirledikleri alanları çevreleyip, içinde yaşanılabilir olduklarını düşündükleri ‘güzel’ bir dünya yaratırlar. Her ne kadar, bunu sınırlarla korumaya çalışsalar da süreç içinde ‘alan’ da doğanın bir parçası olduğundan dolayı, doğayla bütünleşecektir.”

“My work focused on the themes of property, belonging, humanity, nature, and their relationships. With the form of a bird’s nest, I wanted to illustrate the importance people place on identity and property. We surround ourselves with a patch of land and create a ‘pretty’ world. We fence in our area to protect it, but in the end, because it is part of nature, it will return to nature.”

Eski çağlardan bu yana insanlar hayran oldukları doğayı kendileri için kopyalamak, evlerine taşımak, sahiplenmek içgüdüleriyle üretkenliğini geliştirmiştir. Mağara resimlerinden kilim desenlerine, tablolardan dijital mecralara uzanan sanat, insanoğlunun doğa karşısındaki bitmeyen merak ve hayranlığını günlük hayata taşır.

Hem içerik hem de materyal olarak doğadan beslenen sanat, bu merak duygusunu tekrar tekrar yaşam alanlarımıza ve zihnimize taşıyarak bize doğayı hatırlatır ve onu korumak için bir sebep sunar.

Çoğumuz günlük hayatımızda yaratıcılığımızı kıskırtmak, sorunlara çözüm bulmak için sık sık doğaya bakarız; yaban hayatın zenginliğinden, dinamiklerinden esinleniriz. Dinlenmek istediğimizde, hem doğa hem de sanat bize dinginlik ve esenlik sunar. Sanatın bizde ortaya çıkardığı beğeni ve tatmin duyguları, etkileşim içinde olduğumuz doğal varlıklara karşı sahiplenme ya da aidiyet duyguları beslememize, onları hoşluk ve güzellikle hatırlamamıza neden olur.

Bu sahiplenme duygusu, koruma içgüdüünün beraberinde getirir. Bu yüzden sanat doğanın korunması için bir elçi konumundadır. Sanatçının doğadan esinlenerek yansıttığı sesler, renkler ve duygular izleyicinin doğrudan estetik anlayışına hitap ederken, huzurdan coşkuya farklı duygular vadeder.

Since time immemorial, people have worked to reproduce nature, trying to copy its wonders for themselves to claim it, and take part of it back home. From cave paintings to carpets and tapestries, from canvas works to new-fangled digital creations, art has chronicled humanity's never-ending curiosity and awe of nature in daily life.

Using nature for materials as well as inspiration, art carries this sense of curiosity into our daily lives and minds, reminding us of nature, and giving us reasons to preserve it.

Most of us turn to nature to provoke our creative side, and to solve problems. The dynamism and richness of wildlife inspires us. When we wish to rest, both nature and art offer us solace and comfort. Feelings of adoration and satisfaction make us want to claim, or belong to, the artefacts of nature that we see.

These feelings in turn engender a desire to protect. Because of this, art works as an ambassador for the conservation of nature. Sounds, sights and colours created by artists under the inspiration of nature appeal to our aesthetic senses, and create a variety of feelings ranging from comfort to joy.

1

1 Gözde Yurdunmalı

Gökçe İrten

“Ben ormanla çalışmanın hissini yakalayabilmek için, ormandan topladığım cisimlerle çalışmalar yapmayı tercih ettim. Bir tanesi de ormandan bulduğum bir mantarın baskısını yapıp herkese dağıtmak oldu ve onlardan üzerine bir şeyler çizmelerini rica ettim. Geri dönüşler çok güzel ve eğlenceli oldu.”

“I worked with found materials in order to feel closer to the forest. I made prints from a mushroom I found in the forest, and asked everyone to draw over them. I received a lot of fun results.”

Doğa Sanatı

Bu kitaba konu olan “Doğa İçin Sanat” projesi, doğanın bize sunduğu duygu ve faydaları farklı bakış açılarından görmek ve hatırlatmak amacıyla ortaya çıktı.

Doğanın ve yaban hayatının doğrudan konu edildiği bir sanat dalı olan “wildlife art”, çoğunlukla gözleme dayalıdır. Bu kavramın Türkçe karşılığı “yaban hayatı sanatı” olsa da, Türkiye’de yaban hayatı söz konusu olduğunda akla gelen ilk resim büyük yaban hayvanlarıdır. Oysa ki burada kullandığımız “wildlife” gerçek anlamıyla doğayı tanımlar. Bu yüzden “doğa sanatı” ya da “doğa için sanat” tanımı, üretilen çalışmaların felsefesini daha iyi yansıtır.

Wildlife Art

The “Art for Nature” project, the theme of this book, was the result of a need to see and remind ourselves of the emotions and benefits that nature offers, and to view them from different perspectives.

Wildlife art, the traditionally accepted form of nature art, is based mostly on observation. For our purposes, we had to make a distinction between wildlife art and “art in the wilderness,” which was more suited to our immersive philosophy as outlined by “Art for Nature.”

1

1 Yağmur Koçak

Yağmur Koçak

“Biraz yorulduğum bir vakit otların içine uzandığımda, çevremde yeşilin tonları dışında hiçbir şey görmediğim an hissettiğim mutluluğu hatırlayabiliyorum.”

“I remember I was tired so I lay into the grass and I felt a sense of overwhelming joy, when I saw nothing but shades of green around me.”

Gözde Yurdunmalı

1

“Bu projeden önce de doğayla haşır neşir ve her yönünü keşfetmek için sabırsızlık duyan bir insandım. Bu yönüme rağmen Doğa Koruma Merkezi’nin düzenlediği ‘Doğa için Sanat’ projesinin bana yaşattığı deneyimi kendime yaşatamadım. Bu açıdan hayatımda unutamayacağım deneyimlerden biri oldu bu proje. Sığla ağaçlarının ne kadar değerli olduğunu ancak o bölgeye gidince anlayabilirdim. Ormana gidip Sığla ağacına sarılmak, ağaca ödenen vefa borcu gibi bir şeydi. Ama sarılmak bir noktada yetmiyor, aksiyon almak önemli. Proje bana sanatçı kimliğimle doğaya destek olma fırsatı sundu. Sürecin en güzel kısmı ise ‘doğa mı bana destek oluyor, yoksa ben mi ona?’ kısmını sorgulamam oldu. Cevap açıktı; doğa her zaman insana destek oldu.”

“I have always considered myself close to nature and I was eager to explore more. But I had not prepared myself for anything like the experience of DKM’s Art for Nature project. It was an unforgettable experience. I saw how valuable the sweetgum trees were for the people of Köyceğiz. I felt like I was repaying an old debt when I hugged the trees in the forest. But one also needed to act. Through this project I was able to support the forest as an artist. Was my art supporting nature, or was nature supporting art? The answer was obvious: throughout time, nature has been the people’s sponsor.”

Doğa sanatı, “sanatçının doğada vakit geçirmesi ve gözlem yeteneği ile hayal gücünü bir araya getirmesi” olarak tanımlanabilir. Bu da çoğu zaman fotoğrafik bir yorumlamanın ötesinde, sanatçının hem o anki duygularını hem de bütün kültürel, politik ve felsefi geçmişini barındıran bir ifade ediş biçimi olarak karşımıza çıkar. Bu yüzden, farklı toplumların ve kültürlerin doğaya bakış açısı hakkında önemli ip uçları barındırır.

Doğa sanatının kendine özgü bir tarzı vardır; gözlem ve deneyime dayalı olduğundan, sanatçının bu konuda kendini geliştirmesi zaman ve özveri ister. Doğada çalışan sanatçı, içinde bulunduğu ortamı özümledikçe hem bilgisi ve algısı genişler, hem de yaratıcılığını ve üretkenliğini besler.

Doğa Koruma Merkezi ve Doğa Sanatçıları Topluluğu’nun (SWLA) yürüttüğü Doğa İçin Sanat projesi de, sanatçıların doğadan ilham alarak meydana getirdikleri eserler yoluyla, toplumun doğa ile var olan bağının güçlenmesine yardımcı olmayı ve doğa koruma konusundaki farkındalığın gelişmesini amaçlıyor.

Wildlife Art can be described as the work an artist produces after he or she spends time in nature, and fuses his or her talents of observation with those of the imagination. Beyond a purely photographic representation, it can be seen as an emotional, cultural, philosophical responder. Because of this, nature art can give interesting insights to the way different societies and cultures look at nature.

Nature art has its own style, coming from observation and experience. Artists need time and dedication to develop this special way of seeing. The more an artist works in nature and absorbs their surroundings, their creativity and productivity, knowledge and perception expands.

The Art for Nature project, coordinated by the DKM and the SWLA, aims to strengthen the bonds between society and nature and to create awareness of nature conservation through artwork produced by artists inspired by nature.

- 1 Gözde Yurdunmalı
- 2 Gülçin Karaca
- 3 Greg Poole

1

Gözlem Kültürü

Doğa gözlemi ya da doğayı izleme fikri bir hobi etkinliği olmaktan çok, hayatta kalma içgüdüsünün sonucunda ortaya çıktı. İnsanlık bütün kültürel birikimini doğanın insana sağladığı faydaları veya getirdiği felaketleri yönlendirmek üzerine kurdu. Günümüzde dünyanın gelişmiş toplumlarının geldikleri nokta, temelde bu konudaki gözlem ve kayıtların birikmesinden oluşuyor. Dolayısıyla, doğa sanatının İngiltere ve Avrupa ülkeleri gibi sistematik yaklaşımları hayata geçiren kültürlerde yaygın olarak benimsenmiş olması sürpriz değil.

A Culture of Observation

Rather than a hobby, the idea of observing nature was borne out of a necessity for survival. In time, it evolved into our current repository of natural and cultural knowledge. In developed countries, this knowledge was systematised and adopted by the masses. So it is not surprising that UK and other European countries have adopted such systematic approaches.

Yağmur Koçak

“Gözlem yaparak resim yapmak hayatımdaki en güzel deneyimlerden biri oldu. Şimdi şehirde de resim yapmak için yürüyüşlere çıkıyorum. Sığla ormanları kadar huzur verici ve büyüleyici olmuyor ama farklı bir bakış açısı sağlıyor.”

“Observing and drawing from nature was one of the nicest experiences in my life. Now I take similar trips in the city to draw. It’s not as magical as the sweetgum forests, but it gives me a new perspective.”

1 Mert Tugen

2 Büşra Kuzu

Sanayi devriminin öncüsü İngiltere’de, toplumsal refah seviyesine daha erken ulaşılmış olması, gözlem kültürünün bir hobi olarak devam etmesinde büyük rol oynadı. Önce avladıkları kuşları, keyif almak üzere izlemeye, ardından kaydını tutmaya başladılar. Kuşları izlemenin gıda ihtiyacı etrafında şekillenen bir alışkanlık olmanın ötesinde, estetik duygulara da hitap ettiğine dair ilk görüşlere doğa tarihçilerinin¹ 18. yüzyıl sonunda yayınladığı çalışmalarda yer veriliyor.

19. yüzyıl sonunda kurulan Kraliyet Kuşları Koruma Derneği’nin (Royal Society for the Protection of Birds, RSPB) destekçi sayısı, 2000 yılına yaklaşırken 1 milyonu aştı. Bu nedenle RSPB, günümüzde etki alanı en geniş doğa koruma kuruluşları arasında yer alıyor. Türlerle yönelik bilimsel çizimlerin, doğal çevreyi de kapsayan sanatsal dışavurumlara dönüşmesi de yine 19. yüzyılın sonlarına tarihleniyor. Ancak bu çalışmaların ve sanatçıların bir araya gelmesi 20. yüzyıl ortalarında mümkün oldu. İkinci Dünya Savaşı sonrasında tekrar dengelenen toplumsal refah, doğa tarihine, korumaya ve sanata yansdı.

During the 18th century, the industrial revolution greatly improved the standards of life in England, and enabled the culture of observation to mature into a hobby. People began to watch, rather than hunt for, birds, and began to keep records. By the end of the 18th century, nature historians¹ conceded that bird watching was an aesthetic persuasion as well as a mere side-line of hunting.

The Royal Society for the Protection of Birds, founded at the end of the 19th century, reached more than a million members by the end of the year 2000. It is currently one of the most prominent nature conservation associations. In that time, artwork of birds, once seen merely as scientific diagrams, also matured into artistic expressions. After the end of the Second World War, the stabilizing global order was reflected in an interest, and increase in the funding of, natural history, conservation and art.

1

İzlenimcilik ya da empresyonizm akımı yakın bir zamanlamayla, 19. yüzyılda Fransa’da ortaya çıktı ve bütün sanat dallarını, özellikle de resim sanatını etkiledi. Boyanın taşınabilir bir forma girmesi ve sanatçının hareket özgürlüğü kazanmasıyla ivme kazanan bu akım, doğadaki unsurların kişide oluşturduğu izlenimleri ve duygusal izleri yansıtmayı hedefler. Bu akım içinde yer alan sanatçılar, doğayı objektif bir gerçekçilikten çok kendilerinde yarattığı izlenimle (resme veya edebi esere) aktarır.

Resimde izlenimcilik, özellikle ışık ve renkten kaynaklanan görsel izdüşümleri yansıtmayı hedefler. Akımın öncüleri Claude Monet ve Camille Pissarro’dur.

Impressionism appeared in 19th century France, and affected all areas of art, especially painting. Gaining support by the availability of mass-produced artists’ paints, the movement aimed to reflect the impressions and emotions created on the observer by a place, landscape or event. Artists reflect their own, subjective views rather than trying to emulate reality.

Inspired by precursors such as Monet and Pissarro, artists were now free to focus on light, colours, and their emotional effects.

1_ Gilbert White, Thomas Bewick, George Montagu, John Clare

Gözde Yurdunmalı

“Etkinlik başlı başına sanatçılar için hazırlanmış rehabilitasyon kampı gibiydi. Her anı mükemmeldi. Sabah saatlerinde kalkıp habitatımız gibi benimsediğimiz Sığla ormanında resim yaparak, ormanı dinleyerek ve en önemlisi kendimizi ormanın parçası gibi hissederek geçirdiğimiz saatler hayatımdaki en önemli anılardan biriydi.”

“The activity was like rehab for artists. Every moment was perfect. Waking up early and painting in the sweetgum forest, listening, and feeling part of the forest, which almost became our habitat... Some of the most valuable memories of my life.”

1 Büşra Kuzu

2 Tuğçe Aytürk

Gülçin Karaca

1

“Sığla ormanı, her gün gittiğimiz, artık görmeden edemeyeceğim bir yer gibi olmaya başlamıştı. Daha önce açık bir mekanda doğrudan gözlemleyerek resim yapmamış olmak ve bunu ilk kez orada deneyimlemek, her gün gitmemize rağmen her gün ve her seferinde farklı üretimler ortaya çıkması, ormanın sığla ağaçlarından kaynaklanan olağanüstü kokusu, bazen yalnız kalarak ormanı hissetmek bazen arkadaşlarla yaptığımız gözlemleri paylaşmak mutluluk vericiydi.”

“The sweetgum forest became an indispensable part of my daily schedule. I had never drawn from direct observation before. In every visit, we had different artistic output from the forest. The spectacular smells, sharing our experiences, sometimes on our own, sometimes with our friends, and drawing from nature for the first time in our life, were all happy experiences.”

1 Gülçin Karaca

2 Gonca Mine Çelik

Doğa İçin Sanatta İlk Adımlar First Steps in Art for Nature

1960 yılında Robert Gillmor ile Eric Ennion ortaklığında ve Peter Scott², Keith Shackleton gibi doğa korumada öncülük yapmış kişilerin desteğiyle ilk defa sadece yabani kuşları konu alan resimlerden oluşan bir sergi gerçekleştirildi. Eskiz ve saha notlarıyla zenginleştirilmiş koleksiyonun büyük ilgi çekmesinin ardından aynı sergi, İngiltere'deki pek çok yerel galeriyi dolaştı ve böylelikle doğa sanatıyla ilgili bir topluluk kurulmasının ilk adımları atılmış oldu.

In 1960, with the partnership of Robert Gillmor and Eric Ennion, and the contribution of nature-conservation advocates Peter Scott and Keith Shackleton, an exhibit was displayed, focusing only on wild birds. Enriched by sketches and field notes, the exhibit met great interest, touring many local galleries across England and taking the first footsteps along the creation of a society for nature art.

2_ Peter Scott Dünya Doğayı Koruma Vakfı (WWF) kurucu üyesi ve bu kurumun çok bilinen panda logosunun ilk halini tasarlayan kişidir.

2016'da 53'ncü kez düzenlenen "The Natural Eye" (Doğanın Gözü) sergisinde, 100'den fazla sanatçının 350'yi aşkın eseri sergilendi. Bu eserler arasında, Anadolu Sığla Ormanları'nın korunması için gerçekleştirilen "Doğa İçin Sanat" projesi kapsamında ortaya çıkan eserler de yer aldı. "Out of the Frame" (Çerçevesiden Dışarı) konseptiyle ayrı bir bölümde sergilenen çalışmalar, sığla ormanlarının kokusunu Londra'nın kalbinde yer alan Mall Galerileri'ne taşıdı.

In 2016, the 53rd Natural Eye exhibit showcased more than 350 works by 100 artists. In this selection were the pieces produced for the conservation of the Anatolian Sweetgum forests for the Art for Nature project. Exhibited in the "out of frame" room of the exhibit, the artworks carried the spirit of the Sweetgum forests into the Mall Galleries of London, UK.

Doğa Sanatçıları Topluluğu'nun (Society of Wildlife Artists, SWLA) ilk sergisi, ünlü doğa tarihi programcısı James Fisher tarafından 1964 yılında, Londra'da açıldı. 149 eserden oluşan sergide yer alan 35 sanatçı, SWLA'nın kurucu üyeleri idi.

The first exhibit of the SWLA – Society of Wildlife Artists, took place in London, 1964, opened by naturalist James Fisher. The 35 artists, contributing with 149 artworks, were the founding members of the SWLA.

1

Gizem Güvendağ

“Kesinlikle çok şey öğrendim. Özellikle her atölye katılımcısında farklı özellikler görüp onları o yönde geliştirmeye çalıştıklarını fark ettim. Kesinlikle tek tip bir eleştiri söz konusu değildi. Aynı zamanda edindiğim arkadaşlarla çok hızlı kaynaştık. Çünkü zaten benzer konulara kafa yoran ama buluşamayan insanlar olarak geçirdiğimiz bir hafta içerisinde hem teknik hem de içerik olarak çok fazla şey paylaştık.”

“I definitely learnt a lot. Every participant saw different things, and progressed in different directions. The feedback was likewise, diverse and helpful. We became good friends really quickly, because everyone thinks on similar issues, we were just located far apart. We shared a lot, both as friends, and as artists.”

1

Doğa Koruma İçin Sanat

SWLA, doğası gereği, kurulduğu günden bu yana doğa korumacılarla yakın temas halinde oldu; farkındalık oluşturma ve kaynak yaratma projelerinde önemli ortaklıklara imza attı.

Bu projeler arasında en etkili olanlardan biri, Artists For Nature Foundation (Doğa İçin Üreten Sanatçılar Vakfı, ANF) tarafından yürütülen ve SWLA üyesi sanatçıların da katkıda bulunduğu “The Great Fen” (Büyük Bataklık) projesiydi.

Art for Nature Conservation

The SWLA has been in close contact with nature conservation since its founding. It has contributed to important partnerships for awareness and fund raising. Among them, one of the most efficient has been the Great Fen project, managed by the Artists For Nature Foundation (ANF).

1 Ben Woodhams

Günümüzde İngiltere'nin en çukur noktası olan ve Peterborough ile Huntingdon arasında kalan bu alan, 17. yüzyıldan itibaren tarım amaçlı su kullanımından dolayı giderek çöktü. Bir zamanlar oldukça geniş bir **biyolojik çeşitliliğe** sahip olan ve İngiltere'nin doğusunda yüzlerce kilometre boyunca uzanan bu bataklık sistemleri, süreç içinde pek çok nadir bitki ve hayvan türünün yok olmasına sahne oldu.

This once-diverse ecosystem, located between the depression point between Peterborough and Huntingdon, has gradually collapsed due to the agricultural use of its water resources since the 17th century. A lot of its important rare animal and plant species have gone extinct as a reason.

Biyolojik çeşitlilik en basit haliyle canlılığın, yani yaşamın çeşitliliği anlamına gelir. Çoğunlukla sadece tür çeşitliliği olarak anlaşılan bu kavram aslında dört farklı seviyede incelenir:

- Genetik çeşitlilik
- Tür çeşitliliği
- Ekosistem çeşitliliği
- Ekolojik süreçler

Biyolojik çeşitliliğin korunması, yaşamın devamlılığı için büyük önem taşır. Dolayısıyla insan faaliyetlerinin sağlıklı bir şekilde yürütülmesi de biyolojik çeşitliliğin korunmasına bağlıdır. Örneğin, gıda arzı konusu biyolojik çeşitlilik ile doğrudan bağlantılıdır. Çünkü tarımsal çeşitliliğin kaynağı biyolojik çeşitliktir. Soluduğumuz havayı temizleyen, bizlere içme suyu ya da hammadde sağlayan ekosistemler ancak sistemin temelini oluşturan biyolojik çeşitlilik korunduğu sürece işlevini sağlıklı şekilde sürdürebilir.

Biyolojik çeşitlilik geri dönüşü olmayacak şekilde zarar gördüğünde, bu sistemlerin dengesi bozulur ve birbirini tetikleyen olaylar geniş çaplı yok oluşlara neden olabilir.

Basically put, biodiversity means the variety of living beings. It is often mistaken for a diversity of species only. Beyond this, however, biodiversity entails:

- Genetic diversity
- Species diversity
- Ecosystem diversity
- Ecological processes

Conserving biodiversity means the continuation of life, and thus, the continuation of human activities as well. For example, food supplies depend directly on biodiversity. The ecosystems that clean our air, replenish our drinking water and material needs can function only if biodiversity – the bedrock of the system – is preserved. Large-scale damage to biodiversity can upset this balance, and a domino effect of incidents can lead to mass extinctions.

“The Great Fen” (Büyük Bataklık) projesi alanı
“The Great Fen” project site

Yaşanan biyolojik çöküntü tarımsal verimlilikte de düşüş yaşanmasına neden oldu. 2001 yılında kurulan bir girişim³ tarım sektörünün yaşadığı gerilemeyi fırsat bilerek, bölgede doğal yapısını koruyan iki küçük ve gözlerden ırak ulusal doğa rezervini çevreleyen (Woodwalton Fen ve Holme Fen) 3700 hektarlık alanda, tahrip olan alanı yeniden canlandırmak için kolları sıvadı. Plana göre artık popülerliğini yitiren araziler girişim tarafından satın alınarak doğal özelliklerini tekrar kazanmaları sağlanacaktı.

2004-2005 yıllarında ANF (Artists for Nature Foundation) sanatçılarının alanı ziyareti ile ivme kazanan proje, ulusal çapta kampanyalara ve radyo programlarına konu oldu. Proje, ünlü komedyen Stephen Fry'ın öncülüğünde medyada geniş yer buldu.

2007 yılında sanatçıların resimleri ve eskizleriyle belgeselleştirdiği "The Great Fen" kitabının yayınlanmasıyla tekrar gündeme gelen projeyi, Prens Charles himayesine aldı. 2008 yılında Ulusal Loto'nun miras fonundan (Heritage Lottery Grant) rekor seviyede (7,2 milyon sterlin) destek alan proje, böylelikle arazi satın alımının önündeki en büyük finansal engeli aştı. Daha sonra defalarca medyada yer alan, adına konserler düzenlenen "Great Fen", Avrupa'daki en büyük ekolojik restorasyon projelerinden biri oldu. Proje, 50 yıllık geniş ve kapsamlı bir plan çerçevesinde devam ediyor.

Doğa Koruma Merkezi için bu proje, Anadolu sığla ormanlarının içinde bulunduğu yok oluş eğilimini geri çevirmek adına en büyük ilham kaynaklarından biri oldu.

ANF tarafından hazırlanan "The Great Fen" (Büyük Bataklık) kitabı kapağı

Cover of "The Great Fen" book prepared by the ANF

The ongoing collapse in biodiversity is also affecting farming yields, and farmlands are shrinking. A 2001 initiative seized on this opportunity to re-create natural beauty in two secluded areas near Woodwalton Fen and Holme Fen, in an area of 3700 hectares. The land plots were purchased by the initiative, and allowed to regain their natural aspects, flora and fauna.

The project picked up pace with the 2004-05 visit of the Artists for Nature Foundation. The project reached nation-wide campaigns and radio broadcasts. It was promoted by Stephen Fry, among others.

In 2007, the project was once again popularised thanks to the publication of the art book "The Great Fen," and it was taken up by the patronage of Prince Charles.

In 2008, it received a record support of 7.2 million GBP from the Heritage Lottery Grant, enabling it to purchase extra lands. The Great Fen project was further popularized by dozens of media appearances and concerts. It became one of the largest ecological restoration projects in Europe. The Great Fen project continues within a 50-year-framework of plans.

This project became our greatest inspiration for our plans in reversing the plight of the Anatolian sweetgum forests.

3_ Environment Agency, Huntingdonshire District Council, Middle Level Commissioners, Natural England and the Wildlife Trust for Bedfordshire, Cambridgeshire and Northamptonshire.

1

1 Greg Poole

1

Türkiye’de Doğa ve Sanat

Türkiye’nin bulunduğu coğrafya, konumu ve barındırdığı kaynak çeşitliliğinin etkisiyle, tarih boyunca uygarlıklar arasında büyük çekişmelere sahne oldu.

Sahip olduğu ekosistem ve habitat çeşitliliği ile Türkiye coğrafyası, adeta küçük bir kıtanın özelliklerini taşıyor olsa da, ekonomik istikrarın ve

Art and Nature in Turkey

Turkey was a site for the clash of many civilizations over its diverse and copious natural resources.

Turkey’s rich ecosystems and habitat diversity, almost at the level of a small continent, was nevertheless mismanaged and poorly-preserved due

toplumsal refahın sık sık kesintiye uğraması, sonsuz birer kaynak gibi görülen doğal varlıklarla ilişkiyi, çoğunlukla hayatta kalma içgüdüğü üzerinden şekillendirdi. Politikadaki değişimlere bağlı kısa vadeli yaklaşımların bir sonucu olarak doğa koruma, kalkınma önceliklerinin gölgesinde kaldı. 1950'lerden bu yana katlanarak artan doğal alanların kontrolsüz tahribatı, günümüzde Türkiye'nin biyolojik çeşitliliğini ciddi anlamda tehdit ediyor.

Geçtiğimiz yüzyılın sonlarına doğru anlaşılan, kaynak olarak kullanılan doğal varlıkların sonu olduğu gerçeği, kalkınmayı da etkileyebilecek kritik düzeye ulaştı. Bu gerçeğin algılanmasıyla birlikte, ekonomik gelişmenin ancak doğal varlıkların koruma-kullanma dengesi gözetilerek devam ettirilebileceği fikri yaygın olarak kabul görmeye başladı.

to periodic downfalls in education and economic wealth. In most times, a survival instinct reflected people's approach to nature. Since the 1950s, short-term plans meant that nature conservation was often sidelined in favour of economic development, resulting in a great destruction of habitats and biodiversity.

The trend in destruction reached critical levels by the 1990s, threatening Turkey's economic development as well. Since then, it was realized that natural resources needed to be protected as well. If they were to be used, that method of use had to be sustainably-conceived.

2

-
- 1 Ben Woodhams
 - 2 Cem Parlar

Gökçe İrten

“Köyceğiz’den döndükten sonra güney bölgesinde yaklaşık 3 büyük yangın çıktı ve içimin her zamankinden daha fazla yandığını hissettim. Bir takım yerlerde Anadolu’ya özgü hayvan türleriyle ilgili haberler okuyorum, artık sadece belirli türler değil genel yaşam ilgimi çekiyor. Grupta herkesin başka ilgi alanları vardı ve bunları paylaşma fırsatı bulduk. Umarım çıkan işlerde bizim hissettiklerimizi başkaları da hisseder.”

“Three fires erupted in South Köyceğiz soon after our return, and I felt my heart burn, more than ever. I read news about animal species endemic to Anatolia, but now I’m interested in life in general rather than specific species. In our group, everyone had their own areas of interest, and we shared them all. I hope others feel our emotions in our artworks.”

2

3

Büşra Kuzu

“İnsanlar olarak doğaya ne kadar çok zarar verdiğimizi gördüm. Halbuki doğaya zarar vermeden alabileceğimiz çok fazla güzellik vardı sığla ormanında. Bu tarz konularda bilinçlenme adına artık çevremle konuşacağım.”

“I saw how much people are damaging nature. But there are so many beautiful things in the sweetgum forest, which one could enjoy without damaging. I felt conscious about nature, and I want to speak more to my friends and family about it.”

- 1 Gökçe İrten
- 2 Büşra Kuzu
- 3 Gonca Mine Çelik

“Sürdürülebilir kalkınma ilkeleri” olarak değerlendirilen bu kavram, doğa korumayı uluslararası hukukun konusu haline getirdi ve dünya çapında bazı adımlar atılmasını sağladı. Sistemik doğa koruma yaklaşımlarının Türkiye’de benimsenmesi ve yaygınlaşması da bu döneme denk gelir.

The concept of “sustainable development principles” made nature conservation a matter of international law and led to concrete actions. This was the period in which systematic approaches to nature conservation were first implemented.

	Türkiye’nin doğa koruma tarihi:	History of Nature Conservation in Turkey
1839	Orman teşkilatının kuruluşu	Founding of the Ottoman Forestry Directorate
1937	Kara Avcılığı Kanunu	Game Law
1950’ler / 1950s	Orman Kanunu ve modern ormancılığın ortaya çıkışı İlk Milli Park’ın ilan edilişi (Yozgat Çamlığı)	The Forest Law and the birth of modern forestry The first Turkish national park – Yozgat Pinewoods
1960’lar / 1960s	İlk 5 yıllık kalkınma planı uyarınca orman yönetim planlarının hazırlanması Orman Bakanlığı’nın kurulması	First formulation of five-year-plans for forestry management Foundation of the Ministry of Forests
1970’ler / 1970s	Doğa koruma misyonuyla kurulan ilk STK’lar: TÜRÇEK, DHKD ve TTKD	TÜRÇEK, DHKD and TTKD – the first nature conservation NGOs.
1980’ler / 1980s	Çevre Bakanlığı’nın kuruluşu, Milli Park Kanunu, Özel Çevre Koruma Kurumu’nun kurulması ve korunan alanlar yaklaşımının ortaya çıkışı	Establishment of Ministry of Environment, the national parks act, the Special Environmental Protection Agency and the emergence of protected areas
1990’lar / 1990s	Rio Konferansı ve Türkiye’nin Biyolojik Çeşitlilik, Çölleşme ile Mücadele, İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmelerine taraf olması	Turkey signs the Climate Change, Biodiversity and Anti-Desertification clauses at the Rio Conference
2000’ler / 2000s	AB uyum sürecinde sivil toplum kuruluşlarına verilen kapasite geliştirme destekleri ile STK’ların sayı ve çeşitliliğinin artması Ekosistem tabanlı çok amaçlı orman yönetim planlarının Türkiye’de benimsenmesi Doğa korumaya bütüncül bakış, sürdürülebilirlik ve doğanın onarımı anlayışlarının yerleşmeye başlaması.	Increase in the number and diversity of NGOs in parallel with the capacity building activities associated with the EU Accession Process Adoption of multi-purpose, ecosystem-based forestry management plans Adoption of outlooks on sustainability, holistic views, repair of damage to ecosystems

Geleneksel Kùltürde Doğa

Anadolu coğrafyasının ev sahipliği yaptığı kùltùrlerde doğaya dair unsurlar sık sık karşımıza çıkar.

Kutsal sayılan ağaçların, kuşlar başta olmak üzere pek çok yaban hayvanının, dağlar ve nehirlerin izi, tùrkùlerden kilim motiflerine sanatın pek çok dalında görùlebilir. Bu izler, toplumun doğal yaşamla ilişkisine ya da özlemine dair önemli ip uçları taşısa da, doğa gözlemi veya doğa korumayla ilgili toplumsal bir girişime dönüşmemiştir.

Nature in Traditional Turkish Culture

Many cultures in Anatolian history display naturalistic elements. Trees, mountains, birds and other animals are considered sacred, and are reflected in many forms of art such as carpets and traditional songs. These traces, while preserving hints of a closer communion with nature, were nevertheless devoid of attitudes towards nature conservation, or the formation of a movement.

1

Ebru Tatlısu

“Doğada lif sanatının bulunduğum ortama ve zamana göre değişiklik göstermesi beni çok heyecanlandırır. Planlı ilerlemek pek mümkün değil. Şartlara ve elimdeki liflere göre en uygun ve anlamlı kompozisyonları oluşturmaya çalışmak çok tatlı bir his.”

“I’m excited that my form of fiber art always changed according to time and space. You can’t do this with a plan, it was a sweet challenge to form the most meaningful compositions with the material I had at hand.”

1, 2, 3 Ebru Tatlısu

2

Doğa için sanat yaklaşımı tüm dünyada yaygınlaşırken -geçmişte okur yazarlığın yaygın olmamasının da etkisiyle olsa gerek- Anadolu kültüründeki doğadan izler taşıyan motifler, daha çok somut olmayan kültürel miras üzerinde baskındır. Bu coğrafyanın insanları kendini ifade biçimi olarak yazıdan çok kilim desenlerini, iğne oyalarını, türkülerini seçmiştir. Turnalara özlemlerini anlatır; gölgesinde oturduğu ağacı kutsal, erişemediği dağları yüce kabul eder. Anadolu insanının doğaya duyduğu saygı ve gözlem yeteneğini ifade ediş biçimi Avrupa kültürlerine göre farklılık gösterir.

*Gurbet elde kaldım halim nicedir
Derdim şu dağlardan daha yücedir
Ayrılık sevene bir bilmecedir
Çözemedim bilmeceyi neyleyim
Turnalar uçun, yayladan geçin
Yarimi seçin turnalar
Ramazan Gökalp Arkın*

Anatolian culture, perhaps owing to a historical lack of literacy, has used these means; the carpet patterns, embroidery works and folk songs in order to represent its passion for natural motifs. In poetry, too, a naturalistic aspect is undeniably present. Migrating storks represent unreachd desires, a shady tree is a sacred spot, the unreachable mountains are towering, great figures. In this respect, there is a difference of expression from European culture.

*I've been for long in foreign lands
My woes higher than those great mountains
For the lover, separation is a riddle
I, for one, could not solve it.
O storks, fly past the pastures
See my loved one me, o storks!
Ramazan Gökalp Arkın*

Dokuma sanatı, Anadolu kültürünün belgesel niteliği taşıyan önemli bir parçasıdır. Çoğunlukla kadınlar ve genç kızlar tarafından dokunan halı, kilim, heybe, çorap gibi ürünler zanaatkarın yaşadığı çevreyi, toplumsal statüsünü, beklentilerini, sevinç ve üzüntülerini yansıtır.

Dokumacılıkta doğal çevreden esinlenerek sembolize edilen motiflerin ayrı bir yeri vardır. Binlerce yıllık bir mirasın parçası olarak günümüze aktarılan bu desen ve motifler, özel anlamlara ve isimlere sahiptir. Doğurganlık ve bereketi temsil eden “koç boynuzu”; güç, dayanıklılık ve keyif sembolü “kuşlar”; kutsal bir güç sayılan “yılan”; korunma ve korkutma amaçlı kullanılan “akrep”, “kurt izi”; ölümsüzlüğü temsil eden “hayat ağacı” ve suyun insan hayatındaki önemini ve gücünü vurgulayan “su yolu” motiflerine sıkça rastlanır.

The art of weaving has been considered one of the paramount achievements of Anatolian art. Many products, woven mostly by women such as carpets, socks, bed sheets and the like, reflect the artisans' view of their environment, social status, expectations, joys and sorrows.

Natural motifs and patterns have a special place in such works. Results of a centuries-old tradition, they have special names and meanings. Among their number can be counted the ram's horn spiral, representing fertility and bounty, birds representing power, resilience and joy, the serpent, a divine force, the scorpion and the “wolf track”, warden figures against evil, the tree of life, a cosmic symbol of immortality, and the pathway of water, representing the importance of this essential resource.

Mert Tugen

“Doğayı resmedebilme yetisine tam olarak sahip olmadığım ve daha çok figürlerle haşır neşir olmayı sevdiğim için orada ürettiğim doğa resimlerinde bile muhakkak insan figürlerine yer verdim. Başka türlü o iş bana ait değilmiş gibi gelecekti neredeyse.”

“I can't properly draw from nature; I'm more partial to figurative art. Because of this, I drew figures, even when I was painting a landscape. Otherwise, the work wouldn't have been mine.”

1 Ben Woodhams

Doğa Koruma Merkezi ve Koruma Anlayışı

Bulunduğumuz coğrafyanın doğasından ve çeşitliliğinden ilham alan bir grup deneyimli Türk ve İngiliz ekolog ve doğa koruma uzmanının bir araya gelmesiyle kurulan Doğa Koruma Merkezi (DKM), 2004 yılından beri doğa koruma alanında çok yönlü çalışmalar yapıyor.

DKM çalışanları olarak, attığımız her adımda parçası olduğumuz doğal çevre ve kültürün devamlılığını sağlamanın önemine inanıyoruz. Bir yandan bilimsel ve teknik kapasitenin geliştirilmesini hedeflerken, diğer yandan da **koruma biyolojisi** disiplinini temel alarak, biyolojik çeşitliliğin etkin biçimde korunması ve doğal kaynakların sürdürülebilir şekilde yönetilmesi için çaba gösteriyoruz.

SWLA ile birlikte yürüttüğümüz Doğa İçin Sanat projesi de, sanatın, kültürün ve doğa korumanın duygulara hitap eden yanının hatırlanması için güzel bir başlangıç yaratmayı hedefliyor.

En temel hedeflerimizden biri de, doğa koruma ve doğal varlıkların kaynak olarak kullanımı konularında var olan sorunları çözmek için gerekli yeni yaklaşımları bulmak. Bunu yaparken, bir yandan mümkün olduğunca yerel bilgiden destek alıyoruz diğer yandan da bölgenin kültürüyle uyumlu, yenilikçi ve bilimsel yaklaşımları benimseyen araçlar kullanıyoruz.

Milyonlarca insanı ve geleceğimizi ilgilendiren konularla ilgili çözüm üretme çabası, ancak birlikte harekete geçtiğimizde başarılı olabilir. İşbirlikleri oluşturmak, sorunları bölgesel, ulusal ve yerel düzeyde ilgili kurumlarla beraber tartışmak, çözüm üretme sürecinin en önemli adımıdır. Çözüm üretmek ancak devlet kurumları, üniversiteler, diğer STKlar, yerel yapılar ve paydaşlar, tartışmanın bir parçası olduğunda mümkün olabilir.

The DKM and Its View of Conservation

Inspired by Turkey's geography, nature and diversity, the Nature Conservation Centre (DKM) has been founded in 2004 by a dedicated group of Turkish and British ecologists.

As members of the Nature Conservation Centre, we believe that each step we take should help ensure the continuation of our culture and natural environment. Based on **conservation biology** principles, we work for the sustainable management of natural resources and an effective conservation of biodiversity by improving scientific and technical capabilities, and through public communication.

The Art for Nature project, on which we worked together with the SWLA, aims to create a new beginning and cultural awareness for nature with art and culture.

One of our principal goals is to create solutions to problems of conservation and natural resource management with novel approaches. In doing so, we utilize both local know-how, and methodologies that are in line with local cultures, as well as scientific understanding and new developments.

One of these methodologies is the adoption of the Turkish Systematic Conservation Planning, which aims to carry the formation of conservation webs to the next level.

Old views of nature conservation are no longer valid. The 1970's method of surrounding an area with barbed wire is not functional, nor sufficient in order to preserve biodiversity in itself. We need new processes, to designate areas of conservation, and to protect them.

The Systematic Conservation Planning initiative aims to coordinate local production methods with conservation works in a given area, and aims to include these methods of production in its efforts. For a successful effort, we aim to coordinate conservation efforts with local farming and forestry industries. In doing so, it allows us to evaluate socio-economic data with data on biodiversity and natural assets.

Koruma Biyolojisi, doğayı ve dünyanın biyolojik çeşitliliğini konu alan; türleri, habitatları ve ekosistemleri çeşitli tahribatlardan korumayı amaçlayan çok disiplinli bir bilim dalıdır.

Conservation biology is a multidisciplinary science that aims to protect the world's biodiversity; ecosystems, species and habitats from damage.

Bizler de DKM olarak, doğa koruma ve sürdürülebilir kaynak yönetimi ile ilgili sorunlara işbirliği içerisinde çözüm üretmeye çalışırken bilimsel yaklaşımları temel almaya çalışıyoruz. Bilimin daha nesnel, daha gerçekçi, daha iyi sorgulayamaya yönelik yol gösterici yöntemleri sayesinde paydaşların kabul edip, katılacağı bir süreci tanımlamak da kolaylaşıyor.

Ancak çözüm için birleştirici ortamı oluşturma tek aracının bilim olduğunu söylemek eksik bir ifade olur. Günümüz uygarlığından bahsederken bilim kadar sanatın katkısından da söz etmemiz gerekir. Bu bağlamda onbeş yılı aşan doğa koruma çalışmalarımızda Doğa İçin Sanat projesinin özel bir yeri var. Sığla ormanlarında gerçekleştirdiğimiz bu proje, sanatın bir çözüm aracı olarak bu denli ön plana çıktığı ilk çalışma olma özelliğini taşıyor.

These efforts to find solutions will affect millions, and can work only if we all act together. The most important steps are the formation of collaborative efforts and evaluating problems with local and regional authorities. Solutions are only possible when state institutions, universities, other NGOs and local partners are all parts of the discussion.

As the Nature Conservation Centre, we are committed to scientific approaches when trying to work out these solutions. The objective, realistic approach of the scientific method helps us better guide and conclude the processes of nature conservation.

It would be wrong to say, however, that science alone can make a unifying environment for conservation solutions. Art, too, must have a say. In this respect, the Art for Nature project has a special place in our fifteen years of experience in nature conservation projects. This is the first project in which art stands out to this level in helping us find a solution.

1

1 Gülçin Karaca

Sığla Ormanları ve Koruma Çalışmaları

Sığla (günlük) ormanları nadir, endemik ve tehdit altında bulunan bir orman ekosistemi. Bu özellikleriyle sadece Türkiye’de değil, bütün dünyada koruma açısından önemli ekosistemler arasında yer alıyor.

2009-2011 yılları arasında Orman Genel Müdürlüğü, Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığı (mülga), Köyceğiz Belediyesi ortaklığı ve Coca-Cola Hayata Artı Vakfı Gençlik Programı desteği ile yürütülen “Sıglalar Geri Dönüyor” projesi, Köyceğiz bölgesinde paramparça olmuş sığla ormanlarının bütünlüğünü yeniden sağlamak üzere gerçekleştirildi.

Sığla ormanları paramparça bir haldeyken bu ormanların korunmasından bahsetmek mümkün değildi. O yüzden koruma adına ilk yapılması gereken iş, parçaları birleştirmektir. Ama önce önemli bir soruyu yanıtlamak zorundaydık: Hangi parçalardan başlamalıyız ve kısıtlı kaynaklarımızı önce nerede kullanmalıyız?

Sweetgum Forests and Conservation Efforts

Anatolian Sweetgum forests are a rare, endemic and vulnerable forest ecosystem, important not just for Turkey, but for the whole world.

Supported by the General Directorate of Forestry, (former) Environmental Protection Agency for Special Areas, the Köyceğiz Municipality and the Coca Cola Life-Plus Foundation Youth Programme between 2009 and 2011, the “Sweetgum Revival” project aimed to preserve the unity of fragmented sweetgum forests in the region.

We could not save the sweetgums if their habitat was in a fragmented state. Thus, our first task was to link the scattered groves. We had important questions from the outset: Where to begin? Which areas should we focus our limited resources on?

Anadolu sığla ağacı
(*Liquidambar orientalis*)
dünyada sadece Güneybatı Anadolu Bölgesi’nde yaşayan, yani bu bölgeye endemik bir ağaç türü. Dünya üzerinde 60 milyon yıldır var olan bu ağaçların orman olarak görülebileceği son sığınaklar, Köyceğiz Gölü çevresi, Fethiye ve Marmaris ile sınırlı.

Orman deyince sadece bir ağaç topluluğu değil hayvanları, bitkileri, suyu ve toprağıyla bütün bir ekosistem akla gelir. Son 50 yılda ciddi bir parçalanmanın yaşandığı Anadolu Sığla Ormanları da yok olma tehlikesiyle karşı karşıya.

The Anatolian sweetgum tree, *Liquidambar orientalis*, is an endemic tree known only from South-Western Anatolia. A 60-million-year-old species, its last refuges are certain areas around Lake Köyceğiz, Fethiye and Marmaris.

Forests are more than a collection of trees. They constitute entire ecosystems with their resident plants, animals, water and soil. Seriously fragmented in the last 50 years, the Anatolian sweetgum forests are under great risk.

Peyzaj ekolojisi, tanımlı bir alanda doğal olaylar ya da insan faaliyetleri nedeniyle ortaya çıkan mekânsal çeşitliliği ve parçaların birbirleri ile etkileşimlerini inceleyen bilim dalıdır. Yüksekçe bir tepeden aşağıda uzanan vadiye baktığımızda gördüğümüz alanlar, çoğunlukla güzel ya da muhteşem gibi bir sıfatla nitelendirdiğimiz manzaralardır. Ancak bu manzaraya bakıp, "hangi ekosistemler var, bunların birbirleriyle ilişkisi nedir, yeryüzü şekilleri doğayı nasıl etkiliyor, hangi arazi kullanım şekilleri var, insanların etkinlikleri nelerdir, bunlar doğayı nasıl etkiliyor, doğadan nasıl etkileniyor, bu alanda bulunan türler nelerdir, bunlar hangi ekosistemleri kullanıyor" sorularını sorduğumuzda peyzaj ekolojisinin alanına girmiş oluruz.

The discipline of **landscape ecology** aims to harmonise the diversity of environments with their diversity and constituents in a given area. Everyone can admire a great landscape, but only landscape ecology asks the relevant questions about relations between constituent ecosystems, the forms of landscape use, human elements, their relations with nature and the resident species.

Sığalar Geri Dönüyor projesi sayesinde, Köyceğiz Orman İşletme Müdürlüğü ve Köyceğiz-Dalyan Özel Çevre Koruma Bölgesi ile birlikte, peyzaj ekolojisi ilkelerini gözeterek yapılan ilk ağaçlandırma çalışmalarından birini hayat geçirme fırsatını yakaladık. Bu çalışmanın sonuçlarından biri de, yöre halkıyla birlikte gerçekleştirilen Sığla Dikim Şenlikleri oldu.

Parçaları birleştiren koridorlar meydana getirilmesi koruma çalışmalarının bir boyutunu oluştururken, diğer boyutu da geçmişte yöre halkının temel geçim kaynaklarından biri olan sığla ormanının, yeniden Köyceğiz'in önemli değerlerinden biri haline gelmesini sağlamaktı. Bu hedef çerçevesinde 2011 yılında düzenlenen Sığla Festivali, bölgenin eko-turizm potansiyelinin ulusal düzeyde tanıtılmasını da amaçlıyordu.

In this project, with the aid of the Köyceğiz Forest Enterprise Directorate and the Köyceğiz-Dalyan Special Protection Area, we oversaw the first tree plantings with landscape ecology principles in mind. A result of this effort was the Sweetgum Planting Festival, organized with the participation of the local populace.

One part of our work was the formation of a forest corridor of sweetgum trees. Another was the re-establishment of sweetgum resin harvests as a part of Köyceğiz town's local values. The 2011 Sweetgum Festival thus aimed to promote the region's eco-tourism potential around the country.

Merve Özcan

“Sığlanın ülkemizde yetişen çok özel endemik bir tür olduğunu, içinde barındırdığı doğal yaşam alanının zenginliğini, sığıladan elde edilen yağın çok değerli olduğunu, pek çok alanda kullanıldığını ve ekonomik olarak da katkı sağladığını, bu yüzden korunması ve yok olanlarının da yerine getirilmesinin çok önemli olduğunu, bununla ilgili uğraş veren doğa korumacıların varlığını öğrenmek beni çok mutlu etti.”

“I saw how the sweetgums were an important endemic species in our country, I saw the diversity of their habitat, the value of their oil, its diverse areas of application, and economic benefits, I saw how they deserved conservation and restoration, and I was happy to learn that there were nature conservationists out there working on this task.”

Sıgla Ormanlarında Sanat

- 1 Ben Woodhams
- 2 Esther Tyson

Doğa için Sanat projesi, insanın doğayla kurduğu yarar-zarar ilişkisini, duygusal ve estetik boyuta taşıma motivasyonu ile ortaya çıktı.

DKM'nin kurucu üyelerinden Hilary Welch'in aracılığıyla oluşturulan DKM-SWLA ortaklığının 2016 yılında meyvesini vermesi sonucunda, proje Avrupa Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti ortaklığında finanse edilerek, Sivil Toplum Diyaloğu Programı kapsamında hibe almaya hak kazandı.

Art in Sweetgum Forests

The Art for Nature project was borne out of a motivation to reflect humanity's narrative of relations with nature to an emotional and aesthetic dimension.

The Nature Conservation Centre – SWLA partnership, formed by the DKM founding member Hilary Welch, bore fruit in 2016 and our project was funded as part of the Civil Society Dialogue Program between Turkey and the EU.

Türkiye'nin eşsiz biyolojik çeşitliliğini temsil eden sığla ormanlarını merkeze alarak tasarladığımız projeye, doğa için sanatın Türkiye'nin sanat ortamlarında tanıtılmasını amaçlıyoruz. Hedefimiz, sanat ve sanatçının birer elçi haline gelerek doğanın korunmasına katkıda bulunmasına hizmet etmek.

Projenin ilk adımlarını 2016'nın Haziran ayında attık. Türkiye'den 25 genç sanatçı, SWLA üyesi deneyimli meslektaşlarıyla Köyceğiz'deki "Sanat Haftası"nda buluştu ve doğa koruma uzmanları eşliğinde sığla ormanlarını inceledi. Daha sonra sanatçılar, bu inceleme ve gözlemlerden süzülen izlenimlerini, yine ormanın seslerini duyup, kokularını hissederek yaptıkları eserlerine yansıttılar.

Çoğu, ilk kez doğayı bu kadar yakından ve doğa koruma uzmanları eşliğinde gözlemleme şansı yakalayan genç sanatçılar için, sığlaların yaşam alanını diğer ekosistem unsurlarıyla birlikte bir bütün olarak tanımlarını sağlayacak bir etkinlik programı oluşturduk.

We aim to promote art for nature in Turkey's artistic circles, to turn art and artists into ambassadors for nature conservation, and to highlight Turkey's unmatched biodiversity in the form of its sweetgum forests.

The first steps of the project were taken in June 2016. 25 young Turkish artists met their experienced SWLA-member peers in the Köyceğiz Art Week. They investigated the forests, and reflected their experiences in their artworks.

We formed a rich schedule of activities for our artists, many of whom had no previous experience to natural environments and drawing from nature. The activities helped them experience the sweetgum forests as a living ecosystem.

Gizem Güvendağ

1

“Sığla ağaçları özelinde, onların yanına dikilen başka bir ağaç türünün onlara zarar veriyor olması benim için çok ilginç bir bilgiydi. Bilinçsizlikten kaynaklanan bu durum doğaya ve tarıma bilimsel yaklaşmayınca nasıl sonuçlar doğurabileceğinin bir kanıtıydı. Sığla ağacının kendisinde açılan yaradan ürün elde edilen bir ağaç türü olması, kendi içerisinde bir denge sağlayarak varlığını sürdürmesi, bu denge bozulunca da varlığının sona eriyor olması durumu da bana bir çeşit farkındalık kazandırdı. Doğaya daha bilimsel bakmayı ve gözlem yoluyla yaklaşmayı öğrendim. Aynı zamanda ekosistemde ufak bir değişimin bile yok edici sonuçlar doğurabileceğini anladım. Gözlem yapma ve gözlem yaptığımız nesneyi içselleştirmek çoğunlukla modern yaşam içerisinde yerini kaybeden bir çalışma şekli. Bunu bu atölye yoluyla tekrar hatırladığım için inanılmaz mutluyum.”

“I found it interesting that other trees could damage the sweetgums. Inadvertent planting and ill-conceived approaches to farming could create results like this. I was interested when I became aware that the sweetgum oil could only be harvested with scars, that the trees could exist in equilibrium of their own creation, and perished when it was upset. I saw how the smallest changes could cause destructive results in an ecosystem. Modern life has obscured the practice of observation and drawing. I am so happy that this workshop reminded us of this.”

Hem erişim kolaylığı hem de sığlaların insan hayatı ile etkileşimini en iyi anlatan parça olduğu için, sığla yağı üretiminin hâlen devam ettiği Kavakarası Ormanı, ana çalışma alanı olarak seçildi.

Sanatçıların ormanla ilk buluşması, yöre halkının sığlalarla olan yakın ilişkisini temsil eden bu köyde gerçekleşti. Daha sonra ziyaret ettikleri sığla ormanlarının bölünmüş her bir parçasında farklı bir manzara ile karşılaştılar.

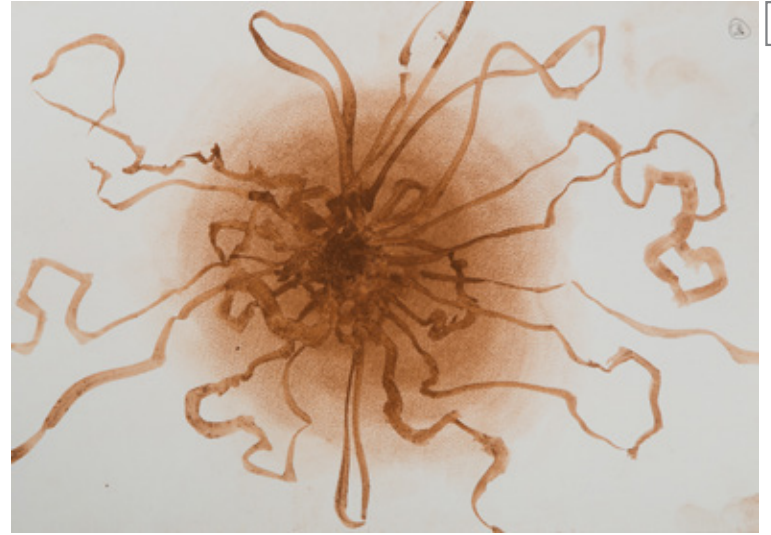
The Kavakarası site, where sweetgum oil continued to be harvested, was our main activity area due to its ease of access and its rich history of interaction between the forests and the people.

The artists first met the forest in this site. In following trips they visited other, divided parts of the sweetgum forests, encountering a different landscape in each.

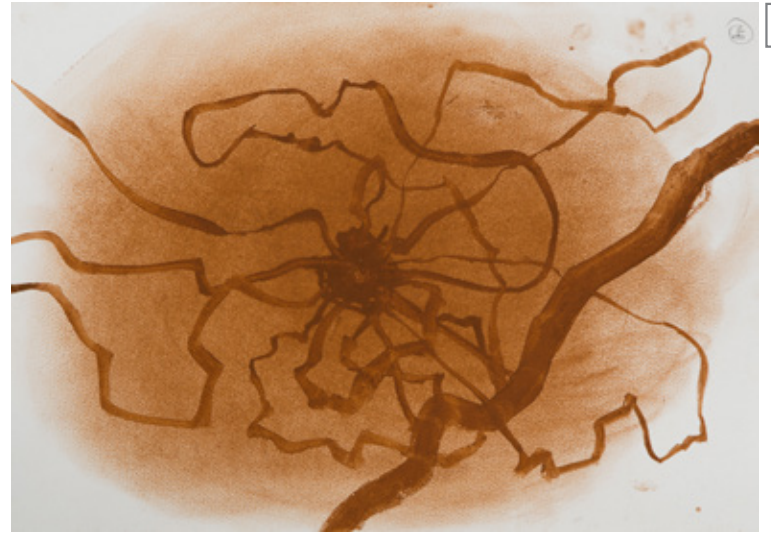

1

2

3

4

-
- 1 Gözde Yurdunmalı
 - 2 Ben Woodhams
 - 3 Ben Woodhams
 - 4 Fatih Öztürk
 - 5 Zeynep Sağır

Zeynep Sağır

“Projenin ilk günü genelde kullandığım çizgisel tarzı denedim. Doğaya alışma sürecim biraz uzun sürdü ve ikinci gün benim için başka bir süreç başladı. Kendimi tamamen doğaya bıraktım; dinledim, kokladım, dokundum. Bu doğrultuda fırçayı elime aldığım da sonuç her zamankinden çok farklı oldu. Ayrıca günlük incelemelerimiz her bir eserimin kendi içinde daha da gelişmesine yardımcı oldu.”

“In the first day I painted in my usual, stripy-style. It took me a while to get used to nature. The second day was the beginning of a new process. I left myself to nature, I listened, smelled and touched. When I picked up the brush again, the result was much different. Our daily observations also helped improve my works.”

1

Suyun olduğu her yerde sığılların izini süren sanatçılar, Toparlar Şelalesi'ne vardığında, sığla ağaçlarının diğer türlerle birlikte sürdürdüğü yaşama tanık oldular.

İlçe merkezinin yanı başındaki Karabatak Ormanı'nda ise çok daha yoğun ve hatta filmlerden fırlamış mistik bir orman atmosferiyle karşılaştılar.

Köyceğiz merkezinden batıya devam edip Kersele Koyu'na doğru ilerledikçe, sığla ormanlarının nasıl tarım alanına dönüştüğünü fark ettiler.

Köyceğiz Gölü sazlıklarının arasından geçerek İztuzu Kumsalı'na geldiklerinde ise kara ve denizin buluşmasının getirdiği çeşitliliğe tanık oldular. Bölgeye yukarıdan bakmak için çıktıkları Şahin Tepesi'nden izledikleri, Sandras'tan Akdeniz'e uzanan muhteşem manzara, aynı zamanda sığılların parçalanma hikâyesini anlatıyordu.

They later saw the Toparlar waterfall, where sweetgum trees mixed with other flora in a vibrant ecosystem. The Karabatak forest, right next to Köyceğiz town, had an intense, mystical atmosphere.

Further west, they visited Kersele Bay, and saw the sweetgum forests giving way to farmland. On the İztuzu beach past the reeds of Lake Köyceğiz, they saw another pivotal biodiversity area.

Finally, on Şahin Hill, they had an extensive view of the entire Köyceğiz basin from Sandras to the Mediterranean, and a true appreciation of the role of the sweetgums within it.

- 1 Nik Pollard
- 2 Greg Poole
- 3 Greg Poole
- 4 Nik Pollard
- 5 Mert Tugen

2

3

Duygu Topçu

“Güneşe olan hassasiyetim yüzünden Dalyan’a yaptığımız turda denize giremedim ve teknede kaldım. O arada bir anda suyun yüzeyine devasa bir deniz kaplumbağası çıktı. Hayatımda gördüğüm ilk deniz kaplumbağasıydı ve bu kadar büyük olacağını tahmin etmemiştim. Yalnızdım, kendi kendime sırttım bir süre.”

4

“I am sensitive to the sun, so I stayed on the boat when everyone else was swimming in Dalyan. At that moment, a big sea turtle surfaced near us. It was my first encounter with this animal, and I had never expected them to be so big. I was alone, I smiled by myself for a while.”

5

DEKAMER Deniz Kaplumbağaları Araştırma Kurtarma ve Rehabilitasyon Merkezi’ne armağan edilen duvar resmi

The mural painted for the Sea Turtle Research Rescue and Rehabilitation Center (DEKAMER)

Beş gün süren etkinliğin sonunda 400'ü aşkın eskiz ve eser ortaya çıktı. Daha sonra bu çalışmalar kolaj haline getirilerek Bodrum, Marmaris ve Köyceğiz gibi beldelerde sergilenerek çok sayıda yerli ve yabancı ziyaretçiyi sığla ormanlarıyla tanıştırdı.

Ekim 2016'da SWLA'nın her yıl Londra'nın ünlü Mall Galerileri'nde düzenlediği "The Natural Eye" sergisinde "çerçeveden dışarı" konseptiyle sergilenen eserler, sığla ormanlarındaki yaşamı İngiliz sanat ve doğaseverler ile buluşturdu. Projenin sergi maratonu, sığla ormanlarının kokusunun Ankara'ya taşındığı Galeri Çankaya'da sona erdi.

Sanatçılarla birlikte yaptığımız çalışmalar, doğa koruma yolunda önümüzde yeni kapılar açtı. Bu paralelde, genç sanatçıların hem SWLA ile iletişimini güçlendirecek hem de kendi inisiyatifleri ile doğada sanat yapmalarına destek olacak "sosyal girişimcilik" modellerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalarımız devam ediyor.

The five-day activity resulted in the production of over four hundred sketches and artworks. They were exhibited in Bodrum, Marmaris and Köyceğiz, and introduced hundreds of local and international visitors to the world of the sweetgum trees.

In September 2016, the artworks were displayed at SWLA's annual Natural Eye exhibit at the Mall Galleries, London. Finally, the last exhibit of the activity took place at Ankara's renowned Galeri Çankaya.

Our activities with the artists opened new doors for us. We continue to support models of social entrepreneurship, which will further empower initiatives between young artists and the SWLA.

Gonca Mine Çelik

"Benim için çok farklı bir ilham kaynağı oldu bu etkinlik, yepyeni tarzları deneyip baskı, kolaj, suluboyayı farklı şekilde kullanmak, gördüğünü tamamen olduğu gibi resmetmeye çalışmak gibi yeni şeyler öğrendim. Güzel eserlerin ortaya çıktığını düşünüyorum."

"This activity was a whole new source of inspiration. I tried new styles, printmaking, collages, watercolours, trying to draw exactly as I see... I think we produced beautiful works."

1 Ben Woodhams

1

2

Duygu Topçu

"Aynı manzarayı farklı gözlerden görmek, aynı boyayla başka ellerden çıkan işlere bakmak ufkumu genişletti."

"My horizons broadened as I saw the same landscape from different eyes, different works made with the same materials..."

3

- 1 Mert Tugen
- 2 Gözde Yurdunmalı
- 3 Medine Irak

Sığlaların Hikâyesi The Story of Sweetgums

1 Fatih Öztürk

Yaşayan Bir Fosil: Sığla Ağacı / The Sweetgum Tree, a Living Fossil

Anadolu sığla ağacı (*Liquidambar orientalis* Miller), Türkiye'nin güneybatısında, kısmen Rodos Adası'nda yayılış gösteren ve dünyada başka hiçbir yerde bulunmayan relik (kalıntı) endemik bir ağaç türü.

Sığla cinsine ait dünyanın farklı yerlerine dağılmış 4 ağaç türü bulunuyor. Bu türlerin gövdesinden bir çeşit yağ (reçine) elde ediliyor ve hepsi de bu açıdan kendi bölgesinde belli bir üne sahip. Ağaç, gövdesinden elde edilen sıvı nedeniyle bilimsel literatürde *Liquidambar* olarak isimlendiriliyor.

Sığla cinsinin varlığı ile ilgili fosil kayıtlar 65 milyon yıl öncesine dayanıyor. Bu yüzden sıglalara "yaşayan fosil" adı veriliyor. Bu nitelendirme, fıstık yeşili yaprakları, kahverengi kabuğu ve narin görünümüyle tezat oluştursa da, doğa tarihindeki milyonlarca yıllık tanıklığını vurgulayarak, değerini ve kutsallığını ortaya çıkarıyor.

Sığla, dere boylarında ve taban suyu yüksek alanlarda gruplar halinde veya tek tek görülüyor. Aydın-Çine Çayı ile Antalya-Aksu Çayı arasında kalan kıyı bölümünde parça parça dağılım gösterirken, Muğla'nın güneyindeki Marmaris, Köyceğiz, Ula, Gökova, Dalaman, Ortaca ve Fethiye'de, koruluklar veya orman parçaları şeklinde yayılıyor. En sağlıklı biçimde yoğunlaşarak orman oluşturabildiği yer ise Köyceğiz-Dalyan Özel Çevre Koruma Bölgesi. Bu yüzden sığla ağaçlarının veya sığla orman ekosisteminin korunmasında Köyceğiz'in ayrı bir önemi var.

The Anatolian sweetgum, *Liquidambar orientalis* is a relict endemic species that spreads in the south-western part of Turkey, partly on the Greek island of Rhodes and is found nowhere else in the world.

Around the world, four different species belong to this genus. A kind of oil (resin) is obtained from the body of these trees, and they all have a reputation in their respective regions. In scientific literature, the tree is called *Liquidambar* due to the fluid obtained from its body.

A living fossil, records of the sweetgum tree go back more than 65 million years. Despite their delicate looks, these trees have been the silent witnesses of history, and their ancient heritage makes them all the more valuable.

The trees are seen in groups or individually, in shallow, creek water and basin areas. They are distributed in the coastal part between Aydın-Çine Stream and Antalya-Aksu Stream and in Marmaris, Köyceğiz, Ula, Gökova, Dalaman, Ortaca and Fethiye in the southern part of Muğla. The Köyceğiz-Dalyan Special Environmental Protection Area constitutes their greatest unbroken expanse, and the best chance to establish a healthy sweetgum forest area. Therefore, Köyceğiz has a special importance in the conservation of these trees and their ecosystem.

1

Sığla Orman Ekosistemi

Sığla ormanlarının, Akdeniz'in kıyı şeridini kaplayan kızılçam ormanlarının arasında, Karadeniz'den kalkıp gelmiş görüntüsü ile bambaşka bir havası vardır. Bu hava ormanın içine girince daha da fazla hissedilir. Yoğun bir nemle karşılaşır, adeta suyun içine girmiş gibi olursunuz. Çünkü sığlanın yaşam döngüsü suyun yaşam döngüsüne bağlıdır. Sığla orman ekosistemleri özellikle ilkbahar aylarında su altında kalır ve sürekli yüksek taban suyuna ihtiyaç duyar. Bu yüzden sığla ağaçlarına bataklık ağacı da denilebilir.

The Sweetgum Ecosystem

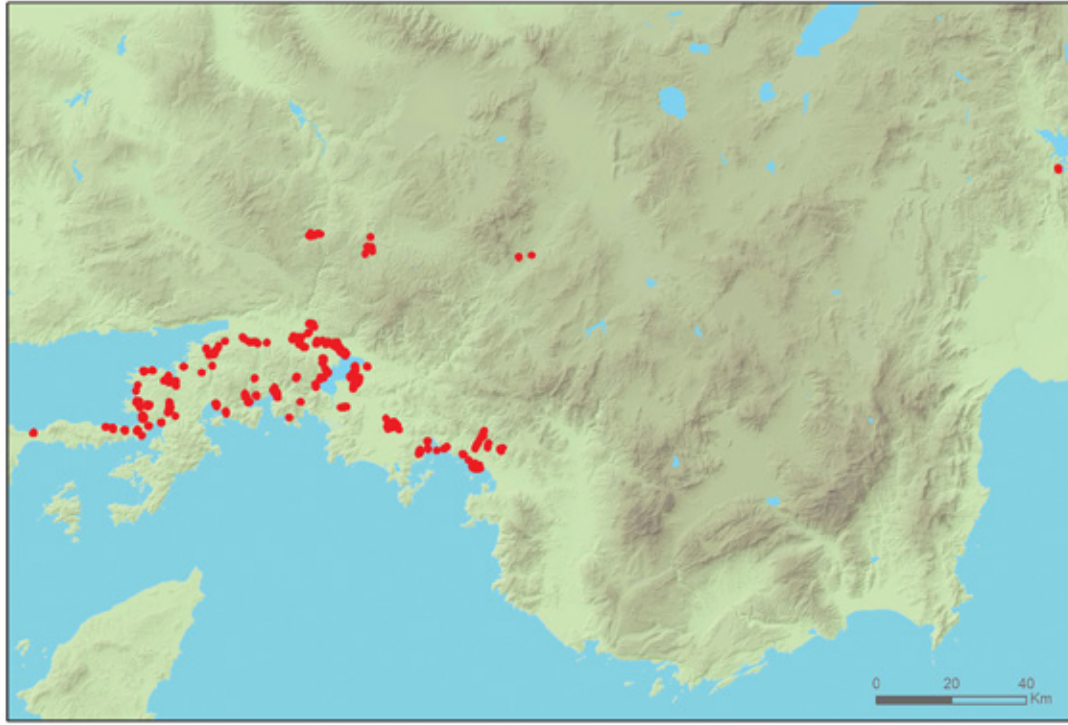
Sweetgum forests look straight out of the Black Sea region with their broad leaves. Their forests, in pleasant contrast with Mediterranean pine groves, are cool, moist and wet. Their lives are deeply connected to the water cycle in their habitats. The sweetgums spend the spring partially submerged, and need a lot of water. For this reason, they can be considered swamp trees as well.

2

1 Ben Woodhams

2 Zeynep Sağır

Harita 1: Anadolu sıgla ormanlarının dağılımı

Map 1: Distribution of Orientalsweet gum

Kaynak/Source: DKM GIS Lab.

Birarada ormanları oluşturan sıgla ağaçlarının yanı sıra sıgılar dere boylarında da görülür. Bu ağaç topluluklarına sıgla galeri ormanları adı verilir. Bu ormanlar, genellikle eğimin biraz daha azaldığı, suyun biraz daha arttığı yerlerde karşımıza çıkar. Isparta'daki Sütçüler Tabiatı Koruma Alanı, Köyceğiz'deki Gökbil Deresi, Marmaris'teki Çetibeli Deresi ve Aydın'daki Çine Çayı boyunca bu ekosistemin irili ufaklı örneklerine rastlanabilir.

Doğa İçin Sanat projesini gerçekleştirdiğimiz Köyceğiz'de, yağış miktarının fazlalığı, Gölge Dağları'ndan akan derelerin Köyceğiz havzasını her daim beslemesi ve eğimin düşük olması, sıgla ormanlarının ihtiyaç duyduğu yüksek taban suyunu sağlar. Yağışla gelen ve derelerle sürekli beslenen alüvyal topraklar da sıgılar için son derece besleyici bir toprak örtüsü oluşturur.

The sweetgums can be seen in groups in small groves, or on riverbanks. These tree communities are called shallow gallery forests. These forests are often seen in places with less inclination, and more water. The Sütçü Nature Reserve in Isparta, the Gökbil Stream in Köyceğiz, the Çetibeli Stream in Marmaris and the Çine Stream in Aydın are examples of these small ecosystems.

In Köyceğiz, where the Art for Nature project took place, high rainfalls and the constant flow of water from the Gölge Mountains created a bed of groundwater perfectly suitable for the sweetgum groves. Alluvial deposits, fed by rain and streams, made for a nutrient-rich topsoil-layer.

1

1 Medine Irak

2 Cevdet Mehmet Kösemen

3 Gökçe İrten

4 Gonca Mine Çelik

Suyun ve besinin bu kadar fazla olduğu bir yaşam ortamında ekolojik döngü de çok hızlı işler. Sığla ağaçları hızla büyür. 10 yıl içinde 10-15 metre boya ulaşabilirler. Ama bu hız çabuk yaşlanmalarına neden olur. Bu ağaçların ömrü karaçamlar gibi 500-1000 yıllarla ölçülmez. Olgun bir karaçam ormanı 500-800 yaşında bireylerden oluşurken, sığlalar için bu yaş ortalama 50, en fazla 80'dir.

Sığlalar hızla yaşlanır, hatta genelde kökleri çok gelişmediğinden yaşlanmadan devrilir ve yerini topraktan fışkıran onlarca yeni sığla sürgününe bırakır. Boşluk hemen doldurulur. Bir sığla ağacının devrilmesi ile onun yerini almak için onlarca genç birey mücadeleye başlar. Bunlardan biri veya ikisi mücadeleyi kazanıp ışığa ulaşır ve ormanın taç kısmını oluşturan bireyler arasında yerini alır. Diğerleri ise tepeye çıkmış bu ağacın gölgesinde yaşam mücadelesi verir. Ancak ışığa ulaşamamış bireylerin şansı da her an dönebilir. Besin ve suyun bol olduğu ortamlarda yetişen sığla ağaçları bu yaşam mücadelesi nedeniyle çok derin kök yapmaya ihtiyaç duymaz. Bu yüzden sert rüzgârların estiği kıyı bölgelerinde kolaylıkla devrilip diğer ağaçların ışığa ulaşması için fırsat yaratırlar.

The ecological cycle also works very fast in an environment where there is so much water and food. Sweetgum trees grow fast. They can reach 10-15 meters in less than a decade. But this growth causes them to get old quickly. The lives of these trees are not measured in five or eight centuries like black pines. The average age of a sweetgum grove is between 50 and 80.

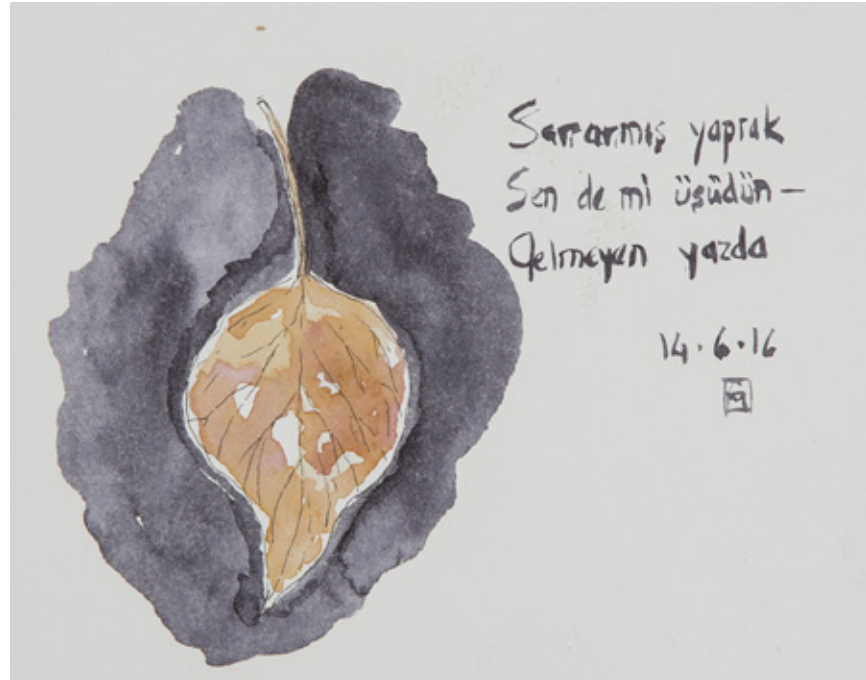
Sweetgum trees age rapidly, so much that they fall over without the support of deep roots, and dozens of new shoots spew out of the ground to replace them. The space is filled immediately. When one tree falls, dozens of young individuals struggle to take its place. One or two of these win the battle, reach the sunlit heights and establish themselves among the individuals that form the forest canopy. In such an environment where food and water are abundant, trees do not need deep roots because of this struggle for life. Therefore, many trees fall over in windy season, creating a new chance for the next generation.

2

3

4

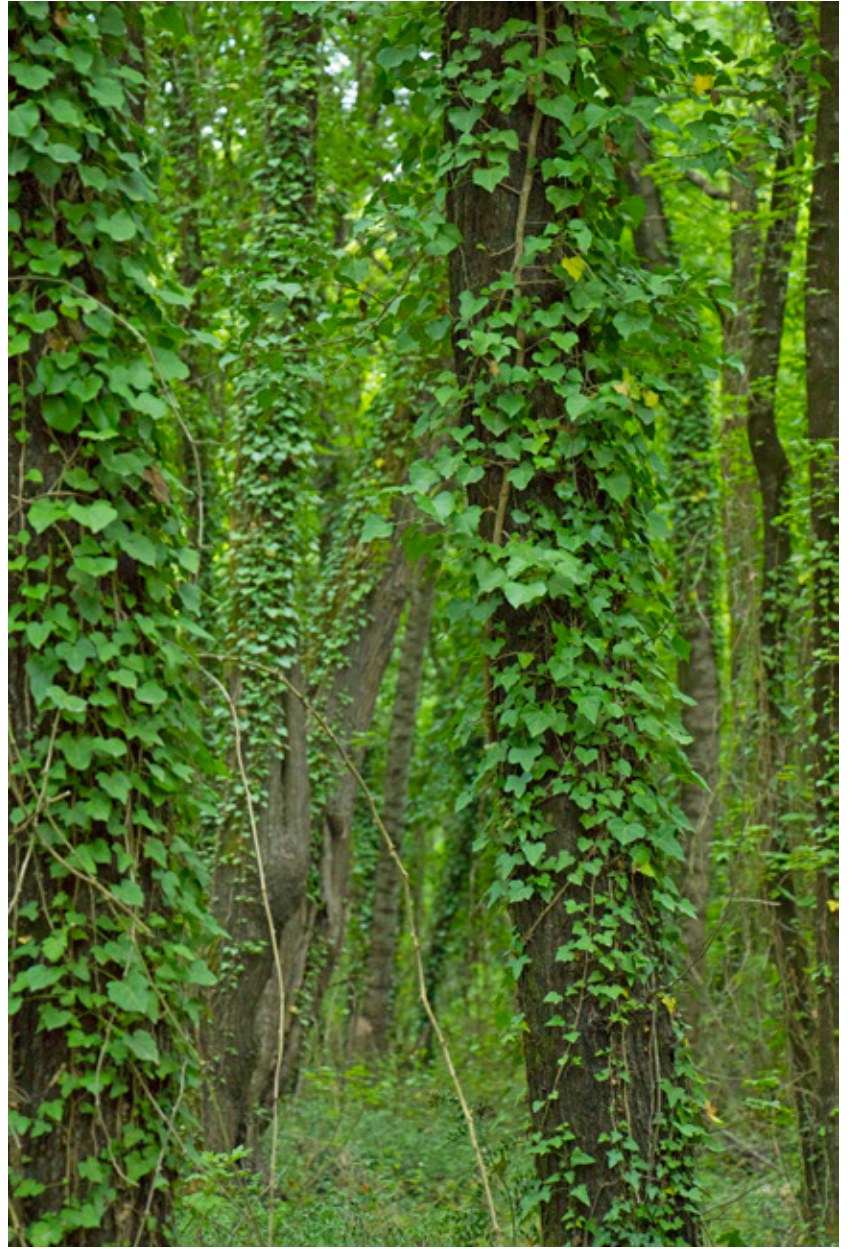
1

-
- 1 Ben Woodhams
2 C. M. Kösemen

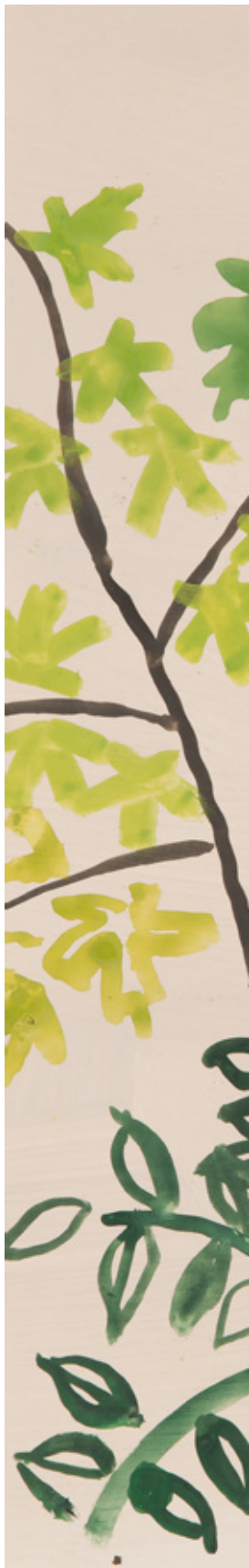
Sıgla ormanlarının yaşam döngüsünde başka bitkilerin mücadelesine de tanık olabilirsiniz. Suyun daha az olduğu yerlerde veya kenar bölgelerde kızılgaçlarla birlikte dişbudaklar da sıglalara eşlik eder ama su varsa oranın hâkimi genellikle sıgla ağacı olur. Ormanın yabanıl görüntüsünü pekiştiren sarmaşıklar ise ağaçlara tırmanarak ışığa ulaşır. Her yerden sarkan sarmaşıklar sıgla ormanlarına tropikal bir orman görüntüsü verir.

Other plants, such as red pines and ash trees, also compete for light and water in these groves, but the sweetgums are usually the winners. Vines usually accompany the fast-growing trees, imbuing the forests with a primeval, tropical atmosphere.

Bir sıgla ormanı resmi yapacaksanız sarmaşıklar, su ve kızböcekleri olmadan resminiz tamamlanmış sayılmaz. Biraz daha detay isterseniz kurbağalar ve yengeçleri de unutmamak gerekir ama yine de illa sarmaşıklar...

The picture of the sweetgum forest is never complete without lots of creeping plants, streams and damselflies. Other animal residents of the sweetgum groves include all manner of frogs, newts and freshwater crabs.

4

-
- 1 Nik Pollard
 - 2 Greg Poole
 - 3 Tora Benzeyen
 - 4 Greg Poole
 - 5 Şura Seyhan

5

Köyceğiz Demek, Sığla Yağı Demek

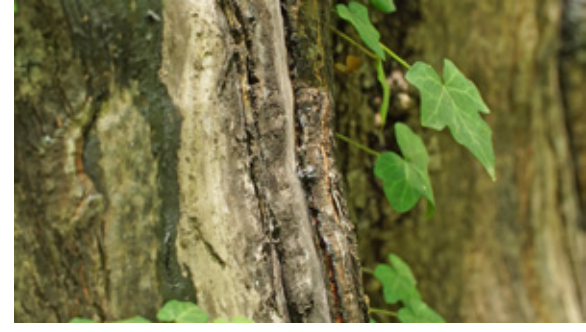
Sığla ağacı ününü yağına borçludur. Sığla yağı da Köyceğiz'e...

Köyceğiz'de sığla ağacından söz edip, sığla yağından bahsetmemek, sığla kültürünü tam anlamıyla bilmemek olarak yorumlanır. Çünkü sığla ağacı ününü yağına borçludur ve bu yağın yöre kültüründe önemli bir yeri vardır. Arkeolojik araştırmalar, Karya Uygarlığı'ndan günümüze değin yöre halklarının yaklaşık 4 bin yıldır bu ağaçtan çok farklı şekillerde faydalandığını ortaya koyuyor.

Köyceğiz Means Sweetgum Oil

The sweetgum tree owes its fame to its oil, and Köyceğiz owes its fame to the trees.

The oil features significantly in local lore and culture. Archaeological surveys reveal that the local people of Carian Civilization have benefited from this tree in many different ways for nearly four thousand years.

Mert Tugen

"Her şeyden önce hiç duymadığım sığla ormanlarını öğrendim. Sığla yağını çıkarma yöntemi ve bu iş yapan insanların özverisi dikkatimi çekti. Girdiğimiz ormanlarda muhakkak gözümüze ilışen plastik ve cam şişeler, çeşitli çöpler bana Türkiye'de yaşadığımı hatırlattı her defasında. Bunun dışında artık her doğayla temasta bulunduğumda aklıma İngiliz sanatçıların "sessiz olun ve doğayı, kuşları dinleyin." çağrısı geliyor."

"To begin with, I'd never heard of the sweetgum forests before. The method of oil extraction, and the oil harvesters' dedication was really interesting. I saw trash, glass and plastic bottles wherever we went; this reminded me of an unfortunate reality of life in Turkey. Whenever I'm in contact with nature, I remember our British mentors' words; "keep quiet and listen to nature, listen to the birds..."

Öte yandan sığla yağının kullanımıyla ilgili gerçekler ile efsaneler o kadar birbirine karışmıştır ki, neyin doğru neyin yanlış olduğuna dikkat etmek gerekir. Ekolog Dr. Okan Ürker'in yaptığı araştırmalara göre, sığla yağının Kleopatra'nın aşk iksiri, firavunların mumyalanmasında kullanılan bir tür yapıştırıcı, Fenikelilerin batık gemilerindeki amforalarda tonlarca ağırlıkta çıktığı tespit edilen önemli bir ürün olduğuna ilişkin söylenceler olsa da, bunun bir adlandırma hatası sonucu *Boswellia sacra* (Frankincense Tree) adında başka bir türe ait olduğu ortaya çıkmıştır.

Evliya Çelebi de Seyahatnamesi'nde sığladan söz eder. Çelebi o dönemlerde sığla yağının, Marmaris Limanı üzerinden Mısır'a, oradan da Hint ve Arap Yarımada'larına ihraç edilen önemli bir kozmetik ve alternatif tıp ürünü olduğunu yazar. Seyahatname'ye göre, Kanuni Sultan Süleyman, Rodos Seferi sırasında Gökova ve Marmaris üzerinden geçerken sığla ağacının eşsiz kokusundan büyülenip, akarsuların üzerinde Misk-i Amber Köprüsü adıyla iki köprü inşa ettirmiş. Bahsi geçen bu köprüler zamanla tahrip olsalar da izlerine hâlen Gökova-Akçapınar'da rastlanabilir.

Sığla yağının korumadaki önemi

Kimya sanayinde sabitleyici olarak yararlanılan sığla yağı, geçmişten bu yana şifa amaçlı da kullanılıyor. Bazı alternatif tıp uygulamalarında mide rahatsızlıklarının önlenmesi ve cilt-deri rahatsızlıklarının giderilmesinde sığla yağına başvuruluyor.

Ancak bu kadar farklı özellik ve değeri barındıran sığla ağacının yağı, sentetik sabitleyicilerin yaygınlaşmasıyla birlikte ekonomik önemini kaybetti. Sığla ormanlarının yok oluşu ve korunmasına dair hikâyenin seyri de bu değer kaybıyla yakından ilişkili.

Eskiden Türkiye'de 20 ton kadar sığla yağı elde edilirken, günümüzde yılda ancak 3-4 ton sığla yağı üretiliyor.

On the other hand, all this ancient lore can be confusing. Ancient claims ascribing things as diverse as Cleopatra's love potions, pharaonic mummy-glues, the oils in dozens of ancient Phoenician amphorae to sweetgum oil have been falsified by the 2014 PhD work of ecologist Dr. Okan Ürker. In many of these claims, the sweetgum tree was confused with the frankincense tree, *Boswellia sacra*, another historically-important tree of the Mediterranean basin.

The Turkish Ottoman explorer Evliya Çelebi also speaks of the sweetgum in his 17th century travelogue, *Seyahatname*. Çelebi writes that at that time, sweetgum oil was an important cosmetic and medical product exported to Egypt and then to the Indian and Arabian Peninsulas through the port of Marmaris. According to Çelebi, Sultan Süleyman the Magnificent, while passing through Gökova and Marmaris during his campaign to conquer Rhodes, was fascinated by the unique scent of the sweetgum tree and built two bridges named "Misk-i-Amber" (scent of amber) over streams in the region. The traces of these bridges can still be found in Gökova-Akçapınar.

The Importance of Sweetgum Oil

Sweetgum oil is used as a chemical stabiliser, a healing agent and as an alternative cure for stomach and skin ailments since the distant past.

However, it has lost a lot of its value after the spread of synthetic replacements in the 20th century. The disappearance and conservation of sweetgum forests is closely related to this event.

The annual production of sweetgum oil, once around 20 tons, is now down to 3-4 tons at maximum.

Sıgla yağı üretimi

Sıgla yağı üretimi oldukça hassas bir iş. Önce hangi ağaçtan yağ çıkarılabileceğini bilmek gerekiyor. Ayrıca ağacı “yaralama” işlemi de büyük dikkat ve ustalık istiyor. Bu işin ustaları, “*Yaralama işlemi çok yüzeyde kalmamalı, ama çok derine inip ağaca zarar da vermemeli*” diyor.

Sweetgum Oil Production

Production of sweet gum oil is a very sensitive business. First one needs to know from which tree the oil can be extracted. In addition, the “gouging” process requires great attention and skill. As one skilled oil harvester puts it; “*The gouge should not be too much on the surface, but it should not go down too deeply and damage the tree either.*”

1

Sıgla yağı ekonomik değerinin yanı sıra, manevi değeri yüksek bir ürün. Üretim sürecinden geriye kalan ve buhur (tütsü) olarak da bilinen, ağacın gövde kabukları özellikle cenazelerde, bayramlarda, perşembe geceleri camilerde veya mekânları efsundan arındırmada kullanılıyor.

Yöre halkının sıglaya yüklediği kutsallık, ilkbaharın karşılandığı Nevruz'da da ifadesini buluyor. Yöre kadınları Nevruz gecelerinde sıgla ormanlarına giderek "al marazımı, ver guvatımı (kuvvetimi)" diyerek dilekte bulunuyor.

Her ne kadar ekonomik açıdan önemi kalmamış olsa da sıgla yağı Köyceğiz kültüründeki önemini koruyor.

The tree also has a spiritual value in its products. The bark, a side product of the oil production, is used in funerals, holidays and the purification of mosques as an incense.

The groves are also sacred sites in the nights of Nevruz, a pan-Anatolian spring festival dating back to ancient times. In these nights people wander into the sweetgum groves and wish for the creator to *"take their troubles, and give them strength."*

1 Ben Woodhams

2 Nik Pollard

Gizem Güvendağ

“İlk günlerde sadece ormanı, bitkileri, ağaçları, orada yaşayan tüm canlıları anlamaya çalıştım. Daha sonrasında eğitmenlerin de yönlendirmesiyle gözlemin ötesine geçip daha çok orada bulunmanın bana nasıl hissettirdiğine yoğunlaştım. Sığla ağaçları çok güzeldi ama biraz eksiklerdi. Kabuklarından yağ çıkartılan bölge hiç değişmeyeceği için ne olursa olsun bir yanları eksik kalacaktı. Bu nedenle çalışmalarımı en son aşamada kağıt bant yoluyla çeşitli katmanlar oluşturarak sonlandırdım. Bu eserlerime 2D animasyonlar da ekleyerek bir zaman çizelgesine yaymak istiyorum.”

“I simply tried to understand the forest, the plants and all creatures that lived there in my first days. Then, with our mentors' guidance, I focused on my feelings. The sweetgums seemed to be missing parts, wounded through the scars of oil extraction. Because of this, I made my artwork in paper, layered over in colours like the colourful scars of the sweetgum trees. I want to expand my work with 2D animations.”

-
- 1 Gizem Güvendağ
2 Ben Woodhams

1

Yok Oluşun Eşiğindeki Kutsal Ağaçlar

Sahip olduğu değerlere rağmen sığla ormanlarının başı büyük dertte.

Sığla ormanları için yaşamsal önemdeki su ve alüvyal toprakların, insanlar için farklı bir önemi var. Sığlanın yaşam alanlarının tarım için son derece elverişli olması, bu kutsal ağaçlardan gıda üretimi için vazgeçilmesine neden oluyor.

Zengin tarım alanlarını sığlaya kaptırmama düşüncesinin bilinen ilk uygulamaları 1950'li yıllarda yapıldı. O dönemde tarım arazisi kazanmak için açılan kanallar, sığla ormanlarının geleceği için önemli bir kırılma noktası oldu. Bundan sonra çok hızlı bir yok oluş başladı ve orman alanı giderek küçüldü. Sığla ormanlarının alanı 1949'da 6 bin 312 hektar iken (Huş, 1949), 1987'de 1337 hektara düştü (İktüeren ve Acar, 1987). Son yıllarda yapılan ağaçlandırma çalışmaları ile sığla ormanı alanı 2 bin hektara kadar çıkmış olsa da, koruma açısından önemli doğal orman alanı 700-800 hektardan fazla değil.

Sacred Trees on the Brink of Destruction

Despite their value, the sweetgums are in great trouble. The rich, moist, alluvial soils they grow on now have another value for people: as farmlands. Piece by piece, the sweetgum groves are being given up for agriculture.

Since the 1950s, state-sponsored farming initiatives led to a massive shrinkage of sweetgum forests. From 6,312 hectares in 1949, the groves shrank to 1,337 hectares in 1987, and currently stand at no more than 700-800 hectares.

2

1 Fatih Öztürk
2 Mert Tugen

Sığla ormanlarının yok oluşu 1980’lerde bu alanlara koruma şemsiyesi getirilene kadar devam etti. Koruma şemsiyesi ormanların yok olma hızını yavaşlattı, ancak tahribatın durdurulmasına yetmedi.

Sığla ormanları üzerindeki baskı bütün koruma tedbirlerine rağmen devam ediyor. Orman alanları hâlen narenciye bahçesine dönüştürülme riski altında. Bunun en önemli nedeni, kanunlara dayalı koruma şemsiyesinin yörede yaşayanların da katıldığı bir koruma uygulamasına dönüşmemesi. Son yıllarda bu amaçla bazı sivil toplum örgütleri ortaya çıksa da hâlâ geniş tabanlı bir toplumsal katılımıdan bahsetmek mümkün değil.

Bunun sonucunda karşımıza çıkan tablo, paramparça olmuş bir sığla ailesi.

The destruction kept on until protective measures were enacted in the 1980s. This slowed down, but did not stop the destruction of the sweetgums.

The risks persist. The groves can be turned into orange and tangerine fields. The protective laws have yet failed to translate into a protective movement that has the support of local people. Despite the appearance of certain NGOs over the past years, a mass movement to protect the groves has not appeared yet. The result is a scattered, fragmented family of threatened sweetgum groves.

2

3

4

-
- 1 Sedat Girgin
 - 2 Büşra Kuzu
 - 3 Büşra Kuzu
 - 4 Ben Woodhams

Sığlanın Karizması

Sığla ağacının taşıdığı değerler ve kutsallık açısından karizmatik olduğunu söylemek abartı olmaz. Doğa korumada da bazı türler, karizmatik türler olarak adlandırılır. Bu kavram kaynağını “karizmatik, seksi, büyük hayvanlar” anlamına gelen “*charismatic sexy megafauna species*” deyiminden alır. Bu sadece insanların ilgisini çekmek için ortaya atılmış bir tanımlama değil, bilimsel çalışmalarda da kullanılan bir nitelendirme. Örneğin, korumada öncelikli türlerin belirlenmesi için oluşturulan kriterler listesinde *endemik tür*, *nadir tür*, *tehdit altındaki tür* gibi kavramlarla beraber *kilit taşı tür*, *bayrak tür* veya *karizmatik tür* gibi kavramlar da yer alır. Gergedan, fil, zürafa, su aygırı, su öküzü, balina, aslan, leopar, kaplan, üzü dünyaya yayılmış karizmatik türlerdir.

O halde sığlayı da Türkiye’nin karizmatik türleri arasına koyabilir miyiz?

Charm of the Sweetgum

With its value and sacred associations, it will not be exaggerating to speak of the sweetgum as a charismatic tree. In scientific circles, large, notable or otherwise attractive species are known in nature conservation as “charismatic species.” “Charismatic species” are as attractive in nature conservation as keystone species, flag species, endangered species, endemics and so on. Among animals, rhinos, elephants, giraffes, hippos, water buffalos, whales, big cats are considered to be “charismatic species.” If so, can the sweetgums be the charismatic plants of Turkey?

Uğur Zeydanlı

"Ben sığılayı karizmatik hayvan türlerinden birine benzetecek olsam büyük otçullardan birine benzetmezdim. Bence olsa olsa çita olur. Sığıla çok hızlıdır, suyu buldu mu hemen büyür; tıpkı avını bulan çita gibi... Ama öte yandan çok da hassastır, suyunu kestin mi hemen zarar görür. Tıpkı çitanın leopar ve aslanın yanındaki narinliği gibi."

"If I was to compare, I wouldn't compare the sweetgums to a majestic herbivore. To me, they are more like cheetahs! Like them, the sweetgums are fast, they bolt on to water, just like a cheetah zeroing in on its quarry. But at the same time, they are so delicate – the slightest water shortage can hurt them. Just like a cheetah is delicate next to a burly lion."

1 Cevdet Mehmet Kösemen

2 Ebru Tatlısu

Bir bitki türü olarak sığlanın, leopar, aslan, gergedan, balina, fil gibi hayvan türleriyle boy ölçüşüp bu listede yer alması konusu daha çok tartışılabilir. Ancak kutsal bir değer olmaktan yok oluşa doğru ilerleyen hikâyesi ile, ağaçlar arasında bir değerlendirme yapıldığında rahatlıkla karizmatik sıfatını alabilir. Bu da, sığlanın acil olarak koruma altına alınması gereken türler arasında yer almasını sağlayabilir.

Sığla ağacı Güneybatı Anadolu coğrafyasında oldukça yaygın bir alanda görülür. Güneybatı Anadolu'da 700 metreden daha yüksek bir alanda değilseniz ve etrafınızda su varsa sığla ağacına rastlama olasılığınız yüksektir. Buna rağmen sığlaların Köyceğiz dışında belli bir büyüklüğün üstünde topluluk oluşturabildiği yerler pek azdır. Bu nedenle Köyceğiz'deki subasar sığla orman ekosistemleri koruma açısından çok önemlidir.

Bu özellikleri nedeniyle, sığla ormanlarının Rodos'taki varlığından dolayı "endemik midir değil midir, endemik olmadığı için koruma önemi çok yüksek değildir" tartışması anlamını yitirir. Çünkü burada söz konusu olan endemik bir ağaç değil, endemik bir orman ekosistemidir. Üstelik yok olan tek bir tür değil, bütün ekolojik ilişkileri ve dinamikleri ile birlikte bir ormandır. Ve Türkiye'de sığlaların durumunda başka bir orman ekosistemi yoktur. Köyceğiz'deki sığla ormanlarını korunma çabalarına da bu açıdan bakmak gerekir.

We can discuss such an analogy at length, but we are certain that such a status would benefit these trees, as valuable and sacred beings that are threatened with destruction, and hasten their placement in the registry of protected species.

True, sweetgums are widely distributed, as individual trees, in southwestern Anatolia, at heights lower than 700 metres and around bodies of fresh water. Yet still, they have no large communities as the ones seen near Köyceğiz and surroundings. Thus, these trees are valuable for the ecosystems that they have formed.

The discussion goes on about the endemic status of the sweetgum tree due to its presence on the nearby Dodecanese island of Rhodes. This discussion is irrelevant when one considers the ecologic relations and dynamics of sweetgum groves in Turkey. What is at stake is not just the presence of a tree, but the delicate, endemic and irreplaceable ecosystems that their forests constitute. These trees need conservation, because they have no other forests elsewhere in Turkey.

1

1 Esther Tyson

2 Burcu Meltem Arık

3 Greg Poole

4 Burcu Meltem Arık

Nilüfer Araç

“Hatırladığımda hâlâ kalp atışlarım hızlanıyor. Yağmur sonrası kendime oturacak kuru bir yer arıyordum. Gruptan iyice uzaklaştım. Yaşlı, heybetli bir sığlanın yosunlu gövdesine yaslanarak yere oturdum. Resim malzemelerimi çıkartırken karşımdaki genç sığlayı izleyerek resimleme planları yaptım. Sonra gözümle Süleyman’dan öğrendiğim karanlık orman esmeri kelebeği takıldı. Sırtımı sığlaya yaslanmış uzun uzun kelebeğin havada yaptığı dansı izledim. Birden sırtımda ağaçtan gelen hafif sarsıntıyı hissettim, ağaçkakanın güçlü gaga vuruş sesiyle. İnanamadım, hemen başımın üstünde bir ağaçkakan besleniyordu! Ürküp kaçacak korkusuyla farkında olmadan nefesimi tutmuşum. Hem deli gibi ağaçkakanı gözümle görmeyi istiyordum, hem de kaçırmamak için kıpırdamadan durup yaslandığım ağacın sırtımda hissettirdiği titreşimin keyfini çıkarıyordum. Saniyeler sonra ağaçkakan hızla uzaklaştı ormanın iç kısımlarına doğru. Güneşte parlayan yağmur damlaları, yeşilin her tonunda bir çevre, kelebekler, kız böcekleri, ağaçkakan... Başka bir gezegendeydim.”

“My heartbeats still quicken when I remember Kavakarası. Separated from the group, I looked for a dry place to sit, and sat down by the mossy trunk of a great, old sweetgum and began to draw some saplings. Then I saw a speckled wood butterfly. I watched its dance in the air, and soon heard the knocking sounds of a woodpecker accompanying it. It was unbelievable! I wanted to see the woodpecker, but was worried of scaring it away. Seconds later, its sounds ran off into the depths of the forest. Glistening raindrops, tones of green, butterflies, damselflies, birds... I was on another planet.”

Speckled wood
Pieris agestis

Karanlık orman
esmeri
sığla ormanında
sirehleri
uyuyordu
En çok sığlaya
karanlık
göçmen

Parçalanarak Küçülen Ormanlar

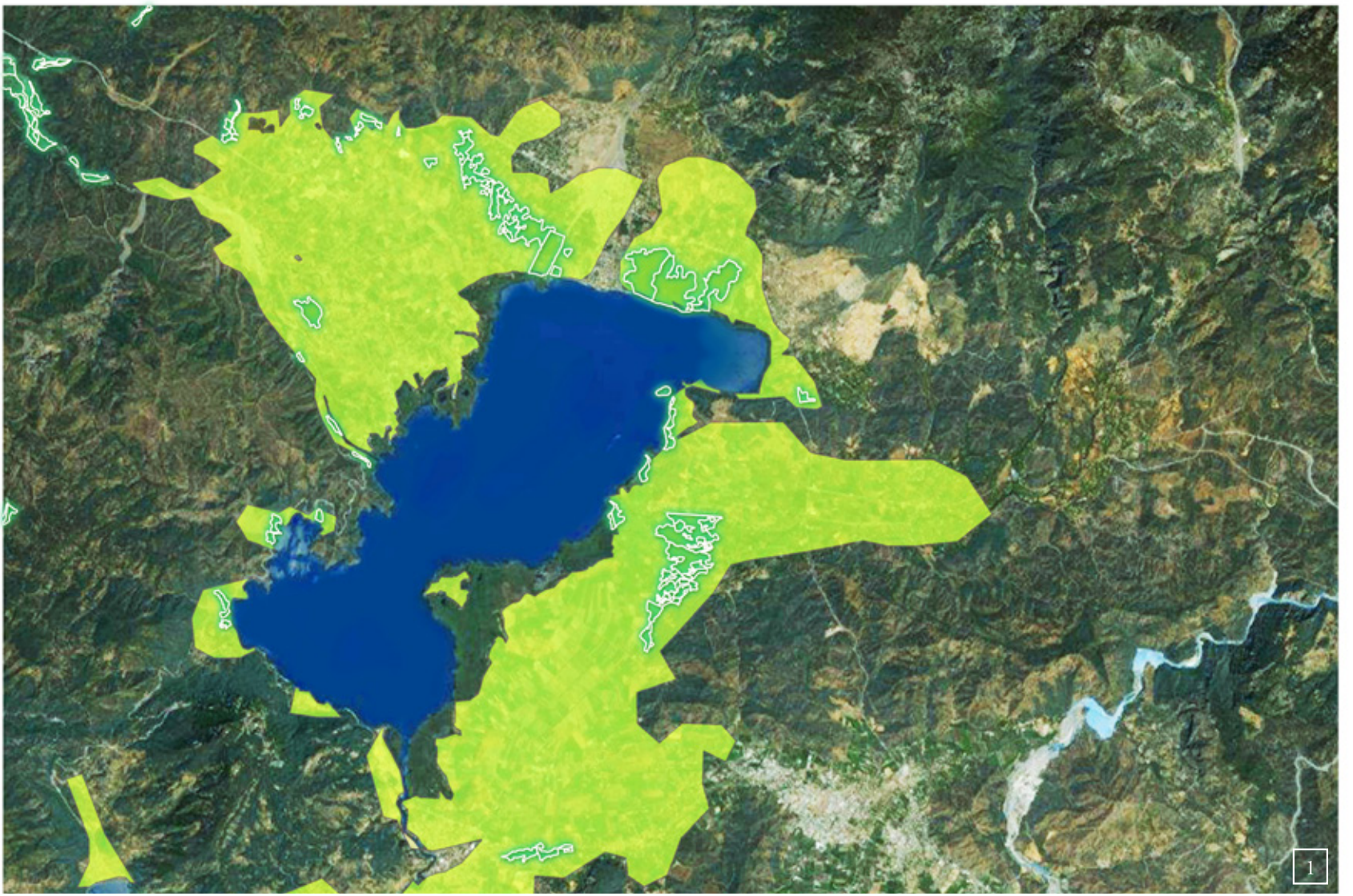
Sığla ormanlarını korumak söz konusu olduğunda, kimseden bir itiraz gelmez. Ancak mesele, “sığla ormanlarını koruyalım mı korumayalım mı” sorusundan çok, “nasıl koruyacağız” sorusunun yanıtını bulmaktır.

Sıglaların Köyceğiz'deki dağılımı, geride kalan sığla ormanlarının nasıl paramparça olduğu konusunda fikir verir. Herhangi bir sığla ormanına girip bir kaç yüz adım attıktan sonra mutlaka bir narenciye bahçesi veya yerleşime rast gelirsiniz. Bu açıdan baktığınızda, Köyceğiz'deki sığla ormanlarının gerçek varlığı 700-800 hektardan 100-150 hektara inebilir.

Fragmented Forests

The issue of whether to protect the sweetgums is by now pretty much settled. The real question is “how to protect them?”

The sweetgums in Köyceğiz give a clue toward how fragmented their forests have become. One needs only to take a few hundred steps before coming across another tangerine garden or other agricultural field. If one removes the fragmented spaces, the total area of sweetgum groves in Köyceğiz may come down from around 700-800 hectares to 100-150 hectares.

Kaynak / Source: Esri, DigitalGlobe, GeoEye, i-cubed, Earthstar Geographics, CNES/Airbus DS, USDA, USGS, AEX, Getmapping, Aerogrid, IGN, IGP, swisstopo, and the GIS User Community

Sığla ormanlarının Köyceğiz bölgesindeki potansiyel yayılış alanları (1) ve ormanların yakın plan parçalanma durumu: Toparlar (2) ve Kavakarası (3)
The potential distribution of sweetgums in Köyceğiz region (1) and a close-up to the current situation of Toparlar (2) and Kavakarası (3) sweetgum forests

Buna ekolojik açıdan fonksiyonel olan, yani kenar etkisine maruz kalmayan orman varlığının miktarı da diyebiliriz. Kenar etkisi koruma biyolojisinin önemli kavramlarından biridir. Basitçe şöyle de ifade edebiliriz: Hayvanlar, insanlara yakın olduğu veya insanlar kullandığı için, bazı alanları kullanmaktan kaçınır. Bu alanlara “kenar etkisi altındaki alanlar” denir. Bu dikkate alındığında tablonun görünenden de kötü olduğu ortaya çıkar.

Kenar etkisi yüzünden parçalanma arttıkça, ekosistem fonksiyonlarını yerine getirebilen sağlıklı orman alanı azalır. Ancak parçalanmışlığın olumsuz etkisi bununla sınırlı değildir. “Gözden ırak olan gönülden ırak olur” atasözü ağaçlar için de geçerlidir. Parçalar küçüldükçe ve diğer alanlardan ayrı düştükçe bu alanları ziyaret eden türler azalır ve buradaki ekolojik ilişkiler giderek zayıflar.

Ne yazık ki sığılları bekleyen tehditler bu kadarla kalmaz. Ormandan ayrı kalmış veya bağlantısı zayıflamış bir parçaya yönelik tehditler de artar. Böyle bir parçanın işgal edilmesi veya yavaş yavaş kurutulması olasılığı diğerlerinden çok daha yüksektir.

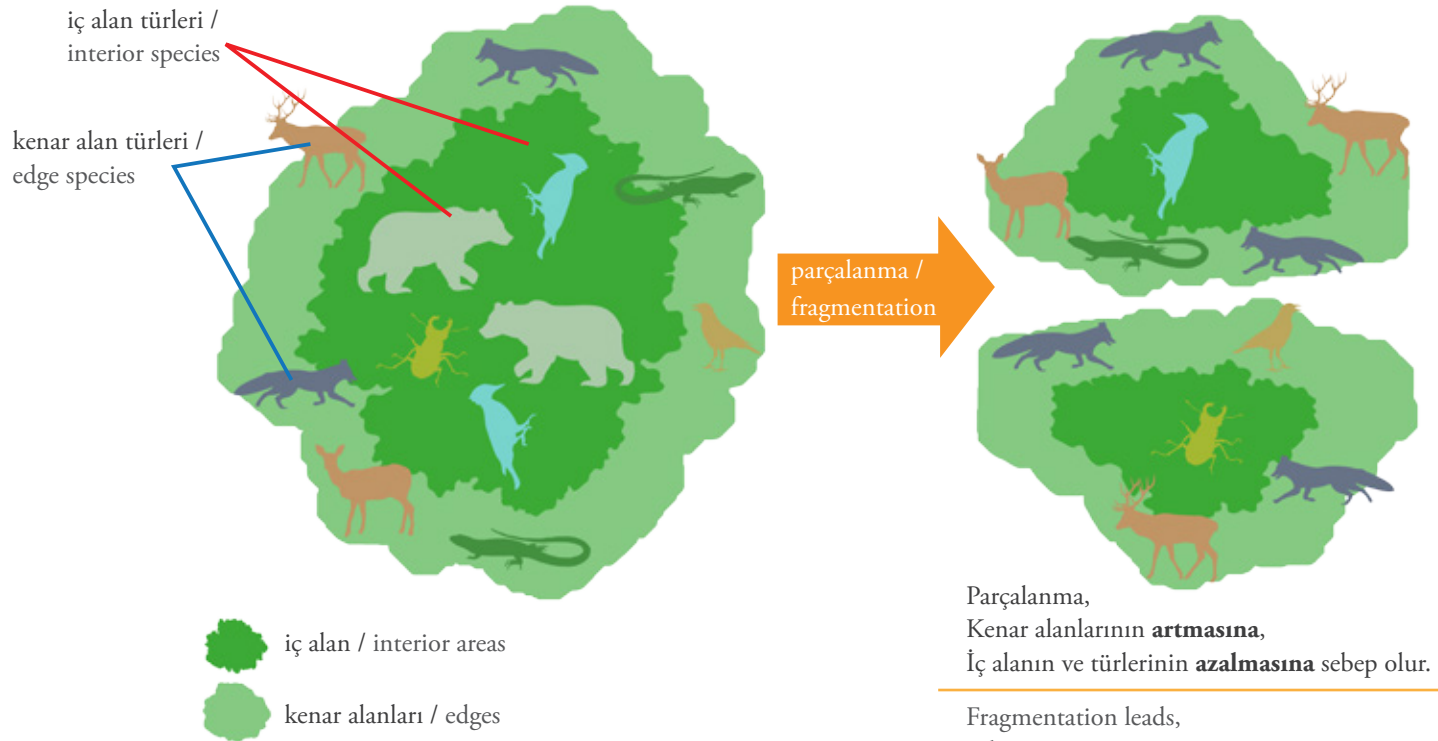
Bu nedenle sığla ormanlarının korunması için atılması gereken ilk adımlardan biri, paramparça olmuş bu yapının onarılması ve koridorlarla güçlendirilmesidir.

Areas adjacent to human habitation are known as “edge areas” and are less relevant for conservation biology than pristine areas. The “edge effect” is an important concept in conservation biology. Animals avoid edge areas due to their proximity to humans.

The increase of edge areas and fragmentation means a drastic decrease in functional ecosystems. Ecological relations and species diversity breaks down, and human encroachment, with its ensuing risks, increases the further fragmented pieces get from each other.

Fragmented forests are harder to rescue and rehabilitate in the long run.

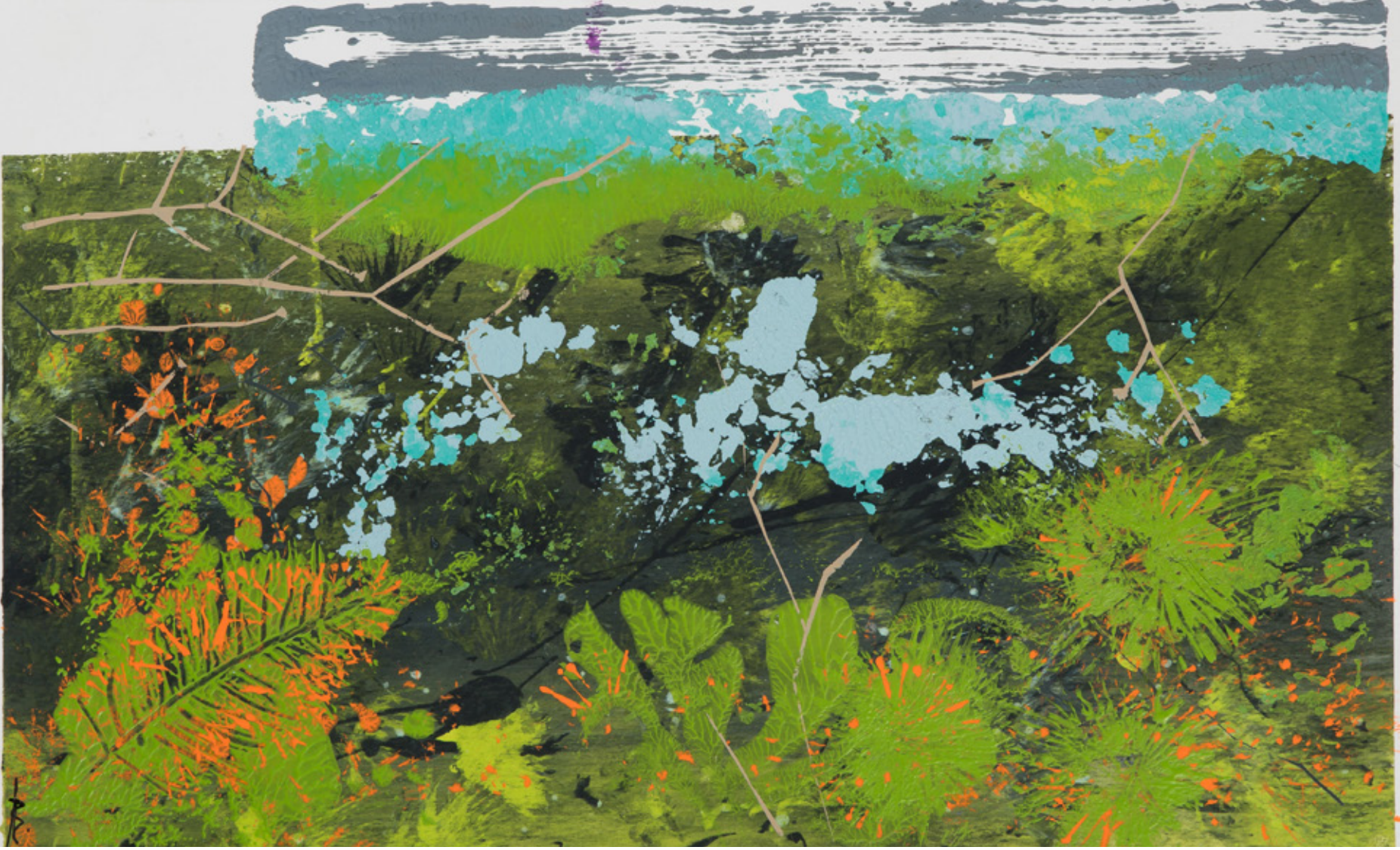
As a result, re-establishment of forest corridors and re-unification of the fragmented groves are of paramount importance.

1

1 Greg Poole

1

Yaşama Tutunan Sığla Ormanları / Remaining Sweetgum Forests

Kavakarası

Kavakarası Köyü, bölgede en çok sığla yağı üreten alanlardan biri. Köyün narenciyeden sonraki temel geçim kaynaklarından biri de sığla yağı üretimi. Burada faaliyet gösteren, Köyceğiz Orman İşletme Müdürlüğü'nün sorumluluğu altındaki Sığla Yağı Üretim Tesisi (Günlük Düveni) aynı zamanda Sığla Ormanları ile ilgili festival, belgesel çekimi, bilimsel araştırmalar gibi tanıtım çalışmaları için de kullanılıyor.

Kavakarası

This village is one of the most prolific sweetgum-oil-producing sites in the region. Oil production is the second biggest income after orange and tangerine farming. The Günlük Düveni sweetgum oil production facility, operating under the local Forestry Management Directorate, is also used for promotional activities such as festival, documentary shoots, scientific research efforts and so on.

1 Leyla Temiz

Kavakarası köylüsünün sığla ormanı ile kurduğu ilişki, neredeyse yüzlerce yıldır olduğu haliyle bugün de sürüyor. Sığla ağacının yapraklarıyla birlikte ormandaki çeşitli otları, mantarları toplayarak yemek yapıyorlar, sığla yağının şifasından yararlanıyorlar, buhurunu cenazelerde ya da sıkıntılı zamanlarında yakarak ortamı efsundan arındırıyorlar.

The villagers' relations with the grove are centuries-old. They collect sweetgum leaves and other herbs and fungi for traditional dishes, use the oil, and burn it as an offering in funerals or other times of need.

Zeynep Sağır

"Hemen hemen her gün çalışmaya gittiğimiz sığla ormanı en çok sevdiğim yerd. Yeşilin bin bir tonu, bitkilerin rüzgârla dans ederken oluşturduğu koku, kuşların cıvıltısı bir şeyler yaratabilme sürecimde en büyük ilham kaynağım oldular. Sığla ağaçlarının arasında sanatsal işler yaratmak harikaydı."

"We went there to work almost every day, and it was my favourite place. All tones of green, the smell of plants as they danced with the wind, birdsongs were all parts of my inspiration. It was wonderful to create things among the sweetgums."

1

Gonca Mine Çelik

“Kızböceğini uzun uzun gözlemleyebildiğim an en güzel andı benim için. Ona yeterince yaklaşmama izin verdiğini ve güzelliğini izlemem için o yaprağın üzerinde süzüldüğünü hatırlıyorum.”

“My best moment was when I could observe the damselfly at length. I remember it drifting by a leaf, almost allowing me to observe it...”

1 Gonca Mine Çelik

2 Fatih Öztürk

3 Greg Poole

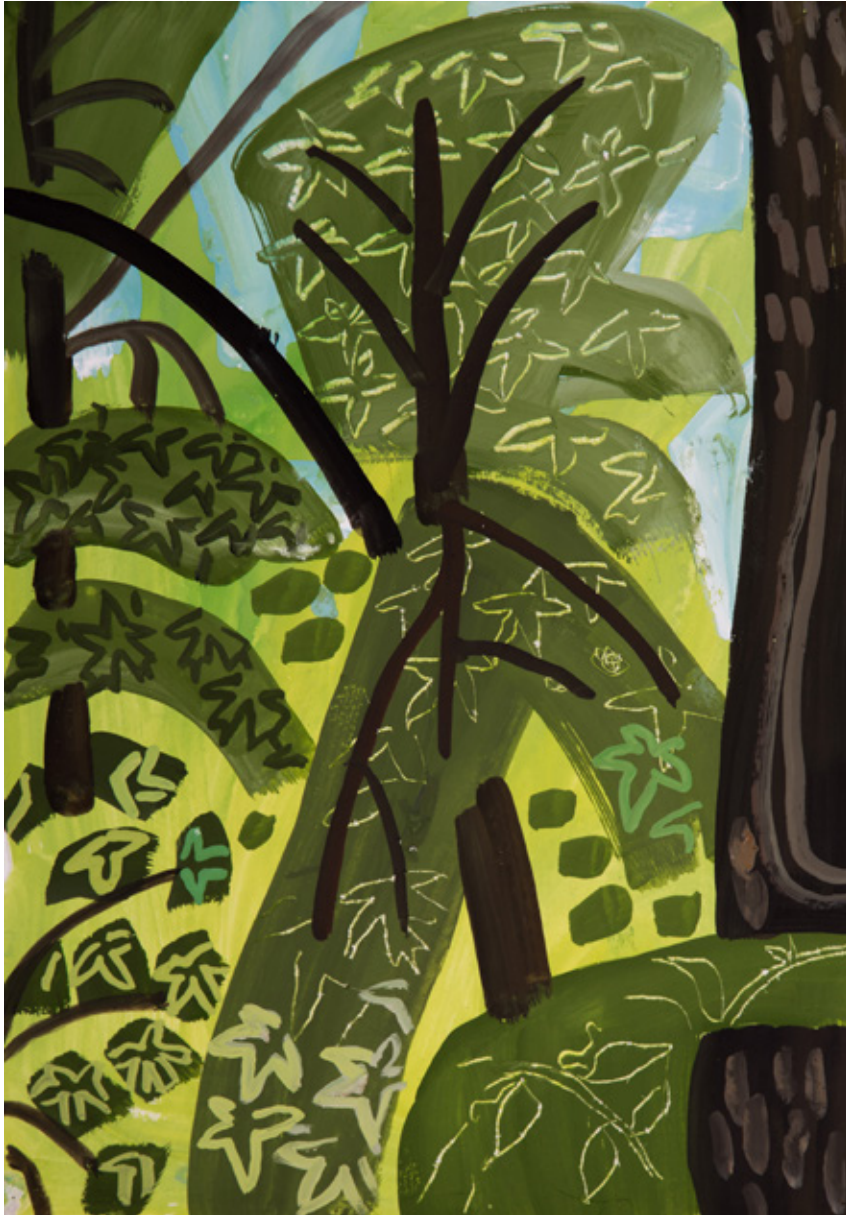
2

Sığla ormanı bu bölgede çok parçalı yaklaşık 200 hektarlık bir alanı kaplıyor. Bu parçalanmanın nedeni, son 50 yıldır sığla ağaçlarının bulunduğu alanlarda yayılan nar ve narenciye üretimi. Bir zamanlar binlerce canlının yaşam alanı olan sığla kokusunun yayıldığı bu ormanlar, şimdi 2B veya tapulu alanlardan oluşuyor.

Diğer parçalara göre biraz daha nemli olması, Kavakarası'nın tabanında yoğun olarak atkuyruğu otlarının yetişmesine olanak tanıyor. Ormandaki irili ufaklı su kaynaklarının varlığı da alandaki kızböceği ve kelebek nüfusunun sürekliliğini sağlıyor.

The forest, fragmented due to the intrusion of orange and tangerine gardens, covers nearly 200 hectares. Most land plots here are privately owned, or classified as having lost its status as a forest. Kavakarası is more moist than other areas, and lots of butterflies, damselflies, dragonflies and frogs, as well as horsetail plants, share this habitat with the sweetgums.

3

Sığlanın yağını çıkarmaya yarayan aletin (günlük düveninin) etrafına yerleşmiş bir grup tahta baraka. Burası bizim ana çalışma kampımız. Bu bölgede otların/yer örtüsünün biraz temizlenmiş olması sürüngenleri, kurbağaları ve kız böceklerini görmeyi kolaylaştırıyor. Koruluğun içinde birkaç su kanalı var. Akan tertemiz bir su, kenarında bitmiş otların üzerine tünemiş yusufçuklar. Bir bakıyorsunuz bir kertenkele geçiyor, diğer yanda bir kurbağanın suya dalış sesi. Hava ağır, nemli ve kokulu. Yaşlı ağaçlar kim bilir ne zaman açılan yaralarını kapatmaya çalışıyor, üzerlerinden reçine akıyor.

'A group of rough timber sheds around a kind of press for squeezing the harvested resin. This was our 'base camp'. A clearing makes for an easier place to see lizards, frogs, damselflies. Channels run throughout the wood.. Clear water ..like chalk stream with beautiful demoiselles perched on pendunculate sedge. Scuttle of lizard, plop of frog.... The air heavy humid and fragrant.... Ancient trees with scars at various degrees of healing.... Resin bleeds around the edges'.

Greg Poole

Ağaçlar beklediğim kadar renkli ve canlı değil, diye düşünüyorum. Ama öğleden sonra vuran ışık onların gerçek yüzünü ortaya çıkarıyor. Ağzımız açık seyrediyoruz.

Çamurlu yol boyunca pek çok memeli hayvanın izi var; porsuk, yaban domuzu ve muhtemelen sansar. Biri büyük, pek çok küçük akıntı var. Diz boyunda atkuyruğu çalıları, bazı yerlerde daha da yükseliyor ve içinden ağaçların yükseldiği yeşil bir bulut oluşturuyor. Kız böcekleri ve küçük kahverengi bir kelebek... Kertenkeleler bir sağa bir sola kaçıyor. İspinozlar ve bir çitkuşu. Uzaktan gelen, yeşil ağaçkakanın sesine benziyor. Kurbağalardan birinin homurtusunu koca bir koro takip ediyor. Ve sessizlik; sadece fırçalarımızın kağıtta bıraktığı izlerin sesi duyuluyor.

Yanımızdan bir yengeç geçiyor. Nasıl olur da yanımızdan bir yengeç geçer? Onu kaçırdım. İhtiyatla yürüyor ve kayboluyor.

Üç saat hızlıca geçiyor ve otele dönüyoruz. Serçeler kum banyosu yapıyor. Peki ya ben?

The trees are less gnarled and colourful than I expected and late afternoon light distorted their face, mouths glued agape? Scooby style.

Lots of mammal tracks along a mud path, badger and boar and possibly martens. Narrow streams and one wide. Soft mare tail broom a foot high, in places higher, giving a soft green mist the trees rise from. Dragons, damsels and small brown butterflies. Lizards scatter to the left then right. Chaffinch of all birds and a wren. Can hear woodpecker the sound not unlike green. A frog grouses followed by a chorus match. Then silence, our brushes making marks.

A crab passed by us, how did a crab happen to pass by? I'd have missed him, defensively strolling and gone. Three hours pass quickly and we return to the hotel. Sparrows dust bathing :) dare I?

Esther Tyson

Kavakarasi'nda sessizce oturuyorum, öğrenciler artık evlerine döndüler. Şimdi ormanın çok farklı bir enerjisi var. Buradaki ağaçlardan bazılarını o kadar çok gördüm ki, eski dostları görmüş gibi oluyorum. Derinden gelen böcek vızıldaması, buranın yerel ispinozlarının iki notalı ve hipnotik sesi ile bölünüyor. Bir kamış bülbülünün bir anda sağ tarafımda şakıması beni ürkütüyor. Uzaktan gelen belli belirsiz insan sesleri duyuyorum. İki yaşlı kadın yaprak ve ot toplayarak usulca görüş alanıma giriyor. Kendi aralarında konuşarak otlara bakıyor ve çalılıkların içinden süzülerek geçiyorlar. Burası adeta onların evi. Beni farketmeden işlerine devam ediyorlar.

'...sitting deep in the Kavakarasi sweetgum forest. The students have all left now, and there is a completely different energy in the forest. I've seen some of the trees here so often I recognise them almost as old friends. The low hum of insect noise is broken by the strange and hypnotic two-note call of the ubiquitous local chaffinches. A Cetti's warbler bursts into song right by my side and startles me. In the far distance I can just about make out soft female voices approaching. Two elderly local ladies collecting leaves and herbs, drift silently into my field of vision. They float gracefully through the undergrowth, chatting quietly and elegantly browsing, completely at home. They drift onwards, without spotting me...'

Ben Woodhams

1 Esther Tyson

2 Ben Woodhams

1

Karabatak

Doğal yaşlı bir ormana gittiğinizde sizi insan eliyle dikilmiş ormanlarda hissettiklerinizden farklı bir his kaplar. Ormancı, ekolog, çevre bilimci olmanıza gerek yoktur, orada farklı bir şey olduğunu hissedersiniz.

Karabatak

You do not need to be a forester, ecologist or an environmentalist; a natural, old forest feels much different than one planted by human hands. You can sense it in your gut.

1 Gizem Güvendağ

“En çok aklımda kalan yer su basar ormanıydı. Orman hareketlerimizi kontrolü altına almıştı. Ön planda ve dikkat edilmesi gereken tamamen oydu, biz ise kanatları altında bir şeyler yapmanın peşindeydik. Çok güçlüydü.”

“The flooded forest left a strong impression on me. Its flooded walkways controlled our movements. It was in charge, we tried to do our best under its sheltering wings. It was a strong presence.”

Tuğçe Aytürk

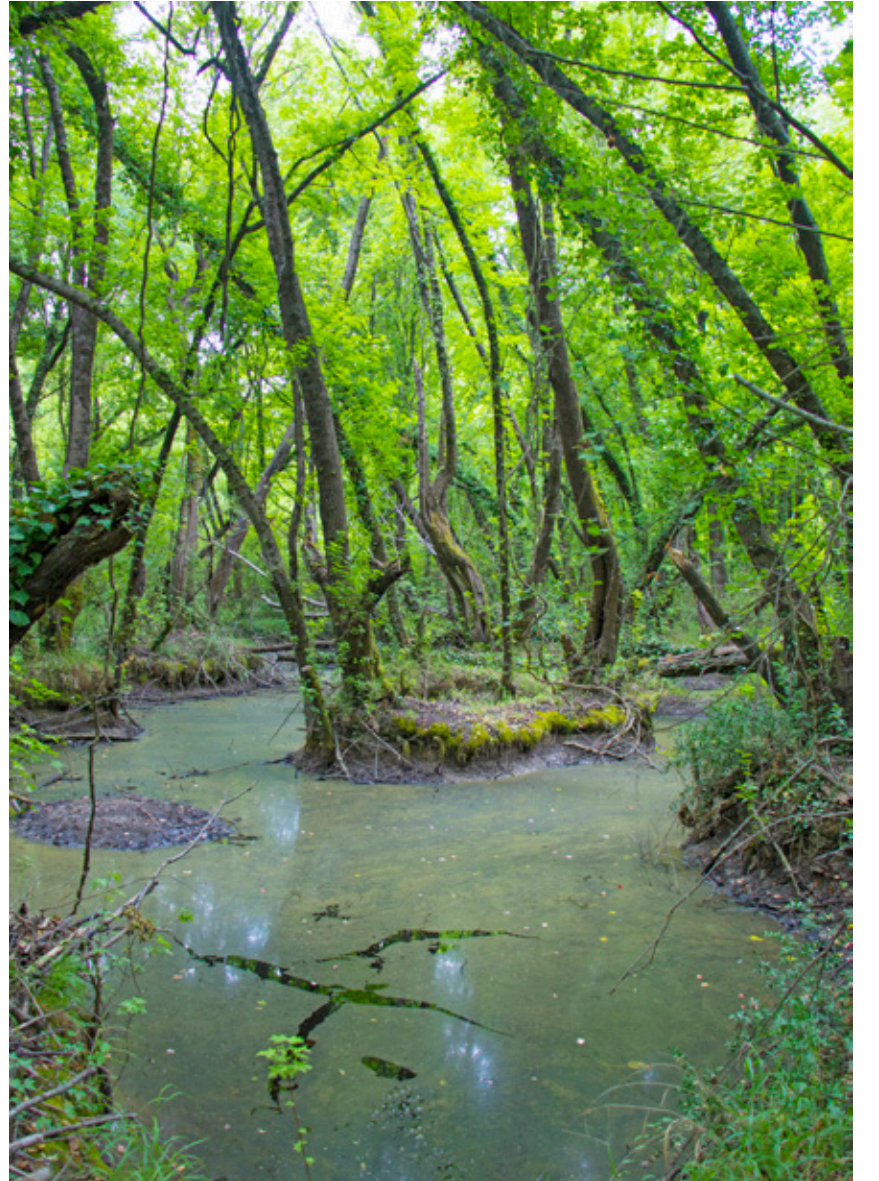
Karabatak'taki sığla ormanında çalışan bir ekolog ile ormanda vakit geçiren sanatçıların izlenimlerinin benzerliği, doğal yaşlı ormanların farklılığını kanıtlıyor.

Spending time with an ecologist working in the sweetgum forest in Karabatak, the artists had similar impressions, proving the unique nature of the old forest.

Bu orman dokusu yalnızca Köyceğiz için değil aynı zamanda tüm sığla orman parçaları arasında da ayrı bir önem taşıyor. Yaklaşık 250 hektar büyüklüğündeki bu orman dokusu mülkiyeti itibariyle, geçmiş yüzyıldan bu yana özel şahıslara ait olduğu için neredeyse hiç parçalanmamış. Orman dokusunun bu bütüncül yapısı sahada Köyceğiz semenderi, su yılanı, sarıasma, yeşil ağaçkakan, gökkuzgun (orman kenarında) gibi önemli amfibi, sürüngen ve kuş türlerinin yaşamını sürdürmesine olanak tanıyor. Orman dokusunun bu denli korunabilmiş olması, su samurunun hâlen bu alanda yaşayabilmesini de sağlıyor.

This forest structure is particularly important, not only for Köyceğiz, but also among other sweetgum forest fragments. Part of an old, private land plot, the 250-hectare grove has grown uninterrupted since the last century. As a wholesome forest, it is home to important amphibian, reptile and bird species such as Köyceğiz newts, garter snakes, yellow creepers, green woodpeckers, roller birds (near the woods). This well-protected ecosystem encourages hopes that otters, an important indicator species, may still be alive here.

Okan Ürker

1

2

Sedat Girgin

“En çok aklımda kalan yer Köyceğiz merkezdeki bataklık ormanıydı. Görsel ve atmosfer olarak çok zengindi. Hiç tanımadığım insanlarla çok öncesinden tanıştırmışçasına geçirdiğim sıfır sorunlu günler ve yaşadığımız keyifli muhabbetler, ormanda çok sessiz çalışmalarımız benim için çok güzel anılar oldu.”

“The swamp forest in Köyceğiz was the most memorable place. It had a rich visual atmosphere. I spent great days with people I'd never known before - yet felt like I've known them for years. The nice conversations, our silent moments in the forests, all have great memories for me.”

- 1 Ben Woodhams
- 2 Fatih Öztürk
- 3 Sedat Girgin

“En çok aklımda kalan yer Bataklık oldu. En çok sevdiğim diyemem, çünkü benim için biraz fazlaydı. Ama korkutuculuğunun yanında değişik bir cazibesi vardı. İlk defa bu kadar doğanın içinde hissetmiştim kendimi.”

“The swamp was always on my mind. Not exactly my favourite, but it had its strange allure. It was the first time I felt so immersed in nature.”

Duygu Topçu

2

3

4

Gizem Güvendağ

*“Bataklık daha önce hiç
görmediğim bir orman çeşidiydi ve
çok etkileyiciydi.”*

*“The swamp left the strongest
impression. It was a type of forest I
had never seen before, it was very
impressive.”*

1 Duygu Topçu

2 Cevdet Mehmet Kösemen

3 Gizem Güvendağ

4 Ebru Tatlısu

1

Kersele Koyu

Doğu Akdeniz'in belki de en güzel koyları Datça ile Fethiye arasında, sıgla ağaçları ile süslü olanlarıdır. Kimileri son derece ıssız, insansızdır. Kimilerinde pek çok ziyaretçiyi ağırlayan orman içi dinlenme yerleri veya kamplar bulunur. Ama sıglalarla süslenmiş bu koyları mutlaka yüzeyden veya toprak altından besleyen bir su akıntısı vardır. Etraftaki tepelerden süzülen sular bu koylarda küçük yaşam alanları oluşturur.

Kersele Bay

The best coves of the Eastern Mediterranean are sheltered between Datça and Fethiye, surrounded by sweetgum forests. Some are resting areas and camps, others are deserted. All are watered by one source or another of fresh water, creating small, sheltered habitats.

1 Nik Pollard

Kersele Koyu da, Köyceğiz Gölü'nün kıyısında sığıllara uygun yaşam ortamı sağlıyor. Burada, insanlardan uzakta nispeten korunmuş olan 30 hektarlık sığla topluluğuna, sonradan dikilmiş fıstıkçamları ve kızılçamlar eşlik ediyor.

Sahanın bu ağaçlandırma bölümlerinde Osmanlı engereği gibi yırtıcı/avcı türler de yaşıyor. Bu bölgeye adını veren Kersele Deresi yaz aylarında büyük oranda kurusa da, dere, koya doğru kanal biçiminde devam ediyor ve tatlı suyu göle karışıyor. Bu zengin ortam su kaplumbağaları, su yılanları, kız böcekleri gibi suya bağımlı canlılara yaşam alanı oluyor.

Kersele bay shelters a grove of sweetgums on the shores of lake Köyceğiz. A 30-hectare clump of trees hidden away from human habitation, it is also shared by pine trees. This area, now a site of sweetgum planting, is home to the rare Ottoman viper, *Vipera xanthina*, as well as garter snakes, sea turtles, damselflies and other aquatic animals. The Kersele river irrigates the area, even if it mostly dries in the summer months.

1

1 Merve Özcan

2 Greg Poole

"Türkiye'deki günlerimizin bitmesine yakın, Kersele Deresi'nin göle döküldüğü alanda iki kez çalışma yaptık. Yüzeyde kaplumbağaların süzülmediği berrak suyun içinde, hemen aşağıda küçük balık sürüleri görülmüyordu. Yusufçuklar ışığın etkisiyle fosforlu pembe görünüyordular. Orada olmamızın asıl sebebi, birkaç gün önce Esther'in bulduğu yılanları görmektir. Daha önce hiç uzun uzun yılanların hareketlerini izleme şansım olmamıştı. Onların "S" çizerek dere kenarlarında yüzdüklerini, sarkan bitkilere doğru uzandıklarını ve kendilerini kolayca yukarı, suyun dışına çektiklerini gözlemledik.

Bir seferinde, Nik ve ben tam boyalarımızı toplarken önümüzdeki otlardan suya düşen bir şeyin sesini duyduk, bir şey yakalamışlardı. Önce, otların arasında tıpkı bir köpeğin kemiği tutuşu gibi ağzında balık tutan tek bir yılan gördük. Ama sonra balığın diğer tarafından çekiştiren ikinci yılanı farkettilik.

O yılanların orada ne yaptıklarını hiç bilemedik. Yılanlar bazen ısınmak için nehir kenarlarındaki dallara uzanır. Belki de çiftleşme dönemi idi ve onlar da eş arıyordu. Belki de sadece kurbağa avlıyorlardı. Biz beş bireyi gördük, ama bu kadar sık gördüğümüze göre muhtemelen daha fazlası da vardı."

"Towards the end of our time in Turkey we spent 2 sessions at Kersele where the river is nearing its entry to the lake. Turtles floated midstream and below them shoals of small fish clearly visible in the clear water. Fluorescent magenta dragonflies in sparkling light. Our main reason for being there was to see the snakes that Esther had found. I've never had a time where I could watch active snakes for prolonged periods. We'd see their figure of S' swimming along the river edges, craning up to dangling vegetation and occasionally effortlessly transferring themselves up onto branches.

The only time we saw them catch anything was when Nik and I were packing up our paints and suddenly heard a plopping from a sedge clump right in front of us. First we saw one snake bracing itself amongst the sedges with a fish in its mouth, like a dog with a bone... then we realised there was another snake on the other end of the fish having a tug of war.

We never figured out what all the activity was about. Sometimes the snakes would drape themselves over the riverside branches, basking. Maybe it was mating season and they were in search of partners or maybe just hunting frogs. We were sure that we were seeing 5 or so, but with the frequency of sightings it was probably more."

Greg Poole

2

3

4

-
- 1 Esther Tyson
 - 2 Nik Pollard
 - 3 Tuğçe Aytürk
 - 4 Ben Woodhams

Şahin Tepesi

Şahin Tepesi, İztuzu Kumsalı'nın yanı başında, sırtını Akdeniz'e dayamış, yüzünü de Köyceğiz Gölü ve Sandras Dağları'na dönmüş, çevresine göre yüksekçe tepelerden biri. Bu hakim tepeye çıktığınızda, Sandras Dağı'ndan (Çiçekbaba zirvesi de dahil olmak üzere) başlayarak, Ağla (Yayla Köyü)-Kargıcak Çayı, Köyceğiz Merkezi, Köyceğiz Gölü, gölün doğu ucunda Yuvarlakçay, batı ucunda Namnam Çayı, gölün bittiği kısımda Dalyan Kanalı, Antik Kaunos Şehri, kanalın bitiminde Sülüngür Gölü, Dalyan Sazlıkları ve Kuzulukları ve nihayetinde upuzun kumsalı ve Akdeniz'i görebilirsiniz.

1 Ben Woodhams

Şahin Hill

Şahin Tepesi, "Hawk Hill" in Turkish, is a major hill overlooking Lake Köyceğiz and the Sandras Mountains. From here, you can see the panorama sweeping from Ağla (Yayla) village, Kargıcak creek, lake Köyceğiz and Köyceğiz town, the Yuvarlakçay creek on the east, the Namnam creek on the west, the Dalyan channel, the antique ruins of Kaunos, lake Sülüngür, the Dalyan reed fields and finally, the Mediterranean past a wide beach.

Bu zengin coğrafya hem bölgenin doğal yapısını çok iyi anlamanızı sağlar, hem de sığla ormanlarının neden Köyceğiz'de yetiştiğini açıklar. Gözlerinizin önün serilen bu manzara, suyun ve sığlanın Çiçekbaba'nın tepesinden aşağıya yolculuğunu ve kanallarla Akdeniz'le buluşma hikâyesini fısıldar.

This view showcases the natural structure of the area, and explains why the sweetgums are growing in this particular freshwater basin, watered by the streams coming from the Çiçekbaba Mountain on their way to the Mediterranean.

1

Gizem Güvendağ

“Etkinliğin en güzel anısı Köyceğiz Gölü’ne yukarıdan çıkıp baktığımız zamandı. Okan’ın anlattıkları ve gittiğimiz yerlerin hepsine uzaktan bakınca projenin önemini çok daha iyi anladım.”

“The best moment was our glimpse of Köyceğiz from Şahin hill. With Okan’s narration, everything fit into place, and I understood the project better.”

- 1 Yağmur Koçak
- 2 Gizem Güvendağ

1

2

3

-
- 1 Cem Parlar
 - 2 Şura Seyhan
 - 3 Nik Pollard

Gelecek Future

1 Merve Özcan

Projenin Ardından

Doğa İçin Sanat, ne yeni ne de orijinal bir fikir. Binlerce yıllık kültürel ve sosyal tarihimizde doğa her zaman bir yapı taşı niteliğindeydi. Özellikle göçebe bir yaşam tarzının sürdüğü, şaman inanışlarının hakim olduğu eski Türk toplumlarında doğa, günlük yaşamı ve alışkanlıkları doğrudan etkiliyordu. Bu etkileşim türkülerden hikâyelere, giysilerden kilimlere her yere yansdı. Sadece adı “sanat” değildi.

Ancak zaman içerisinde doğa ile bağlarımız koptu. Kendimizi betonlaşmış şehirlere, dört duvar arasındaki barınaklara hapsettik. Gelişmiş ülkelerin şehir parklarındaki nispeten geniş yeşil ve doğa parçaları, bizim şehirlerimizde çok küçük alanlara hapsedilmiş durumda. Kentin sakinleri biraz temiz hava almak, bir ağaç altında oturup doğanın seslerini dinlemek veya şehrin gürültüsünden uzaklaşmak için kilometrelerce yol kat etmek zorunda. Şehirlerde kalan tek yeşil alanlar, üniversiteler, askeri tesisler, diğer bazı devlet kurumlarının yerleşkeleri ve tarihi koruluklar. Onlar da göçle sürekli artan yapılaşma baskısı ve rant tehditi altında.

Eğer boş vakitlerini doğada geçirmek, ormanda yürüyüş yapmak, kuş gözlemek, çiçekleri, kelebekleri incelemek gibi hobileriniz yoksa doğal alanlar, arada bir piknik yapılan alanlar olmaktan öte bir anlam ifade etmiyor.

Doğa sanatı, doğayla aramızdaki bağları yeniden kurmak için, duygularımızı harekete geçiriyor. Bir yandan doğada vakit geçirmek için iyi bir gerekçe sunuyor, diğer yandan da sanat eserleri aracılığıyla ilişki kurmaya fırsat bulamadığımız doğayı hatırlatıyor ve aramızdaki bağı yeniden düşünmemize yardımcı oluyor. Açtığı bu pencere ile doğa sanatı önemli bir doğa koruma aracı olarak karşımıza çıkıyor.

Doğa Sanatçıları Topluluğu da (SWLA) kendini sadece sanatla uğraşan bir dernek değil, aynı zamanda bir doğa koruma örgütü olarak görüyor.

After The Project

“Art for Nature” is neither a new nor an original idea. Art was always a cornerstone of cultural and social life. Especially the nomadic Turkic society of the past ages was immediately affected by nature, reflecting it in folk tales, songs and weavings. The only absence was the label: it was not yet called “art”.

But in time, we lost our touch with nature. We locked ourselves up in walled homes in concrete cities. Parks and green spaces, more common in developed countries, are still feeble or lacking in Turkey. The only green spaces left in most Turkish cities are college campuses, historic groves and a few other locations. City folk need to drive for long hours in order to reach quiet spots in nature. Even these are threatened by migration and new construction projects.

Unless one has a hobby like hiking, bird watching or naturalism, green spaces represent little else than an area to have a picnic.

Nature art motivates us to re-establish these lost connections with nature. It forces us to spend time outdoors, relate closely to nature with art, and to contemplate. It is also important as a tool for conservation.

The Society of Wildlife Artists thus sees itself not only as an arts association, but an organisation for nature conservation.

“Sanatı konu alan sergi ve yayınlar sayesinde SWLA, dünyada yaban hayatı ve ekosistemlerin çeşitliliğini korumanın önemini anlatmayı ve bu konuda farkındalık yaratmayı amaçlıyor.”

“Through exhibitions and publications of fine art the Society aims to further an awareness of the importance of conservation in order to maintain the variety of the world’s ecosystems and its wildlife.”

1

Tora Benzeyen

“Bu oluşum, Türkiye’de üzerine hiç adım atılmamış bir eksikliği önce ortaya koydu, şimdi de kapatmaya çalışıyor. Şüphesiz zaman alan, emek isteyen bir iş ama katılan sanatçıların bu konudaki yoğun ilgisinin ilerleyen dönemlerde somut gelişimler göstereceğine inanıyorum.”

“This organisation highlighted a previously-unnoticed absence in Turkey. Sure, it will take time and effort, but I’m confident of solid results after the participants’ intense interest and labours.”

Doğa koruma ekoloji, ekonomi, sosyoloji gibi bilimlerin de aralarında bulunduğu çok disiplinli bir çalışmayı gerektiriyor. Sorunları çözmek için bilime dayalı rasyonel yaklaşımlara ihtiyacımız var. Bununla birlikte insan ve doğa arasındaki bağ, çalışmalarımızda her zaman itici güç oluyor. İnsanlara ulaşmadan, onları çözümün bir parçası yapmadan doğa koruma adına kalıcı bir başarı elde etmenin zor olduğunu biliyoruz.

Bu açıdan baktığımızda “doğa sanatı” doğa korumacılar için eşsiz bir fırsat sunuyor. Yaşanan sorunlara insanların ilgisini çekmek, daha fazla insanın doğada vakit geçirmesi ve bu mesajların yaygınlaşması için sanat çok önemli bir araç. Öyle ki, bazen sayfalar dolusu raporlarla veremediğimiz mesajı bir kaç çizgi ile aktarabiliyoruz.

Bu nedenle Doğa İçin Sanat projesi DKM olarak yaptığımız diğer çalışmalardan farklı bir yerde duruyor. Doğa Sanatının insan ve doğa arasındaki bağı yeniden kurmaya yardımcı olarak doğa korumaya çok önemli bir katkı sağlayacağını düşünüyoruz. Bu bağlamda doğa sanatına dair çalışmaların devam etmesi, başka örneklerin üretilmesi, sanatçılar arasında yaygınlaştırılmaya çalışılması ve bu çalışmaların kurumsallaşması, doğa korumaya nefes veren bir çok pencere açacak.

Nature conservation needs disciplined work between different sciences such as ecology, economics, sociology and so on. We need rational approaches to solve problems. In our work, the bond between humanity and nature drives us forwards. Without making people part of the solution, without reaching them directly, there could be no success.

In this respect, the art of nature offers great opportunities for conservation efforts. It can help people spend time in nature, notice and care. A few lines can sometimes tell more than pages and pages of reports.

As the Nature Conservation Centre, this work stands apart from our other projects. Nature art can help re-form the bonds between people and nature, and will help nature conservation in Turkey. The continuation of such works will help the spread of nature-related themes among artists, and establishment of new lines of work for nature conservation.

1

2

3

-
- 1 Aybars Yücel
 - 2 Esther Tyson
 - 3 Esther Tyson

Başardık

Gecikmeli de olsa doğa sanatı, “doğa için sanat” projesi ile Türkiye’de iyi bir başlangıç yaptı.

Bu başarıda belki de aslan payını Köyceğiz’deki Sanat Haftası’na gönülden katkı veren İngiliz sanatçılara vermek gerek. Türkiye’ye yaptıkları ziyareti Akdeniz kıyılarında hoş vakit geçirmek ve sanatlarını icra edebilecekleri yeni bir fırsat olarak görmek yerine, Türkiye’de bu yaklaşımın hayata geçmesine katkı vermek ve katılan sanatçılara tecrübelerini en iyi şekilde aktarmak üzerine yoğunlaşmalarının, projenin başarılı bir sonuca ulaşmasındaki payı büyük.

Onların bu özverili yaklaşımı Sanat Haftası boyunca iletişimi çok yüksek, samimi bir paylaşım ortamı oluşmasında rol oynadı. Etkinliğe bu yeni yaklaşımı öğrenmek amacıyla katılan genç sanatçıların “deneme” konusundaki heyecan, cesaret ve açık fikirli yaklaşımları da Sanat Haftası boyunca bilgi ve tecrübe takası için verimli bir ortam yarattı.

Böyle bir ortamın hazırlanmasında bir diğer önemli katkıyı da, bu yaklaşımı benimseyip destekleyen Sivil Toplum Diyaloğu (STD) verdi. STD’nin sağladığı kaynak, İngiliz ve Türk sanatçıların Köyceğiz’de bir araya gelerek eserler üretebilmesini, bu eserlerin sergilenebilmesini ve bu yaklaşımın tanıtılabilmesini mümkün kıldı.

Sığla ormanlarında gerçekleşen gözlem ve sanatsal çalışmaların ardından gerek İngiliz gerekse Türk sanatçıların izlenimleri, doğa sanatının Türkiye’de geleceği hakkında ümit vericiydi.

We Did It

We made a great, if late start in Turkey with the “Art for Nature” project. Our greatest thanks go to our British artists and mentors. Where they could have spent their time on a great Mediterranean vacation, they focused their efforts on transferring their expertise to the Turkish artists involved in our project. Their help has had the greatest contribution to our project. Their caring efforts helped create an intimate, nurturing atmosphere during the art week. The young artists’ excitement in experimenting, and their open and curious opinions, also contributed to this warm environment of information and skill exchange.

Another great contribution came from the Civil Society Dialogue organisation. Their funding made it possible for us to bring all the artists together in Köyceğiz, to produce their works, exhibit them, and to promote their agenda.

The opinions of our British and Turkish artists, after their week of observation and work, were likewise encouraging about the future of nature art in Turkey.

1

Merve Özcan

“Bu etkinlikte beraber, doğa çizimleri yapmak için daha istekli olduğumu ve SWLA gibi Türkiye’de de yaban hayatı sanatçıları topluluğunun oluşması için heveslendiğimi söyleyebilirim. En azından pek çok kişiden bu fikrin çıkması bile sevindirici.”

“With this organisation, I was excited for organisations like the SWLA to exist in Turkey. I’m more motivated to draw from nature. It’s also happy news that many people have voiced these opinions.”

1 Merve Özcan

2 Nik Pollard

2016 yılının Şubat ayında, Anadolu Sığla Ormanları Projesi'ni koordine etmem istendi. Birkaç yıldır planlanmakta olan bu proje, Türkiye'de faaliyet gösteren Doğa Koruma Merkezi ile Harriet Mead ve Bruce Pearson'un değerli çabaları sonucunda, AB tarafından fonlanmıştı. Projemizin onay almasını büyük sevinçle karşıladık. Projemizin amaçları; sanat ve doğa sayesinde kültür köprüleri kurmak, doğa sanatının çevre koruma aktiviteleri için önemini Türkiye'ye göstermek ve giderek azalan sığla (*Liquidambar orientalis*) ormanları hakkında bilinç oluşturmaktır.

Projenin, SWLA'nın, yaratıcılık, eğitim ve koruma kavramlarını birleştiren amacını gerçekleştirmek üzere büyük bir potansiyeli de vardı. Sığla Ormanları Projesi, daha önceden yaptığımız "Drawn to the Forest" (İngiltere'deki New Forest Milli Parkı) ve "Aig on Oir" (İskoçya'nın Atlantik meşe ormanları) projelerindeki deneyimlerimiz ile de başarılı bir bütünlük oluşturacaktı. SWLA'nın doğal hayatı koruma ve doğanın zenginliğini paylaşma konusundaki bu adımına katılacağım için çok heyecanlıydım.

Haziran ayındaki Sanat Haftası çok başarılıydı. Çalışmaya, SWLA kontenjanından Ben Woodhams, Greg Poole, Esther Tyson ve benimle birlikte 25 Türk sanatçı katıldı. Kaldığımız Flora Otel bizi çok iyi ağırladı; otelin işletmecisi Alp Giray, özveri ve dostluğu ile mükemmel bir ev sahibiydi.

Aktivitenin ilk gününde, her katılımcı proje hakkında bilgi aldı ve hafta boyunca kullanacağı, özenle seçilmiş sanat malzemelerine kavuştu. SWLA ve DKM ekipleri, katılımcıları, projenin amaçları ve başarılı olması için gerekenler hakkında bilgilendirdiler. Katılımcılar sığla ormanını birinci elden gözlemleyecek ve bu ortama dair bilgilerini artıracaklardı. Katılımcıları, yeni malzeme ve fikirleri denemeleri, çalışmalarını paylaşıp karşılaştırmaları için sürekli olarak cesaretlendirdik.

Projemiz için Köyceğiz çevresinde üç farklı alanı ziyaret ettik. Bunlardan ilki olan Kavakarası, sığla ağaçlarının gökyüzüne uzanan gövdeleriyle çevrilmiş dingin, yeşil bir vaha gibiydi. Kavakarası'nı kuşatan nar tarlaları, bu bölgenin karşılaştığı tarım kökenli baskıları temsil ediyordu. Kavakarası'na yaptığımız bir kaç ziyaret boyunca bu ekosistemi oluşturan ve karakter veren türleri, yapıları, ses, görüntü ve kokuları deneyimleme olanağı bulduk. Ormandaki gezilerimiz sırasında her birimiz, kendi gözlem ve deneyimlerimize dayanarak, birbirimizle yan yana ve sessizce çalıştık. Edindiğimiz "mekân hissi" sayesinde oluşturduğumuz eserler, bir araya getirilince ortaya kapsamlı bir görsel kayıt ve sanatsal araştırma çıktı.

Bütün sanatçılar çalışmaya dört elle sarıldılar ve bu deneyim çoğu için sanata bakmanın yepyeni bir yolu oldu. Son akşamımızda, Köyceğiz meydanında, sığla ormanlarının sorunlarını ve bu ormanların doğal mirasını yerel halka tanıtan bir etkinlik düzenledik. Saha gezintilerimizde yapılan sanat eserleri bu etkinlikte sergilendi. Köyceğiz'de yaşayan insanlar, bir baskı atölyesi eşliğinde projenin anlam ve önemini tartışmak üzere meydana davet edildi. Her yaştan pek çok insanın katıldığı, canlı ve unutulmayacak bir akşam oldu.

In February of this year I was asked to co-ordinate the Turkish Sweetgum Project. It had been in development for the past few years and through the determination of the conservation NGO in Turkey, Doğa Koruma Merkezi (DKM), and the dedication of Harriet Mead and Bruce Pearson it was finally a reality – the EU funding had been granted! The aims of the project were: to build cultural bridges through art and nature; to promote and increase the capacity for wildlife art as a tool for conservation in Turkey; and to raise awareness of the increasingly rare patches of endemic sweetgum forests (*Liquidambar orientalis*).

It had great potential to realise the SWLA's ambitions of combining creativity, conservation and education, and it would build on our experiences of successful projects such as 'Drawn to the Forest' and 'Aig an Oir'. I was excited about the opportunity to contribute to the development of the SWLA's role in celebrating and protecting the natural world.

The 'Artist week' in June was a huge success. Ben Woodhams, Greg Poole, Esther Tyson and myself comprised the SWLA artists and there were 25 Turkish participants. The Flora Hotel provided a perfect base for us and we could not have wished for a better location or host in hotel owner Alp Giray who went out of his way to facilitate us.

On the first day each participant was given information about the project and a carefully selected pack of art materials and equipment for the week. The SWLA and DKM teams set out the aims of the project and what was required to make it a success. Students were asked to make first-hand observations of the forest, to make focused investigations and build their knowledge of the subject. They were encouraged to share and discuss their work, to explore ideas and materials.

We visited three key sites and explored the surrounding landscape. Kavakarası, a restful, verdant oasis punctuated by the sweetgums' dark boughs arching skyward, besieged by regimented rows of a pomegranate plantation, perfectly illustrated the pressures the forests were enduring. Repeated visits provided opportunities for the group to explore, discover and study the species, structures, sounds and smells – the subtleties that defined the character of the forest. Each of us followed individual lines of inquiry as we sat in close proximity to one another quietly formulating our own sense of place, that when combined conveyed a comprehensive investigation and visual record. All the students were exceptionally well engaged and embraced the experience, which for many was a very new way of approaching art.

On the last evening an event to engage the public and promote the issues affecting the sweetgum forests and the natural heritage of the local community was organised in the centre of Köyceğiz. Artwork made during the field trips was displayed and the public were invited to discuss the project and take part in a open air printmaking workshop. It was a well-attended, vibrant evening.

Nik Pollard

Bu benim bir SWLA projesine ilk katılımımdı. Hem heyecanlı hem de biraz endişeliydim. Havaalanında diğer SWLA sanatçılarını beklerken, nasıl vakit geçireceğime ve böyle tanınmış sanatçıların yanında nasıl çalışacağıma dair hiç bir fikrim yoktu.

Neyse ki, bir gün sonra Flora Otel'deki tanışma seansımızda, projenin profesyonel ruhunu, SWLA sanatçılarının işlerine olan aşkını ve Türk sanatçıların merakını gördüm. Katılımcılar Türkiye'nin her yanından gelmişti. Sanat alanında lisans, lisansüstü, doktora öğrencileri, profesyonel sanatçılar, bilim ve kuşlar ile ilgilenen bir kaç kişi, renkli bir grup oluşturuyordu. Aralarında illüstratörler, yerleştirme sanatçıları, animatörler, moda öğrencileri vardı – hepsinin de ortak noktası doğaya olan ilgileriydi. Ancak çoğu, gözlem yaparak, doğayı doğadan çizmeyi denememişti.

Benim için, projenin mucizevi yönlerinden biri de, katılımcıların "sahada çalışma" fikrini benimsemelerini izlemek oldu. Sadece doğanın içinde gözlem yapıp gördüklerini çizerek, ormana olan ilgileri genel bir merak olmaktan çıkıp çok daha derin ve önemli bir duyguya dönüştü. Arazide geçirdikleri bir gün ve sonrasındaki "paylaş ve anlat" seansları ile, bütünleştirici ve pozitif bir grup oluşturduk. Beşinci günün sonunda sanatçılar artık bizim rehberliğimize ihtiyaç duymadan, kendileri buluşup resim yapmaya başlamıştı.

Hem kişisel, hem de sanatçı olarak, diğer SWLA sanatçılarından çok şey öğrendim. İlk başta göz alıcı olmasalar da, sığla ormanlarının duygusu, kelimenin tam anlamıyla ruhuma nüfuz etti. Aralarında geçirdiğim her saati mutlu hislerle hatırlayacağım.

This was my first time as a participant on an SWLA project, and I felt tremendously excited but also a little nervous. Waiting at the airport to meet the fellow SWLA artists, I still had little idea of what to expect, and how it would be working with such esteemed colleagues. Later the next day, however, after an informal ice-breaking session at the wonderful Hotel Flora, I had a much better idea about the professionalism of the project, the passion of the SWLA artists and the enthusiasm of the Turkish students.

The participants themselves were from all over Turkey – a diverse mix of BA, MA and Phd art college students, professional artists and one or two with a more scientific or birdy background. There were illustrators, land artists, animators, and fashion students, all of whom were interested in nature, but many of whom had never tried observation-based field drawing before.

For me, one of the most wonderful aspects of the project was to witness how the students embraced the whole idea of being 'out in the field' - merely by being out in the field and observing and drawing, their connection with the forest blossoming from an impartial interest into something more significant and deep felt. A day spent in the field, followed by informal 'share and tell' sessions in the evening where we would discuss the day's work, created a wonderfully positive and cohesive group mentality and by the end of the five days the students were already arranging to meet up and draw together.

On a personal level I learned so much from watching and observing my fellow SWLA artists both working in the field and also tutoring. The Sweetgum forests themselves, though perhaps unspectacular, worked their way deep under my skin and I shall look back fondly on all my hours spent in the forest.

Ben Woodhams

Bu projenin, SWLA için yeni bir eşik oluşturduğunu düşünüyorum. Daha önce katıldığım projelerin en iyi yönlerini bir araya getirdi.

Türkiye’de yaşadığım deneyimin özünün “sadece orada olmak” olduğunu hissettim. Çevremize olanca dikkatle baktıktan sonra, sadece ellerimizle düşünerek yaratmanın nasıl bir şey olduğunu anladım.

Biz “doğa sanatçıları”, yabanıl doğanın ortasında, deneyimlerimizi anlamaya çalışarak üretmeye alıştık. Eninde sonunda işimiz bu. Bu duygu bize normal geldiği için, herkese de aynı kolaylıkta gelecek gibi hissederiz. Bizim için, bir yerde sessizce saatlerce oturmak ve sonunda ellerimizle bakmak, yani gördüğümüzü elimizi kullanarak kağıda aktarmak normal bir süreçmiş gibi gelir. Bunu bir grup halinde yaparak, hepimizin özel bir an paylaştığını düşünüyorum. Bunun resimlere ne kadar yansıdığı bile önemli olmayabilir, sonuçta bu hissi yakalamamız, herkesin gelişimine “merkezi” değerler kattı. Önceki projelerde, bu hissin bir kısmını, gittiğimiz mekânlardaki bazı “ikon” unsurları çizmeye yoğunlaşarak gölgelediğimizi düşünüyorum. Mesela, klasik doğa çizimi anlatımlarında, kartallar, ayılar, kaplanlar, kurtlar gibi “ikon” hayvanlar vardır. Bu bize bir “av hissi” verir, ister istemez. Sadece elimizde, bir silah yerine bir dürbün veya teleskop bulunur. Sığla projemizde bu “ikon odaklı” his, yerini doğanın daha genel ve derin anlayışına bırakmıştı.

Belki böylece doğa sanatı, doğada daha uzun, daha hassas deneyimler yaratarak, insanları bu deneyimlere çekerek, gerçek anlamda doğayı korumaya katkıda bulunabilir. Gördüklerinize aktif olarak yoğunlaşarak, rahatsız etmeden, daha bilimsel bir anlayış ile, sadece resim çekmek ya da bir yürüyüşe çıkmanın ötesinde bir anlayış...

Hafta boyunca, insanların bu deneyimlere daha istahla yaklaştığını hissettim. Giderek daha büyüyen bir arzuyla, sığla ağaçlarının arasında olmak istiyorlardı. Bu sırada aramızdaki güven de artıyordu. Katılımcılar bize, bazen sadece el hareketleri ile, resimleri hakkında yorum istediklerini belirtiyor, biz de işlerimizi herkese göstererek, normalde olduğundan daha açık bir şekilde tartışıyorduk.

Bütün bu deneyimler, DKM’nin ince detaylara gösterdiği muazzam ilgi ve Nik Pollard’ın SWLA liderliği tarafından destekleniyordu.

Projemizin gerçek faydalarından biri de, katılımcı sanatçı ve kuş gözlemcisi Tora Benzeyen’e, 2017’de düzenlenen “John Busby Deniz Kuşu Çizim Kursu” için verilen burs ödülüydü. Bu, hem Tora’nın sanatını ilerletecek hem de DKM ve SWLA arasındaki verimli ortaklığı artıracak bir gelişme oldu.

I feel that this project has set a new benchmark for the Society of Wildlife Artists. It brought together many of the best elements of other projects that I’ve been involved in. In Turkey I felt like the essence was the “just being there”, paying attention as much as possible and then start painting, drawing or some other action where you are thinking through your hands.

For us “nature artists”, we are used to being out in the wilds and trying to make sense of what we are experiencing. That is what we do. Because that felt normal to us it was as though that helped it be normal for everyone else. It was OK to be quiet and sit for ages in one place and eventually start using your hands in a kind of active looking. By doing this as a group it was as though we’d all shared something special. Whether any of the artwork captures that maybe doesn’t matter, it was the doing of it and I think anyone there will have something added to their “core” through the shared experience. In previous projects some of this quality may have been masked by the quest to draw charismatic “icons” of the location. An eagle, a tiger, bear or wolf for example, an element of hunting. Swapping the gun for a telescope or binoculars. For the sweetgum project there was none of that, it was all stripped away.

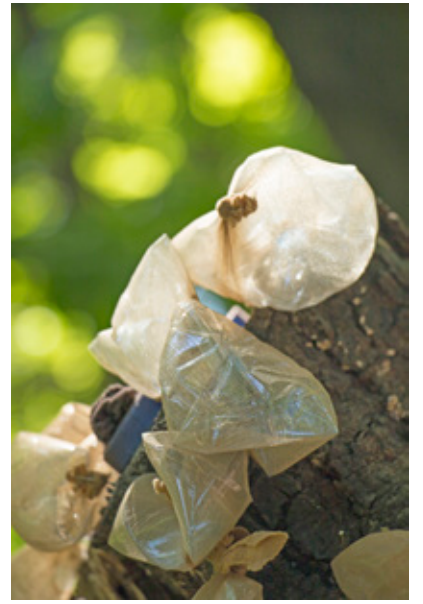
Maybe the way that wildlife art can best help conservation is by encouraging people to make it. A way of staying longer, more sensitively in the natural world. Actively engaging with what you are witnessing, ideally without disturbing it in any way. A complement to more scientific study, a way of going deeper than pressing a camera shutter or a walk in the country.

Through the week there was a feeling of people’s appetite for “work” increasing. They wanted to be in the woods more. There was also a sense of increasing trust among us. The students increasingly asking for comments on their pictures that was somehow communicated through gestures or interpretation, and the tutors themselves unusually laying out their work and discussing it in a more open way than normal.

All of this was supported by a huge attention to detail by DKM, and Nik Pollard’s leadership of the SWLA participation.

A more tangible outcome from the project is the award of a bursary to Tora Benzeyen allowing him to attend the “John Busby seabird drawing course” in 2017. This should further his artwork and further nurture the alliance between DKM and SWLA which has been so fruitful in 2016.

Greg Poole

1

1 Ebru Tatlısu

2 Cem Parlar

İlham Veren Adımlar

Doğa sanatı yaklaşımının Türkiye’de daha geniş kitlelere ulaşmasında etkinliğe katılan sanatçıların önemli bir rolü olacağını biliyoruz. Doğa için, doğanın içinden üretme deneyimlerini yakın çevrelerinden başlayarak anlatmaları, sanatla uğraşan insanların bu kavramla tanışmasını sağlamaları başkalarına da ilham verecek.

Şanslıyız ki, görsel iletişim araçları son 10 yıl içinde neredeyse çağ atladı. Tüm dünyaya ulaştırmak istediğiniz bir mesajınız olduğunda, paylaşmak üzerine kurulu sosyal medya platformları cebinizde hazır bekliyor. Bu platformların arka planında yer alan istatistiksel araçlar ise, mesajınızın ne kadar ilgi çekici olduğuna dair adeta bir turnusol kağıdı niteliğinde.

Inspiring Steps

We know that in Turkey, artists will play an important role in popularising nature art among the masses. Making art for nature, from nature, the artists’ works will inspire others, starting from their immediate social circles.

Thankfully, social media and other platforms are now at the ready for such efforts. Statistics of social media reactions to our project are like a litmus test of success.

Gizem Güvendağ

“Böyle bir platformun oluşturulması adına başlangıçta çeşitli gönüllü çalışmalar düzenlenebilir. Biz bu workshopta öğrendiklerimizi, yaban hayatının sanat eserlerine nasıl yansıdığı ile ilgili öğretilenleri başka katılımcılarla paylaşabiliriz. Daha sonrasında zaten ekipler, çalışma alanları ve konuları aktif olacak şekilde bir sisteme oturtulmuş olur.”

2

“People can do volunteer activities to create such a platform. We can share our knowledge from this workshop with other wildlife art enthusiasts. This can set the foundation for an active effort with fieldwork and other subjects.”

Aslında bu oldukça ironik bir durum: Sosyal medyada doğa, onun verdiği huzur ve özgürlük ile ilgili paylaşımlar her zaman büyük ilgi görüyor. İzole olmuş kentli insan, dinlenmek ya da günlük hayatından uzaklaşmak için çareyi elinin altındaki dijital pencereyi açıp doğadan yansıyan görüntülere bakmakta buluyor. Bu, doğa koruma için yönlendirilebilecek büyük bir potansiyel enerjinin birikmesine neden oluyor.

Sürecin doğru şekilde gelişmesi, doğa koruma örgütleri ile sanatçılar arasında işbirliğinin devam etmesine bağlı. Yapılan çalışmaların doğru bir temele oturarak, doğa korumaya katkı yapması için doğa korumacılar ile sanatçıların birbirlerini doğru anlaması ve yönlendirmesi gerekiyor. Bu aynı zamanda her iki meslek grubuna da heyecan ve daha iyisini üretmek için motivasyon sağlayacak bir beraberlik anlamına geliyor.

Çalışmaların çeşitliliğini ve devamlılığını sağlamak adına, SWLA'ın ortaya koyduğu, kooperatif gibi çalışan bir topluluk modeli, güzel bir örnek olarak öne çıkıyor. Sanatçıların kendilerinden katarak ortaya koyduğu burs sistemi ve eğitimler, doğa koruma kuruluşları ile yapılan ortak çalışmalar ve yıl içerisinde birkaç kez düzenlenen toplantılar hem oluşumu canlı tutuyor hem de bir takipçi kitlesini de var ederek, daha geniş bir topluluğun oluşmasına olanak veriyor.

Türkiye'de bu oluşumun nasıl ilerleyeceğini henüz bilmiyoruz. Ancak, doğaya artan ilgi ve merak ile bir hafta boyunca bizimle üreten genç arkadaşlarımızın inisiyatif alma konusundaki heyecanı bize güç veriyor.

Bildiğimiz bir şey var; doğa her zaman kendini hatırlatmak için bir yol buluyor.

It is almost an irony; city-bound people turn to images of nature on social media to rest, or remember. This trend is a great asset for further popularising conservation efforts. Proceeding with these efforts depend on the proper cooperation between artists and NGOs. Artists need to understand and guide each other, and conservation workers. SWLA's cooperative model stands as a blueprint for such future collaborations. In time, such efforts will grow and further enlarge their own fan base, and all parties will be further motivated by these cooperative efforts.

We do not yet know how such movements will grow and proceed in turkey. But our artist friends' enthusiasm and curiosity encourages us. One thing is for certain; nature always finds a way to remind us of itself.

1

Aydan Özkil

“25 genç sanatçıyı stüdyolarından dışarı sürükleyip ormanın ortasına bırakmak hem çok emek isteyen hem de riskli bir işti. Ama ormana ilk gittiğimiz günün gecesinde, otelin verandasında, yerlerin ve masaların eskizlerle dolup taşıtığını gördüğümüzde çok keyifli ve verimli bir hafta geçireceğimizi anlamıştık. Yok olmakta olan Anadolu Sığıla Ormanları’na dikkat çekmek üzere sanatı ve sanatçıları doğa koruma uzmanlarıyla bir araya getirme fikrinin gayet güzel işlediğini, ormanı sanatçıların gözünden görüp onların heyecanına ortak olduğumuzda anladık.

DKM ve SWLA arasındaki uyum ve ortaklık, meyvelerini çok hızlı verdi. Haftanın sonuna geldiğimizde, doğa için resmetmeye doyamamış çok yetenekli bir sanatçı grubu tekrar nasıl bir araya geleceklerini tartışıyordu.”

“Dragging 25 young artists out of their studios and into the forest was tiring, and more than a little risky. But when we saw them sit down and produce pages of sketches in the first day, we knew we were in for a fruitful week. We shared their enthusiasm, and through their eyes, saw the efficiency and harmony of our idea. We saw that all artists shared our excitement in attracting attention to the disappearing sweetgum groves. The partnership between SWLA and NCC soon bore fruit. By the end of the week, our artists were talking about how they would reunite.”

1 Medine Irak

Emek Verenler Contributors

1 Gözde Yurdunmalı

Teşekkür

Elinizde tuttuğunuz bu kitap, bir yıl boyunca uygulanan bir projenin meyvesi olmanın ötesinde yapım sürecinde emeği geçenler için büyük bir anlam taşıyor.

Biz bu kitap ile sığlaların hikâyesini daha önce anlatılmamış yönleriyle birlikte bir bütün olarak aktarmak istedik. Bunu yaparken de, sizlere doğada vakit geçirmek için bir sebep, gördüğünüzü ve hissettiğinizi kağıda dökmek için ilham ve sığlalara yaşam alanı kazandırmak istedik.

Bu fikrin gerçeğe dönüşmesi büyük bir özveri gerektirdi, ama şanslıydık. Doğa ile sanat birlikteliğinin ve yeni şeyler keşfedecek olmanın verdiği heyecan duygusu, bütün bu süreç boyunca görüştüğümüz bütün kurum ve kişilerde bizimle aynı hevesi yarattı.

Bu yüzden bu fikri bizimle birlikte gerçekleştiren pek çok kişiye teşekkür borçluyuz.

Öncelikle bu projenin 2016 yılında gerçekleşerek hayatımıza renk katmasına olanak veren, Sivil Toplum Diyalogu (STD) Programı'nın yürütülmesini sağlayan büyük ekibe teşekkür ederiz. Hem finansal hem de yönetsel destekleri olmadan bu projeyi bugün olduğu gibi gerçekleştirmemiz mümkün olmazdı.

TC Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Tabiat Varlıklarını Koruma Genel Müdürlüğü ve Muğla Orman Bölge Müdürlüğü'ne, sığla ormanlarının korunması için yıllardır yürüttükleri çalışmalar ve bize verdikleri destekler için teşekkür ederiz.

Köyceğiz'e her gidişimizde bizi büyük bir içtenlikle karşılayan, ihtiyaçlarımıza çözüm üreten Köyceğiz Kaymakamı Gürkan Demirkale, Belediye Başkanı Kamil Ceylan ve Orman İşletme Müdürü Ramazan Uslu'nun şahsında, ilgili kamu kurumlarının bütün çalışanlarına teşekkür ederiz.

Special Thanks

This book is a product of more than a year of labour by many people, and it means a lot for them.

With this book, we wanted to tell you the untold story of the sweetgum trees, to help give them their living spaces back, and in doing so to provide you, dear reader, with inspiration to create, and to go outdoors.

We needed dedication to carry out our task, but we were lucky. We worked with different partners and organisations and they were all equally gripped by the passion of discovery, art and nature.

We owe great thanks to them all. To begin with, we thank the Civil Society Dialogue Programme and their team for helping our project enliven our year in 2016. Without their financial and managerial contributions, this project would not have happened.

We also thank the Ministry of Environment and Urbanisation General Directorate for Protection of Natural Assets and Muğla Regional Directorate of Forestry, for their years-long support in sweetgum conservation and for their assistance.

We thank all local public organisations and officials, including Mr. Gurkan Demirkale, Kaimakam of Koycegiz, to Mr. Kamil Ceylan, the Mayor of Koycegiz, and Mr. Ramazan Uslu, the local director of forestry management, who wholeheartedly welcomed us and saw to our needs.

DKM çizgisini sanatsal bir boyuta taşıyan kurucu üyemiz Hilary Welch'e bizi SWLA ile biraraya getirdiği için, SWLA'nın Yönetim Kurulu'nda yer alan Bruce Pearson ve Harriet Mead'e, ellerini taşın altına koyarak, projeyi bizimle birlikte bir adım öteye taşıdıkları için, Ysbrand Brouwers'e *Artists for Nature Foundation* olarak "*Great Fen*"deki çalışmaları ile verdikleri ilham için teşekkür ederiz.

Köyceğiz'in bizim için bu kadar özel bir yer olmasının en önemli sebeplerinden biri olan Alp Giray ve Flora Otel ailesine, hem bizi her zaman evimizde hissettirdiği, hem de doğa korumaya yaptığı katkılar için teşekkür ederiz.

2009 yılında "*Sığla ailesini tekrar birleştirelim!*" sloganıyla yola çıktığımızda, projemize destek veren Coca-Cola Hayata Artı Vakfı Gençlik Programı'na ve Erdal Kiraz'a; sığla ormanları ve genç doğa korumacılara verdikleri katkılar için teşekkür ederiz.

Sığla ormanları üzerine yıllardır yürüttüğü kapsamlı araştırmaları ve kaynaklarını hiç çekinmeden bizimle paylaşan Doğa Koruma Uzmanı Dr. Okan Ürker'e, problem çözme yeteneği ile uygulama süreci boyunca bizimle birlikte olduğu için teşekkür eder, NATURA Doğa ve Kültür Koruma Derneği ile sığlaların korunması üzerine yürüttükleri çalışmalarda başarılar dileriz.

Yıllardır birlikte çalıştığımız tasarımcımız Güngör Genç'e kalkıp bizimle Köyceğiz'e geldiği, heyecanımızı paylaştığı ve çizgisiyle projeye anlam kattığı için,

Cengiz Tapan'a anı yakalamadaki ustalığı için,

Özlem Parlar Ürker'e bir hafta boyunca bizimle birlikte canla başla ve gönülden çalıştığı için,

Yasin İlemin'e bölgenin yaban hayatı hakkında yaptığı çalışmalarını, Köyceğiz'e gelerek sahada uygulamalı olarak bizlerle paylaştığı için,

Gonca Fide'ye en çok yardıma ihtiyacımız olduğu zamanda yanımızda olduğu için,

Nihan Bora ve Elif Kolçak'a yaptıkları yayınlarla sesimizi duyurmamıza yardım ettikleri için,

Işın Gürel ve Çağrı Öner özelinde STD'nin bütün görünürlük ekibine medya ve iletişim konularında bilgi birimlerini bizlerle paylaştıkları için,

Special thanks also go to Mrs. Hilary Welch, who introduced the DKM to the SWLA, SWLA board members Bruce Pearson and Harriet Mead, for helping our work meet the world of art. We also thank Ysbrand Brouwers of the Artists for Nature Foundation for inspiring us with their work on the Great Fen.

Special thanks also go out to Mr. Alp Giray and the Flora Hotel family for making Koycegiz such a special place and making us feel at home, as well as for his own contributions to nature conservation.

We thank Erdal Kiraz for his support for young nature conservationists, and to the Coca Cola "Hayata Artı" youth foundation for supporting us all the way back in 2009, when we first set out to reunite the sweetgum groves.

We thank nature conservationist Dr. Okan Urker for sharing his detailed resources, research and data on the sweetgum forests, and for his expert, on-the-spot problem-solving skills, and we wish the best of luck to the NATURA Nature and Culture Conservation Association for their own work on protecting the sweetgums.

We thank Gungor Genc, our in-house designer for staying and working with us all the way in Koycegiz with her signature design aesthetic, and to Cengiz Tapan for his photographs that captured key moments of our time in nature.

Special thanks also go to Özlem Parlar Ürker for her week of hard work with us, to Yasin İlemin for sharing his work on local wildlife with us in Koycegiz, to Gonca Fide for being with us with her helpful assistance.

We thank Nihan Bora and Elif Kolcak for helping us with their publications, to the CSD communications department, in the persons of Isin Gurel and Cagri Oner, with their help in media and communications, to Nadi Pirci and Halil Karanfiloglu for helping us have our exhibit in Koycegiz, to Dr. Gursel Koc and the Marmaris Town Council Environmental Study Group for their efforts on protecting the sweetgums, and their support and comradeship, and the entire DKM

Nadi Pirci ve Halil Karanfiloğlu'na Köyceğiz'de yaptığımız sergilerde bütün olanakları bize sunduğu için,

Dr. Gürsel Koç ve Marmaris Kent Konseyi Çevre Çalışma Grubu'na hem sığınların yaşam alanları için verdikleri mücadele hem de ihtiyacımız olduğunda harekete geçirdikleri seferberlik için,

DKM ekibine ve dostlarına her zaman desteklerini hissettirdikleri için,

Minik arkadaşlarımız Ali, Güneş Ekin, Kartal ve Sumru'ya çalışmamıza kattıkları heyecan ve renk için,

SWLA sanatçıları Nik Pollard, Greg Poole, Esther Tyson ve Ben Woodhams'e doğaya bakış açıları ile hepimize ilham verdikleri ve hayatlarımıza sanata dair yeni bir boyut kattıkları için,

Ve son olarak bütün katılımcılarımıza kendilerinden katarak bu projeyi mümkün kıldıkları için teşekkür ederiz.

İlerleyen sayfalarda "Sığın Ormanlarında Sanat" koleksiyonunu ortaya çıkaran ekibi daha yakından tanıma şansı bulacaksınız.

Siz de "doğa için" üretmek, paylaşmak ve birbirimizden esinlenmek için başlattığımız bu oluşumun parçası olmak istiyorsanız, bizimle iletişime geçin. Yeni fikirlerde buluşalım, sesimizi birlikte ve daha güçlü duyuralım.

Facebook – Doğa için Sanat
dogaicinsanat@dkm.org.tr

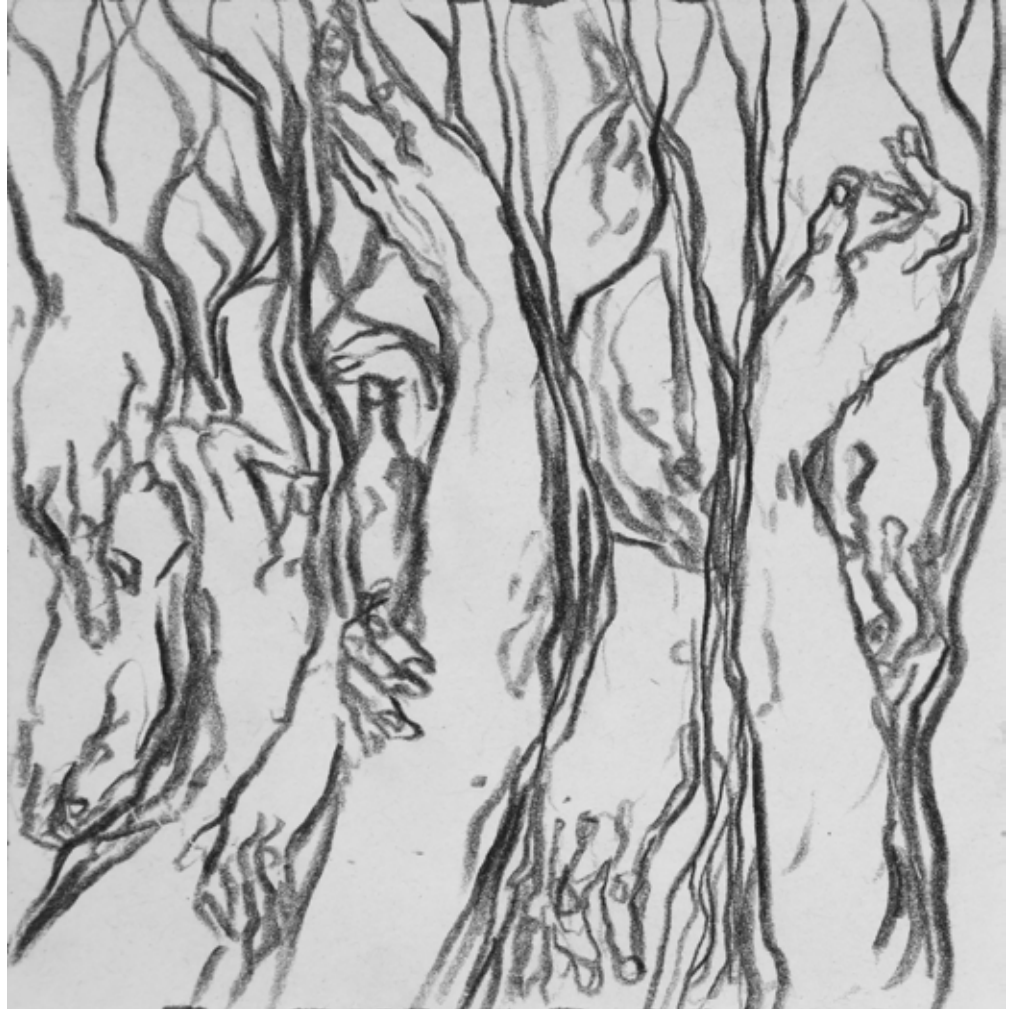
team and friends for all of their support.

We thank our young friends Ali, Güneş Ekin, Kartal and Sumru for the joy and colour they brought to our trip.

We thank once again to Nik Pollard, Greg Poole, Esther Tyson and Ben Woodhams of the SWLA for the inspiration they have given us with their unique view of the world, and finally to all our participants for adding their own visions to our project. In the following pages you can learn more about them.

If you are inspired by art for nature, please get in touch with us. With your new ideas, our voices will sound even stronger.

1

SWLA Sanatçıları / SWLA Artists

www.nikpollard.co.uk

Nik Pollard

Ressam, baskı sanatçısı ve illüstratör Nik Pollard, doğayı doğrudan gözlemlemekten doğan bir heyecan ile sanata bağlı. Sahada yaptığı eskiz ve resimler üzerinden, stüdyosunda ürettiği baskı ve gravürlere uzanan bir çalışma tarzına sahip.

“Tek ya da bir kaç mekânda, uzun bir süre gözlem yapmak, benim yaratıcı sürecimin önemli bir parçası. Çalıştığım yere sık sık giderek orayı tanımaya çalışırım. Dinleyerek, kayıt ederek, izleyerek oranın ritm ve karakterini, orada yaşayanların ‘duygusunu’ anlamaya çalışırım.”

Nik, duygu ve gözlemlerine paralel olarak, bunları ifade etmesini sağlayan bir görsel dil de araştırıyor. Farklı malzemeler, olasılıklar ve fikirler ile çalışarak, izlediği anın ya da süregiden bir anlatının püf noktalarını çözümlemeye çalışıyor.

Doğa koruma, yaban hayatı ve tehlike altında olan doğa alanlarının önemi üzerine yoğunlaşan Nik Pollard, pek çok ulusal ve uluslararası sanat projesine katıldı. Eğitimini İngiltere–Royal College of Art’ta tamamlayan Pollard’ın eserleri okullar, üniversiteler, galeri ve müzeler ile ortak çalışmalarda yer aldı. Sanatçı, atölye ve ikamet (residency) programları ile sanatçı-toplum diyaloglarında bulundu. Çocuk kitapları yazarlığı ve ressamlığı da yapan Pollard, SWLA üyesi ve İngiliz Sanatçılar Federasyonu’nun katılımcısı.

Nik Pollard

Nik Pollard is a Painter, Printmaker and Illustrator. His work stems from a passion for the natural world and is generated from sustained, direct observation. He makes drawings and paintings in the field and develops ideas through printmaking in the studio.

“A period of dedicated study at single or related locations is a necessary part of my process. I make repeated visits to gain familiarity with an area. Watching, listening and recording, I build a knowledge and understanding of the rhythms and characteristics that are particular to a place and its inhabitants during that time.”

Parallel to this he searches for a visual language that will enable him to interpret what he has seen, felt and experienced. Working with a range of mediums, exploring possibilities and ideas, he searches for the essential aspects of what it is he wants to say, whether it is responding to an instance or exploring a narrative.

He has participated in a number of national and international art projects highlighting the importance and vulnerability of specific habitats and wildlife in support of conservation. His work has led to collaborations with schools, colleges, galleries and museums, engaging communities with the natural environment through workshops and residencies. He is a published writer and illustrator of children’s picture books, is a council member for the Society of Wildlife Artists and a trustee for the Federation of British Artists. He trained at the Royal College of Art.

Greg Poole

1960 doğumlu Greg Poole, 1983 yılında zooloji diplomasını aldı. Kanada ve Galler'de doğa koruma alanında çalıştı. Kanada'da kutup kuşlarının üreme koşullarını incelerken, gördüğü güzellikleri resmetmenin bir yolunu bulmaya karar verdi. Bir kere daha -ama bu kez sanat için- üniversiteye döndü.

Poole, 1990 yılından beri, doğa temalı işler üretiyor. Rölyef ve monoprint baskı odaklı stüdyo çalışmalarında, sahada gözlemlediği detayları işliyor. Kuşlar ve memeliler kadar, bitkiler, böcekler ve aralarındaki etkileşim de ilgi alanına giriyor.

Uzun süredir SWLA konsey üyesi olan Poole, Loire Havzası, Bhandavgarh (Hindistan), Prien Dağları (İspanya), Quinto do Lago (Portekiz), Hula Vadisi (İsrail) gibi beş farklı "Doğa ve Sanat" projesine katıldı. 1996'dan beri her yıl, "John Busby Deniz Kuşları Çizim Kursu"nda ders veriyor. Eserleri pek çok doğa ve sanat sergisinde yer alan Poole, 1999 yılında "La Riviera," adlı kitabını Gallimard Yayınevi'nden piyasaya çıkardı.

"Tüm yönleri ile doğaya meraklıyım ve arazide çizim yapmak en sevdiğim vakit geçirme şekli. En sevdiğim anlar, karşımdaki canlıyı tanıdığım ve yaşadığı yeri iyi anladığım gözlem anları. Sonra yere oturuyorum, doğrudan bakmasam da çevremdeki kuşların sesleri, bitkilerin kokusu, güneş ve rüzgârın hissi ile harekete geçiyor ve çalışmaya başlıyorum. Zaman kayboluyor ve transta gibi hissediyorum. Sanki oturduğum yerle bütünleşiyor ve içinde kayboluyorum."

Greg Poole

Born in 1960, gained a degree in Zoology in 1983. From there went on to wardening and practical conservation work in Wales and Canada. While surveying breeding birds in the Canadian Arctic in 1985 he resolved to find a way to depict what he was witnessing in the natural world. Eventually this meant a return to college for a grounding in art principles. Since 1990 has been a freelance artist / illustrator working mainly with wildlife themes.

In the studio his work revolves around printmaking - nowadays mainly relief & monoprint. All work is the result of accumulated sketching and watching in the field. He is now as fascinated by plants and insects as by birds and mammals along with the ways they interact.

Long time council member of the Society of Wildlife Artists (SWLA). He has participated in 5 "Artists for Nature Foundation" projects (Loire estuary - France, Bhandavgarh- India, Pyrennees - Spain, Quinto do Lago- Portugal , Hula Valley - Israel). Teaching annually on the John Busby seabird drawing course since 1996.

His work features in numerous nature/art publications. He had a one man book published in French, in France in 1999 - La Riviera, Gallimard publications.

"I am a keen all round naturalist and drawing in the field is probably my favourite way of spending time. The best moments of all are when I know a subject really well from sustained looking and I've got to know the area that they occupy. Then settling down on the ground, no longer looking at the subject but with senses still full of the place, hearing birds, smelling the vegetation, feeling the wind or sun and starting to paint. At that point time disappears and it's a bit like being in a trance. It feels like for a little while that I have started to sink into the ground and absorb something of the place."

www.gregpoole.co.uk

esther.tyson@network.rca.ac.uk

Esther Tyson

İngiliz ressam ve baskı sanatçısı Esther Tyson, 1973 yılında İngiltere'nin Cumbria bölgesindeki Barrow in Furness'te doğdu. Galler Üniversitesi'nde okuyan Esther, daha sonra Royal College of Art'a kabul edildi. Üniversitedeyken Slovakya'da büyük yırtıcıları izlemek için bir seyahat bursu kazanan Tyson, bu deneyimle birlikte seyahat, doğa ve sanat ile yakından ilgilenmeye başladı. 2003 yılında Royal College of Art'dan mezun olduktan sonra Galler'in el değmemiş bölgelerinde yaşadı ve Seyşeller'in Aride Adası'nda üç aylık bir seyahat ve gözlem bursu elde etti. Bu deneyim sırasında, tehlike altındaki Seyşeller saksığan-ardıçkuşunun (*Copsychus sechellarum*) yaşam alanında resim ve çizimler yaptı.

Bu deneyiminden sonra, derin su fobisini yenmek için harekete geçen Tyson, SWLA ve Dorset Yaban Hayatı Vakfı sayesinde dalgıçlık bursu kazandı ve denizin altındaki yeni dünyayı keşfederek Dorset sahili ve Kamboçya'daki Son Saa Özel Adası'nda dalışlar yaparak denizaltı manzaraları resmetti.

İngiltere'de ve uluslararası projelerde çalışan Tyson, Birdlife International (Nepal, Akbabalar), BTO (Senegal/Norfolk, Göç), DKM (Türkiye), Esther Benjamin Vakfı (Nepal), Aylara Özgürlük (Phnom Penh), FFI (Kamboçya), Salford Council (Manchester), Royal Parks (Londra), SWLA, Natural History Museum (The Big Draw) gibi farklı etkinliklere katıldı. Sanatçı, İngiltere'nin South Peak District bölgesindeki stüdyo-evinde yaşıyor.

Esther Tyson

Esther Tyson (b. 1973, Barrow in Furness, Cumbria) is a British painter and printmaker. Esther studied at the University of Wales before being accepted into the Royal College of Art, London.

Whilst at the Royal College of Art Esther won a travel scholarship to study large carnivores in Slovakia. This ignited a passion for travel, drawing, painting and observing creatures in their natural environment. After graduating from the Royal College of Art in 2003, living and working in the wilds of South Wales Esther secured a 3 month placement on Aride Island in the Seychelles. Observing the behaviour of the Seychelles Magpie Robin (a thrush size bird, in 2005, at risk and on the red data list) was an invaluable period of time drawing and painting in their territorial grounds.

Surrounded by the Indian Ocean, contemplating her fear of deep water, Esther decided to apply for a scuba diving bursary through the SWLA and Dorset Wildlife Trust. Incredibly, Esther won the award and a few weeks later became an open water scuba diver. A different world entirely, drawing underwater in the cold waters off the Dorset coast and later, the warmer waters off Song Saa Private Island, Cambodia.

Esther has been involved in projects within the UK and Worldwide, working alongside organisations such as Birdlife International (Nepal, Vultures), BTO (Senegal/Norfolk, Migration), DKM (Turkey), Esther Benjamin Trust (Nepal), Free the Bears (Phnom Penh), FFI (Cambodia), Salford Council (Manchester), Royal Parks (London), SWLA, Natural History Museum (the Big Draw).

Esther currently lives and works in the South Peak District where she combines a studio and observational outdoor practice.

Ben Woodhams

Danimarka'nın Bornholm Adası'nda yaşayan Ben Woodhams, İngiliz asıllı bir sanatçı ve illüstratör. Müze ve sanat galerilerinde küratör ve sergi tasarımcısı olarak başladığı kariyerinden sonra Woodhams, ailesi ile Bornholm'a taşındı ve burada 2008 yılından beri illüstratör ve eğitimci olarak çalışıyor.

Ben'in gözleme dayalı suluboya sanat pratiği kuşlara dayanıyor. Sahada kuşları inceleyen sanatçı, ölü bulduğu kuşları stüdyosuna taşıyor. Doğadaki anlık olaylar, gözlem ve çizim arasındaki ilişki, Woodhams'ın sanatını besleyen detaylar. İşlerinde hem "anı yakalamaya" hem de kullandığı malzemenin dilini konuşmaya çalışıyor.

Son dönemlerde Woodhams, doğal ortamlardaki zamansal ve mekânsal değişiklikleri inceliyor. Bir turna sürüsünün uçarken ortaya çıkardığı şekiller, yükselen gel-git suları, bir taşın üzerinde hareket eden gölgeler, tomurcuklanıp açan tarlalar, yıllar ve mevsimler boyu süren değişiklikler ona ilham veriyor.

2015 yılında SWLA üyesi olmak için davetiye alan Woodhams, bu dernek ile çalışmalarını sürdürüyor. Dünyanın önde gelen doğa sanatçılarını bünyesinde barındıran SWLA'nın bu yılki sergi teması "Doğanın Gözü". Bu temadaki eserler Londra'daki Mall Galleries'de sergilenmeye hazırlanıyor.

Ben Woodhams

Ben Woodhams is an English artist and illustrator currently living and working on the Danish island of Bornholm in the Baltic Sea. After beginning a career in museums and art galleries as an exhibition curator and designer, Ben and his family moved to Bornholm in 2008, where he works as an artist, illustrator and educator.

Ben's practice is founded in direct observation and specialises in birds, working primarily in watercolour. Studies of living birds are made in the field, while dead birds are taken to the studio. Moments in time, and the relationship between the process of observation and depiction, are the engines that drive Ben's work – the tension between the 'need' to capture the moment or the vision, and the desire to let the medium speak its own language.

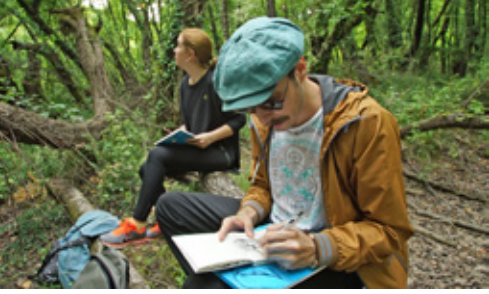
Recently Ben has been studying changes in the landscape through space and time. The patterns made by a passing flock of cranes, the rising tide within a rock pool, shadows moving over a rock during a day, an oilseed rape field blooming over a period of weeks, changes through the seasons and over years.

In 2015 Ben was invited to become an Artist Member of the Society of Wildlife Artists (SWLA). The SWLA is a registered charity that seeks to generate appreciation and delight in the natural world through all forms of fine art inspired by the world's wildlife, and represents some of the world's most respected and well known wildlife artists. The focus of the Society's year is the annual exhibition 'The Natural Eye' at the Mall Galleries, London.

www.benwoodhams.com

Misafir Sanatçılar / Guest Artists

www.sedatgirgin.com

Sedat Girgin

1985’de İstanbul’da doğdum. İstanbul Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümü’nün ardından, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü’nden mezun oldum. Bir çok yayınevinde 90’a yakın kitap resimledim. Dergi ve ajanslarda serbest illüstrator olarak çalışmaya devam ediyorum.

Köyceğiz’de çalışırken, ormanın ve doğanın bana hissettirdikleri rehberim oldu. Giderek tükenmekte olan hayvan ve bitki türlerini, ve yaşamlarını daha yakından izledim. Sanatçı olarak ormanda çalışırken doğal varlıkların hareketleri, sesleri, görüntüleri ve birbirleriyle ilişkileri konusundaki farkındalığımın nasıl arttığını ve bu süreçte doğayla kurduğum bağların nasıl güçlendiğini keşfettim.

Doğanın bana hissettirdiği duygularla hareket etmek isterken kağıda aktardıklarımın hislerimle, gördüklerimin bir sentezi olduğunu fark ettim. Gerçek evimizin doğa ve orman olduğunu bir kez daha anladım.

Sedat Girgin

I was born in Istanbul in 1985. I studied in the Istanbul-Anatolian High School of Fine Arts, and then the Mimar Sinan Academy of Fine Arts, Department of Industrial Design. I illustrated more than 90 books by various publishers. I also work as a freelance illustrator for magazines and advertising agencies.

In Köyceğiz, I was guided by my feelings in the forest and nature. I observed disappearing plants and animals, their movements, sounds, sights and relations. This increased my awareness of life, and strengthened the bonds I had with nature. I saw that my pictures were a synthesis of the things I had seen, and the feelings engendered by nature. Our true home was nature, and the forest.

C. M. Kösemen

Ankara doğumlu, genç bir sanatçı ve araştırmacıyım.

Ormanlar tek bir ağaçtan oluşmuyor, bir çok farklı bitkinin; ağaç, çalı ve otun bir arada yaşamasından ortaya çıkan ortak bir yapı. Bu ortak yapıyı yansıtabilmek için sığla ormanlarında, gördüğüm farklı bitkilerin eskizlerini yaptım. Doğabilimci Alexander Humboldt, doğadaki bitki örtüsü, iklim ve manzaraların, insanın ruhunu doğrudan etkilediğini öne sürmüştü. Bu yüzden, sığla ormanlarının “bilinçaltı” etkisiyle ürettiğim bir kaç gerçeküstü resmi de çalışmalarımına ekledim.

Gerçek dünyanın en fantastik hayallerden bile daha güzel ve etkileyici olduğunu gördüm.

Duygu Topçu

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü öğrencisiyim. Aynı zamanda serbest illüstratör olarak çalışıyorum.

Küçüklüğümden beri doğayla aramda hassas bir bağ olduğunu biliyorum. Bu bağın farkındalığıyla yetiştim. Sığla ormanlarındaki etkinlik bu hassasiyetimi daha da güçlendirdi. Ormanın üzerimdeki olumlu etkisini elimden geldiğince çizimlere aktarmaya çalıştım.

En büyük motivasyonlarımdan biri, yaptıkları işi bu kadar seven insanlarla beraber vakit geçirmekti. Çok güzel arkadaşlar edindim. Şehir hayatıyla karşılaştırdığımda doğada ne kadar rahat ve huzurlu olduğumu keşfettim. Aynı manzaranın farklı bakışlardan nasıl yansıdığına tanık olmak, aynı boyanın farklı ellerde nasıl izler bıraktığını keşfetmek ufkumu genişletti.

C. M. Kösemen

I am a young artist and researcher from Ankara. The forest is not one monotypic entity, but a fusion of a myriad plants; trees, shrubs, flowers and so on. To reflect this diversity, I illustrated individual plants I found in the sweetgum forests. The great naturalist Alexander von Humboldt wrote that landscapes, plants and the shapes of vegetation have a subtle, but undeniable effect on the human soul. Inspired by his words, I also made a few completely surreal paintings in my trademark style. The result: Reality surpasses the wildest fantasies in its complexity and grandeur.

www.cmkosemen.com

Duygu Topçu

I study at the Mimar Sinan Academy of the Fine Arts, and also work as a freelance illustrator. I had a bond with nature since childhood. The sweetgum forests increased my sensitivity of it. I tried to reflect this awareness in my art. I was greatly motivated by working with people who had an obvious passion for their jobs. I made great friends, and saw how comfortable and quiet nature was in contrast to the city. I saw how the same landscape was interpreted by different viewpoints, and I felt my horizons grow.

www.behance.net/duygutopcu

www.behance.net/mertugen

Mert Tugen

Animasyon öğrencisi, serbest illüstratörüm. Ağırlıklı olarak çocuk kitapları resimliyorum. Bunun yanında Bant Mag., Sabitfikir gibi çeşitli dergilere ve ajanslara illüstrasyonlar yapıyorum.

Herşeyden önce bu projeyle, daha önce hiç duymadığım sığla ormanlarını öğrendim. Sığla yağını çıkarma yöntemi ve bu iş yapan insanların özverisine tanık oldum. En basit haliyle doğayı resmetme işinin aslında ne kadar zor olduğunu yeniden hatırladım. Zor ama bir o kadar da güzel... Doğayı resmedebilme yetisine tam olarak sahip olmadığım ve daha çok figürlerle haşır neşir olmayı sevdiğim için ormanda ürettiğim doğa resimlerinde bile insan figürlerine yer verdim. Yoksa yaptıklarım bana ait değilmiş gibi gelecekti.

Doğayı dinleme konusunda az da olsa bir şeyler öğrendiğimi düşünüyorum. Artık doğayla her temasımda aklıma İngiliz sanatçıların “sessiz olun ve doğayı, kuşları dinleyin,” çağrısı geliyor.

www.behance.net/selcukylmz

Selçuk Yılmaz

Anadolu Üniversitesi’nin heykel bölümü mezunuyum. Çalışmalarına İstanbul ve Sivas’ta devam ediyorum. Çalışmalarında genellikle mermer, bronz ve artık endüstriyel malzemeler kullanıyorum ve sık sık hayvanlar alemini konu alıyorum. Bu da uzun ve detaylı bir gözlem süreci gerektiriyor. Heykel çalışmalarımın yanı sıra çobanlık yapıyorum ve bu sayede doğada uzun saatler gözlem yapabiliyorum.

Bu projede de sığla ormanlarını ve Köyceğiz’i yakından tanıma şansı bulduğum için mutluyum.

Mert Tugen

I study animation, and I am a freelance illustrator for children’s books and local magazines such as BantMag and Sabitfikir. I had never heard of the sweetgums before. I saw people’s diligence in harvesting the sweetgum oil. Illustrating nature directly was difficult, but beautiful.. I illustrated human figures, because my art, until now, had focused on characters rather than landscapes, which were very difficult to render. Without the figures, the works would not have been my own. Now, whenever I’m outdoors, I remember our British mentors’ advice: “Be quiet and listen to nature, listen to the birds.”

Selçuk Yılmaz

I’m a sculptor and I graduated from the Anadolu University. I spend my work life between İstanbul and Sivas. I sculpt with marble, bronze and waste materials, and my sculptures are frequently about animals. This necessitates a long period of observation. I also work as a shepherd aside from my work as a sculptor, this gives me plenty of time to observe nature. I’m happy to have known Köyceğiz and the sweetgum forests with this project.

Katılımcı Sanatçılar / Participating Artists

Nilüfer Araç

WWF-Türkiye’de Doğa Koruma Sorumlusu olarak çalışıyorum. Uzmanlık alanım Peyzaj Planlama. Doğa gözlemi en büyük tutkum. Başlıca hobim ise, gözlemlerimi renklerle kağıda aktarmak.

Kuru kalemle çizdiğim resmi, yemyeşil sığla ormanlarının nasıl kuruyarak hüznünlü bir yalnızlığa büründüğünü düşünerek yapmıştım. Yosunları kullandığım ve mürekkeple baskı yaptığım resimde de ormanın muhteşem detaylarını yansıtamayacağım kaygısıyla, sadece bir parçasını kağıda taşımak istedim. Çizgiler ve renkler yetmiyordu bir türlü. Sığla ormanının bize hissettirdiklerini herkes yaşamalı ve sığlanın ne kadar değerli olduğunun farkına varmalıydı.

Doğanın sahip olduğu muhteşem detayları keşfetmenin en güzel yolu, doğada vakit geçirerek resim yapmaktır meğer. Soluduğunuz hava ciğerlerimizden kanınıza karışıp tüm hücrelerinize ulaştığı vakit, bulunduğunuz mekân tüm evrene açılan bir kapı oluveriyor. Hayal ve gerçek parmaklarınızın ucunda birikerek renklerle, çizgilerle şekillere dönüşüyor. Bu deneyimimi her fırsatta yineleyeceğim; kendi kendime söz verdim.

Tuğçe Aytürk

Heykeltıraşım. Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Sanat ve Tasarım Ana Sanat Dalı’nda Yüksek Lisans yapıyorum. Çalışmalarına İzmir’deki atölyemde devam ediyorum.

Ormanda yaptığım çalışmalarda, kuş yuvası mantığından yola çıkarak, bireylerin ve toplumların mülkiyet, aidiyet, korunma ve bağlanma kavramlarına verdiği önemi vurguladım. Yaklaşımımı şöyle ifade edebilirim: “İnsanlar kendilerine belirledikleri alanları çevreleyip, içinde yaşanılabilir olduklarını düşündükleri ‘güzel’ bir dünya yaratır. Her ne kadar, bunu sınırlarla korumaya çalışsalar da, çevreledikleri her bir ‘alan’ gerçekte doğanın parçası olduğundan, süreç içinde doğayla bütünleşecektir.”

İletişim noksanlığının hüküm sürdüğü dünyada doğa ile doğrudan iletişim kurmak çok verimliydi.

Nilüfer Araç

I work in WWF Turkey as a conservation specialist in landscape planning. Observation is my passion, my hobby is to turn my observations into art with colour. My pencil drawing felt lonely, and conveyed the sweetgums’ growing fragmentation. In another painting, I used local moss and ink to literally carry the forest into my artwork. Colours and lines could almost do the forest no justice in conveying its life and value. I discovered the best way to explore nature and to discover its details was to spend time in it. The fresh air opens a doorway to the rest of the universe as it courses through your lungs. Dream becomes reality, transmuting into colours and shapes at the tips of your fingers. I promised myself to repeat this experience as often as possible.

Tuğçe Aytürk

I am a sculptor, studying for my Masters’ degree in art and design at the Dokuz Eylül University faculty of fine arts. I work in Izmir. I stressed the importance of conservation and belonging with my birds’ nest sculpture. We all create a beautiful world to live in. We try to fence this world in, but no matter what we do, this area will soon become one with nature. We live in a world of diminishing communication skills. In this respect, working directly with nature was very fruitful.

<http://ayturktugce.wixsite.com/ayturktugce>

www.toratorito.com

Tora Benzeyen

Uluslararası İlişkiler bölümü öğrencisiyim. Kuşlar başta olmak üzere, doğadaki canlı ve cansız tüm varlıklara karşı özel bir ilgi duyuyorum. Aktif olarak kuş gözlemciliği ve halkalama çalışmalarıyla uğraşıyorum.

Sığla Ormanları, adını aldığı sığla ağaçlarının yanı sıra, içinde barındırdığı sayısız sürüngen, eklem bacaklı ve kuşlarla da benim için unutulmaz bir yerdi. Ağaçların aksine bu canlılar sürekli hareket halindeydi ve onlarla karşılaşmak emek istiyordu. Yaptığım çalışmalarda da özellikle bu zenginliğe dikkat çekmeye, onları rahatsız etmeden doğal ortamlarında gözlemlemeye ve kağıda aktarmaya çabaladım.

Bu proje sayesinde hayatımda yepyeni bir pencere açıldı. Türkiye'nin farklı yerlerinden değerli sanatçı arkadaşlarla tanışma fırsatı buldum; yabancı eğitimcilerle yakın iletişim kurdum. Kendime sanatçı sıfatını yakıştıramayan ben, "yaban hayatı sanatçısıyım" diye gezinir oldum. Bu proje sonrasında özellikle kuşları çizmeye yönelik çalışmalarımı geliştirdim ve bu sayede İngiltere'den bir burs kazandım.

www.behance.net/minecelik

Gonca Mine Çelik

İki büyük tutkum olan doğa ve illüstrasyonu birleştiren çocuk kitapları yazıp resimliyorum. Çobanlık, kırsal yaşam, topluluk oluşturma, çocuklarla ve hayvanlarla vakit geçirme gibi heves ve uğraşlarım var.

Çalışmalarımda doğayı gözlemleyerek, doğanın bende uyandırdığı duyguları birleştirmeye çalıştım. Sığla ormanlarını resmederken bu muazzam ormanların tehlike altında olması sebebiyle işin içine biraz da hüznü girdi.

Bu etkinlikten bana kalan en büyük hediye, resim ya da eskizi, konfor alanımın dışında, tam da o coşkuyu hissettiğim anda ve yerde yapabileceğimi görmüş olmak. Muazzam sanatçılarla tanışmış olmak da çabası...

Tora Benzeyen

I am studying international relations, and I love all nature, especially birds. I am a practicing bird-watcher and ringing specialist. The sweetgum forests were incredible places with innumerable resident reptiles, invertebrates and birds. Unlike trees, they were moving all the time. I tried to observe and draw them, and convey their diversity without disturbing them. This project opened a lot of new windows for me. I met many valuable local friends, foreign mentors, and won a scholarship from England to help further my artistic career. I even began to call myself a fledgeling wildlife artist!

Gonca Mine Çelik

I write and illustrate children's' books, which combine my passions; nature and illustration. I have dreams of living in nature, as a shepherd, with animals, children and a commune of my own. I tried to combine my emotions with my observations. The fact that the sweetgums were threatened made it a little poignant. My greatest gift from this experience was learning to draw and paint on the spot, outside my comfort zone. I also met a lot of great artists...

Gizem Güvendağ

Anadolu Üniversitesi Animasyon Bölümü mezunuyum. Aynı bölümde yüksek lisans yapıyorum. İllüstrasyon, 2D animasyon ve stop-motion üzerine çalışmalarımı sürdürüyorum.

Çalışmalarımda sığla ağacının ve ormanların çok katmanlı yapısına yer vermeye çalıştım. Ağacın çok katmanlı bir yaşam örgüsü var ve bazı katmanlar ondan çekilip çıkartılıyor. Eksik... O eksikliğini tedavi ederek yaşamını sürdürmeye çalışıyor. Bunu çok farklı renkler ve bant katmanları kullanarak vurgulamaya çalıştım.

Etkinlikte uzun zamandır kaybettiğimiz pek çok şeyi buldum. Ne yazık ki gündelik hayatta zamanla yarışıyoruz ve doğayı gözlemleme ya da onu resmetme fırsatımız olmuyor. Bu etkinlikte doğa gözlemine verilen zamanın ne kadar değerli olduğunu hatırladım. Ekolojiyle ilgilenen ve bunun üzerine çalışan insanlarla tanışmak, bana kattığı en büyük değerlerden biriydi.

Medine Irak

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezunum. İstanbul Aydın Üniversitesi GSF Grafik Tasarım Bölümü'nde öğretim üyesiyim.

Çalışmalarımda doğa ile iletişime dikkat çekmeye çalıştım. Kağıt üzerine mürekkep kalemle çalışıp, yer yer renk kullanırken doğaya hassasiyetle yaklaşmayı öğrendim. Bu hassasiyeti yaşamak adeta ibadet etmek gibiydi. Bu duygu yoğunluğu eserime de yansdı.

Doğa ile yüz yüze gelmek çok etkileyici, sanat yapmak için son derece ilham verici. İnsan her karşılaşmada yenilendiğini, kabuk değiştiğini, arındığını hissediyor. Bu tarif edilemez bir duygu.

Gizem Güvendağ

I am a graduate of the Anadolu University, animation department, and I'm also studying for my MA degree there. I work in illustration, 2d and stop-motion animation. I wanted to convey the multi-layer structure of the sweetgum tree and the forests. You take one layer away, and they try to survive without it. I used many colours and bands of layers to convey this. In daily life, we are in a race against time. In Köyceğiz, I rediscovered many things we had lost in the scramble for life. We are always on a race in daily life, and we can not observe and draw from nature. Another great value was meeting so many people who were interested in Ecology.

www.gizemguvendag.com

Medine Irak

I am a graduate of the Mimar Sinan academy of fine arts. I am also an instructor at İstanbul Aydın University, design department. In my work I tried to draw attention to communication with nature. I learned to work with ink pens on paper and to approach nature sensitively while using colour in places. It was almost like an act of worship to live with this sensitivity. Being face to face with nature is very impressive, very inspiring to make art. Man feels that he is being replaced, changed, and cleaned in every encounter. It's an unexplained feeling.

www.gokceirten.com

Gökçe İrten

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra Sabancı Üniversitesi'ndeki yüksek lisansımda Çocuk Kitapları İllüstrasyonu üzerine bir tez yazdım. Hâlen serbest olarak çocuk kitapları resimliyorum.

Yerel halkın sığla ile duygusal bağı beni çok etkiledi. Sığla yağı şimdilerde çok aktif yapılmasa da eskiden bir çok insanın ekmek kapısıymış.

Gündelik yaşamlarımız içindeki karmaşadan çıkıp doğayla buluşabildiğimizde ne kadar rahatladığımızın ve bunu sanatla birleştirdiğimizde ne kadar huzur bulduğumuzun bir kez daha farkına vardım.

Gökçe İrten

I graduated from Mimar Sinan University, and wrote my masters' thesis on children's storybook illustrations at Sabancı University. I am still a freelance illustrator. I was very impressed by the emotional ties between the trees and local people. Although the sweet gum oil industry is not very active now, it used to be a source of livelihood for many people. Once again we realized how relaxed we were in our everyday lives, when we could come out and meet nature, and how much peace we find when we combine it with art.

www.gulcinkaraca.com

Gülçin Karaca

Güzel Sanatlar Bölümü Resim Ana Sanat Dalı'nda araştırma görevlisiyim.

Çalışmalarımnda sığla ormanının genel havasını ve ormanda hissettiklerimi yansıtmaya çalıştım. Daha önce açık bir mekânda doğrudan gözlemleyerek resim yapmadım. Bunu ilk kez orada deneyimlemek, her seferinde farklı üretimler ortaya çıkarmak, sığla ağaçlarının olağanüstü kokusu, bazen yalnız kalarak ormanı hissetmek, bazen arkadaşlarla yaptığımız gözlemleri paylaşmak mutluluk vericiydi.

Doğada, doğaya ilgili resim yapmak; resim yaparken bulunduğum ortamı hissetmeye çalışmanın verdiği zevk; aynı duyguları hisseden, doğayı ve sanatı seven, bu ilişkiyi profesyonel olarak da kuran insanlarla tanışmak, bu projenin bana kattığı en büyük şey oldu.

Gülçin Karaca

I am an academic researcher on fine arts. I tried to reflect the forests' overall atmosphere and my feelings. I never painted from observation before. Here, I was overjoyed to produce different works, to taste the smell of the sweetgums, to experience the forest on my own, and to share my experiences with friends. I really learned a lot from meeting others who loved art and nature, and who made this love a part of their professional lives.

Yağmur Koçak

Çocukken ressam olmak istiyordum, lisedeyken de film yapmak... Sonra sosyoloji okudum. Şimdi de Sosyal Antropoloji, Medya ve Tasarım alanlarında yüksek lisans yapıyorum çünkü görsel antropoloji ile ilgileniyorum. Dert edindiğim meseleleri ve gözlemlerimi çizginin ve hareketli görüntünün diliyle anlatmaya çalışıyorum.

Sığla ormanlarının sizi içine alan, karmaşıklığı ile huzur veren ortamı ve ağaçların üzerinde bulunan yarıklar üzerine çizimler yaptım. Toplumsal bir mesele üzerine sanat ile iletişim alanı oluşturma fikrinin oldukça değerli olduğunu düşünüyorum.

Büşra Kuzu

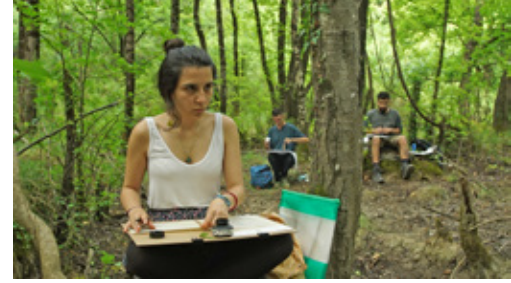
Yıldız Teknik Üniversitesi Bileşik Sanatlar Bölümü'nden mezun oldum. Sanata olan ilğim, çocukluğumda başladı ve profesyonel bir eğitimle devam etti. Şimdi amaçlarım doğrultusunda ilerlemeye çalışıyorum.

Ormandaki çalışmamda insan ve doğa ilişkisinin nasıl göz ardı edildiğini vurgulamak istedim. Yaşamımızın özü olan doğayı nasıl tükettiğimizi, para ve benzeri anlık arzularla tükenmesine nasıl göz yumduğumuzu ifade etmeye çalıştım.

Etkinlik inanılmazdı, şehirden kaçıp gittiğim doğadan çok daha fazlasıydı bu deneyim. Bu etkinlik bana doğayı anlamak, duyumsamaktan daha fazlasını nasıl yapabileceğimi öğretti. Bu yüzden tüm ekibe çok teşekkür ediyorum.

Yağmur Koçak

I wanted to be a painter when I was a child, at school I wanted to be a filmmaker. Then I studied sociology, and now working for my masters' studies in social anthropology, media and design due to my interest in visual anthropology. I tried to convey my ideas and issues with images, and focused on the cleaved cuts on the sweetgums' bodies. I think art can be a very valuable communication platform for public issues.

www.cargocollective.com/yagmurkocak

Büşra Kuzu

I graduated from Yıldız Technical University, department of combined arts. I was interested in art since childhood. I noticed the overlooked relations between people and nature, and tried to convey that in my work. We were consuming nature for money and other ephemeral needs. This wonderful activity was more than a simple escape into nature. It showed me how to understand, experience nature, and do more. I am thankful to the entire team.

www.behance.net/busrakuzu

www.behance.net/merveo

Merve Özcan

Anadolu Üniversitesi Resim Öğretmenliği Bölümü'nü bitirdim. Yine aynı yerde yüksek lisansına devam ediyorum. Hâlen İstanbul Aydın Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümü'nde araştırma görevlisi olarak çalışıyorum.

Bu çalışmada dikkat çektiğim herhangi bir konu olmadı. Gördüğümü aktarmaya çalışarak ormanın yapısını anlamaya çalıştım.

Etkinlikte doğayla uyumlu çalışırken ne kadar huzurlu ve üretken olabildiğimizi gördüm. Sığılların ülkemiz için aslında ne kadar değerli olduğu fark ettim ve bundan sonra da elimden geldiğince fark ettirmeye çalışacağım. Doğasever çok sayıda arkadaş edindim; birbirimizle güzel paylaşımlarda bulunduk. SWLA ile ilk kez tanıştım ve gelen eğitimlerden farklı değerlendirmeler almak çok yararlı oldu, bakış açımız gelişti. SWLA ile birlikte çalışmak, ülkemizde de buna benzer bir topluluğun oluşturulabileceği fikrini verdi.

Merve Özcan

I studied to be an arts teacher at the Anadolu University, and continue there in my masters' studies, and work as a researcher at Istanbul Aydın University, design department. In my work, I just tried to understand the forest by focusing on what I saw. I saw how nature made us calm and productive. I realized the value of the sweetgum trees, and made a lot of friends with whom we shared a lot of nice things. I also found the SWLA members' mentorship really valuable. Maybe there will be a similar, local organisation in the future.

Ahmet Özdemir

Hacettepe Üniversitesi Grafik Tasarım Bölümü öğrencisiyim.

Teknik olarak suluboya kullanmak, vermek istediğim narinlik/hassaslık dokusu için önemliydi. Bu kadar nazlı bir ağaç türünü başka türlü anlatamazdım. Kullandığım açık mavi ve pembe tonlarla orman içindeki huzuru yansıtmaya çalıştım; sanırım bu sakinliği başka iki renk veremezdi.

Türkiye'de bu kadar idealist insanlar olduğunu görmek öncelikle umut verici. Haliyle bana kattığı en büyük şey, ben de bir gün böyle bir projeye ön ayak olabilirim fikrini vermesiydi. Daha kişisel bakarsak, doğanın içinde yaratmak şehrin içinde yaratmaktan daha kolaymış...

Ahmet Özdemir

I am a Graphic Design student at the Hacettepe University. I used watercolours to convey a sense of fragility. There was no other way to convey such a sensitive tree. Pink and blue colours helped convey the peace in the forest. It was hopeful to know such idealists lived and worked in Turkey. Perhaps I could head such a project one day. I think this idea was the best contribution I got from this experience. On a more personal note, creating in nature was easier than creating in the city.

Fatih Öztürk

Görünen veya görünmeyen her şeyi resimleyip görselleştirmeye çalışıyorum. Bu sebeple, gerek gerçek dünyada, gerekse kendi hayal dünyamda yeni olasılıklar keşfetmeye çalışıyorum.

Bu çalışmada detaylara değil ormanın bütününe bakmaya çalıştım. Hissettiğim sihirli atmosfer benim için çok önemliydi. Endemik türlerin korunması gerektiği konusunda farkındalığım arttı. Öte yandan doğada doğrudan gözleyerek çalışmanın gerekliliğini ve önemini daha fazla kavradım.

Etkinlik boyunca, kendimi kastığım ilk günlerden son günlere doğru, elimin ve çizgilerimin giderek rahatladığını fark ettim.

Cem Parlar

İllüstrasyona olan ilgim 13 yaşında yerde bulduğum Lombak dergisiyle başladı. O günden beri bazen ara versem de kalem hâlâ elimde. Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi İletişim Tasarımı'nda okuyorum. Aynı zamanda bir dijital ajansta Junior Art Director olarak çalışıyorum.

Sıgla ormanları ilk girdiğinizde çok kaotik gözükse de içinde biraz zaman geçirdiğinizde, sığılların bize düzensizmiş gibi görünen yapısının o bölgenin doğal düzeni olduğunu anlıyorsunuz. Bu yüzden çalışırken düzensiz çizgilerle kağıtta bir düzen yakalamaya çalıştım. Doğayı anlamadan, doğayı çizemezmişiz.

Fatih Öztürk

I am trying to visualize the seen and the unseen, by discovering new possibilities in real life, or my imagination. I tried to look at the forest as a whole. The magical atmosphere motivated me, and increased my awareness on endemic species and conservation. I saw the importance of studying nature directly. In my first days, my art was rigid and somewhat forced. As time passed, I relaxed, and my artwork became more fluid, dynamic.

fatih-ozturk.myportfolio.com

Cem Parlar

I was interested in illustration ever since reading “Lombak,” a local cartoon magazine when I was 13. I am studying at the Yıldız Technical University in communication design. I am also a junior art director at a local ad agency. The sweetgum forests look chaotic, but once inside, you realize that this is the order of nature. Because of this, I tried to establish an order with seemingly irregular lines on paper. Without understanding nature, you can not portray it.

www.behance.net/cemparlar

www.zeynepsagir.com

Zeynep Sağır

Ankara Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde başladığım sanat eğitimime, Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü'nde (resim, seramik, heykel) devam ediyorum.

Çalışmalarımda doğanın tesadüfler ve olağan dışı durumlara yer verişini ele alarak serbest çalıştım. Tekniğim ve çizdiğim nesneleri tamamen an'a ve tesadüflere bıraktım. Sığla ormanlarının büyümlü atmosferi bu süreçteki en büyük ilham kaynağı oldu.

Doğa ile beraber hareket edebilmeyi, ona uyum sağlamayı ve bunun önemini bir kez daha anladım. Verilen bilgilere kulak verip, birebir gözlem yapma fırsatını yakalamak, doğa ile saatlerce baş başa kalmak, onu dinlemek ve hissetmek duyarlılığımı artırdı. Diğer insanların da farkındalığını artırmak için sanatı bir araç olarak kullanma fikri, etkinlik boyunca heyecanımı dinç tuttu ve üretimimi hep olumlu yönden etkiledi.

www.behance.net/sura22seyhb730

Şura Seyhan

Varlığımı idrak ettiğimden beri resimle iç içeyim. Resim yapmayı hiç bırakmadım. Tokat Güzel Sanatlar Lisesi'nden sonra eğitimimi Ondokuz Mayıs Üniversitesi Resim bölümünde sürdürüyorum. Hayatımda hep sanata yer olacağını biliyorum.

Doğa nasılsa, bozmadan onu öyle resmettim; ona göre hareket ettim. Ve beni yönlendiren bu güç oldukça kuvvetliydi. Ormandaki çalışma, hemen hemen aynı kulvarda olduğum katılımcılarla yaşadığım harika bir deneyimdi aynı zamanda. İlk kez doğada bu denli uzun saatler geçirdim; onu tanıdım ve çok saygı duydum. Unutamayacağım deneyimlerimden biriydi.

Zeynep Sağır

I studied my art studies at the Ankara Anatolian high school of arts, and continue now at Bilkent University, faculty of fine arts. My work is a series of free-form drawings focusing on nature's propensity for coincidence and extraordinary moments. I let the magic of the sweetgum forests guide my art. I understood the importance of observation, moving with nature, remaining alone and listening. These sharpened my senses. The idea of spreading awareness with art inspired me positively throughout the activity.

Şura Seyhan

I never stopped painting. I studied at the Tokat high school of fine arts, and after that, the Ondokuz Mayıs University, department of painting. I will always have art in my life. I pictured nature as I saw it, without disturbing it. I was guided by a strong force. The sessions in the forest were great experiences with the other participants. It was my first time spending this long outdoors, one with nature. I got to know it and respect it. In all, it was an unforgettable experience.

Ebru Tatlısu

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü Yüksek Lisans
öğrencisiyim. Çalışmalarında sığla yağı elde etmek
için kullanılan ağaçlara dikkat çekmeye çalıştım. Bu
proje bana doğa içinde, doğa ile birlikte, onun bize
sunduklarıyla çalışma olanağı sundu.

Ebru Tatlısu

I am a student of Textile and Fashion Design
Department at the Mimar Sinan university. I tried
to highlight the trees that were used for oil harvests.
This project enabled me to work with nature,
within nature.

Leyla Temiz

Türk bir baba ve İngiliz bir annenin kızı olarak
İngiltere’de büyüdüm, tasarımcı ve serigrafi baskı
üzerine çalışıyorum.
“Türk kültürü, doğa ve köy hayatı değerlerini
tasarıma taşıyan kişisel markam Ottostop’u kurmak
için bir yıl önce Muğla’ya taşındım.

Eserlerimin temelinde doku ve renk arayışı
yattıyor. Gezimiz sırasında gördüğümüz sığla yağı
ayırma tankı ve üzerindeki yansımalar bana ilham
verdi. Buradan esinlenerek insanlar ve endüstrinin
sığla ormanları üzerindeki etkisini düşündüm.
Sudaki yansımaların gün boyunca değişmesi de
beni büyülemişti. Ormanda mini baskı stüdyoları
kurarak çalıştım, bu benim için yeni bir çalışma
şeklikti. Malzemeleri taşımanın zorluğu, sıcaktan
kurumayan mürekkepler gibi sorunlar yaşadım ama
dışarıda olmanın, ışık ve yeşillik ile sarılmış olmanın
zevki bunlara değdi; eserlerime özel bir enerji kattı.
Bilgisayar önünde çalışma rutinine ne kadar bağımlı
olduğumu fark ettim. Köyceğiz’de yaşadığım hafta
boyunca, yeni renk ve karışım tekniklerinin yanı
sıra, sanki eskiz defteri yapar gibi hızlı baskılar
yapmanın yollarını öğrendim. Çok eğlenceliydi!”

Leyla Temiz

A designer and screen printer born and raised
in the UK to a British mother and Turkish father.
I settled in the Muğla district around 12 months
ago to set up my own design brand ‘Ottostop’,
which seeks to promote Turkish culture, village life
and nature to a wide international audience. I’m
particularly interested in colour and texture. My
main larger pieces were inspired by the reflection
in the Sigla oil separation tank, so I guess this is a
‘reflection’ of the human/industrial impact upon
the forests. The way the light and reflections within
the tank changed throughout the day fascinated
me. Setting up mini print studios in the various
forest locations was a new way of working for me.
I have never screen printed outdoors before. Yes,
there were challenges (it was physically hard work,
and the heat caused a few problems with inks
drying) but overall I feel working outdoors, and
being totally enveloped in green and light, brought
a unique energy to my work. Also, I realised how
much I have become stuck in the same routine
of designing on a computer and then transferring
this to prints... the week allowed me to use the
technique of mono printing almost as one would
compile a sketchbook, creating quick pieces,
experimenting with colour and form and mixing
techniques. It was a lot of fun!

www.ottostopdesign.com

www.behance.net/GozdeJu

Gözde Yurdunmalı

1991’de Adana’da doğdum, Seyhan Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi’nden sonra gittiğim Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Baskı Sanatları Bölümü’nden 2016’da mezun oldum. 2015 yılında başladığım Baskı Sanatları Ana Sanat Dalı Yüksek Lisans programına devam ediyorum. Yurtiçi ve yurtdışı olmak üzere bir çok sergiye katılıyorum.

Ormanı ve doğal olanı iliklerime kadar hissetme arayışı içindeydim. Bu arayış kalemin, fırçanın ucundan, ormanın ışığına, formlarına ve renklerine bürünerek izleyicisinin duyularına ulaşmaya çabaladı.

Sanatçı olarak doğada yalnız kaldığımda neler üretebileceğime dair hiç bir fikrim yoktu. Köyceğiz’deki çalışma benim için ilk deneyimdi ve çıkan işler beni oldukça şaşırttı. Bana ait olan bir yönümü doğa sayesinde keşfettim. Yıllarca kitaplardan okuduğum, müzelerde incelediğim empresyonist (izlenimci) dönem sanatçıları ve resimlerini bu süreçte çok daha iyi anladım. Sanatçı olarak bana sağladığı katkı yadsınamaz. Artık malzemelerimi alıp doğaya koşturmak, sanatımı doğayla doyurmak bana inanılmaz keyif veriyor. Her fırsatta bunu yapmaya çalışıyorum ve bu önemli alışkanlıklarımdan biri haline geldi.

www.behance.net/aybarsycl0efc6

Aybars Yücel

2012’de başladığım sanat eğitimime Eskişehir’de devam ediyorum.

Bu çalışmayla doğal zenginliklerin nasıl yitip gidebileceğini açık bir şekilde görmüş oldum. Muazzam bir zenginliğe sahip olan sığla ormanlarına dikkat edilmesi ve korunmasına destek verilmesi gerekiyor. Bu proje sayesinde dikkat etmezsek bir çok doğa harikasını bataklığa çevirebileceğimizin farkına vardım.

Gözde Yurdunmalı

I was born in 1991 in Adana, studied at the Seyhan Anatolian high school of fine arts and the Anatolian University, department of printmaking in 2016. I’m still completing my masters’ studies there. I participate in a lot of local and foreign exhibits. I’m trying to feel the forest down to my bones. This search led me to the light, forms and colour of the forests. This was my first outdoors drawing experience, and its results were quite surprising. Thanks to nature, I discovered a new side of myself. I now understand the impressionist artists and their works better. Its contribution to me as an artist was immeasurable. Now it feels great to head outdoors with my arts materials. It has become a new habit.

Aybars Yücel

I started studying arts in 2012. With this activity, I saw how fragile natural ecosystems were. The sweetgum forests are incredibly diverse, and need to be protected. If we are not careful, we might ruin a lot of natural wonders.

Burcu Meltem Arık

Kuş gözlemcisiyim. Çevre eğitimi alanında çalışıyorum. Uzun yıllar sivil toplum kuruluşlarında çalıştıktan sonra bir arkadaşımınla birlikte Doğa Oyunları Evi'ni kurduk. Doğayla yeniden oyun arkadaşlığı yapmayı ya da oyun arkadaşlığını güçlendirmeyi amaçlayan oyunlar üretiyor ve oynuyorum.

Çalışmalarında 4 yaşındaki kızımın gözünden ormanı sade bir şekilde görmeye çalıştım. Ormanı kızımınla birlikte dinledim, izledim, kokladım, tattım.

Altmış beş milyon yıl yaşındaki ormanın bilgeliği ve ayakta kalma mücadelesi karşısında hayranlık duydum. Bir insan bireyinin ölçeğinde değil, milyonlarca yıldır ayakta olan bir orman ölçeğinde düşünmeye çalışmak beni çok etkiledi. Bu ölçekte düşününce insan olarak yaptıklarımızın öncelikle kendi türümüze ne kadar zarar verdiğini daha güçlü görüyor insan. Bununla birlikte ormanın verdiği sakinlik ve huzuru, kızım ve kendi üzerimde bizzat gözlemledim.

Burcu Meltem Arık

I am a birdwatcher, working in nature education. I worked for years in various NGOs. Afterwards, I set up the House of Nature Games, an activity that creates games and play-activities that foster an awareness of nature. I tried to look at the forest through the eyes of my four-year-old daughter. With her I listened, tasted, smelled and experienced. I was awed by the wisdom and resilience of this three-million-year forest. It was impressive to think in thought scales of nature, rather than a mere person. When one thinks this way, we see how much we are damaging our own species. I got to see the soothing, calming experience of the forest first-hand on my daughter.

www.dogaguncem.org

Referanslar / References

- Alan, M., & Kaya, Z. (2003). Oriental Sweet Gum (*Liquidambar orientalis* Mill.). EUFORGEN Technical Guidelines.
- Ekim, T., ve diğ., 2000. Türkiye Bitkileri Kırmızı Listesi, (Red Data Book of Turkish Plants) (Pteridophyta and Angiospermae). Türkiye Tabiatını Koruma Derneği, Van 100. Yıl Üniversitesi Yayınları, 246 Syf, Ankara.
- Huş, S., 1949. Reçine ve Sığla Yağı Elde Etme Metotları. Tarım Bakanlığı, OGM Yayınları, Özel Sayı: 36.
- İktüeren, Ş., & Acar, İ., 1987. Sığla Ağacı'nın (*Liquidambar orientalis* Mill.) Doğal Yayılışı, Sığla Yağı Üretimi ve Pazarlaması. Ormancılık Araştırma Enstitüsü Yayınları Dergi Serisi, Cilt 33, Sayı 2, No:66, Syf.7-15.
- Ülgen, H. ve U. Zeydanlı. Ed. 2008. Orman ve Biyolojik Çeşitlilik. Doğa Koruma Merkezi, Ankara
- Ürker, O., Yalçın, S., Köyceğiz'de Biterse Dünya'da da Biter, Nisan 2011. Bilim ve Teknik Dergisi
- Ürker, O. Çevre Etiği Bağlamında Anadolu Sığla Ormanları, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Çevre Bilimleri Ana Bilim Dalı Yayınlanmış Doktora Tezi. 365 sayfa. Haziran 2014. Ankara.
- Ekim, T., ve diğ., 2000. Türkiye Bitkileri Kırmızı Listesi, (Red Data Book of Turkish Plants) (Pteridophyta and Angiospermae). Türkiye Tabiatını Koruma Derneği, Van 100. Yıl Üniversitesi Yayınları, 246 Syf, Ankara.
- Huş, S., 1949. Reçine ve Sığla Yağı Elde Etme Metotları. Tarım Bakanlığı, OGM Yayınları, Özel Sayı: 36.
- İktüeren, Ş., & Acar, İ., 1987. Sığla Ağacı'nın (*Liquidambar orientalis* Mill.) Doğal Yayılışı, Sığla Yağı Üretimi ve Pazarlaması. Ormancılık Araştırma Enstitüsü Yayınları Dergi Serisi, Cilt 33, Sayı 2, No:66, Syf.7-15.

Ayrıca Bakınız / See also:

Great Fen Project: www.greatfen.org.uk/about/history-project

Mall Galleries: www.mallgalleries.org.uk/learning/resources/history-wildlife-art

RSPB: ww2.rspb.org.uk/about-the-rspb/about-us/our-history/

SWLA: www.swla.co.uk/wp-swla/history/

World Land Trust: www.worldlandtrust.org/gallery/exhibitions/wildlife-art-20th-century

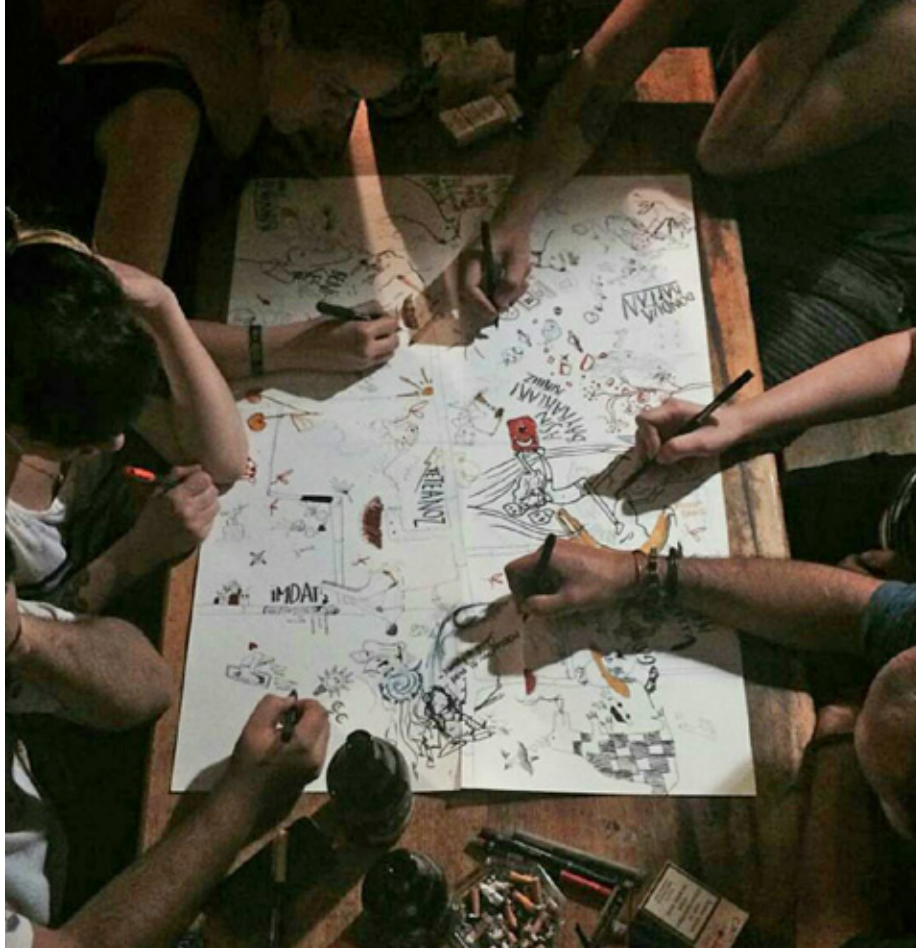

Ben Woodhams

1

“Akşamları otelde bütün günün çalışmalarını ortaya döküp, birbirimizin çalışmalarına yapıcı yorumlar getirdiğimiz paylaşım seanslarımız oluyordu. Katılımcılar yeni birşeyler öğrenmeye çok heveslilerdi ve tekniklerinin hafta boyunca gelişmesine tanık olduk. Bizim için ne büyük bir zevk! Projenin temel amaçlarından biri kültürler arası etkileşimi sağlamaktı. Bu yüzden gençlerle ve proje ekibiyle bu kadar uzun vakit geçirebilmek, böylesine büyük bir ülkede yaşananları onlardan dinleyebilmek bir ayrıcalık oldu.”

“Later in the evening, we would have ‘share and tell’ sessions in the hotel, where we all got our day’s work out and tried to make constructive comments. The students were amazingly receptive and their work improved no end during the week. What a joy. One of the key project aims was ‘cultural cross communication’, and it was a privilege to spend so much time with the students and project teams, and hear about the reality of living in such a huge and complex country.”

Mert Tugen

“Son gecelerden birinde oturduğumuz masaya getirdiğimiz büyük kağıtlara aynı anda 6-7 kişiyle resim yapıyoruz galiba hatırladığım en güzel şeylerden birisi.”

“On our last nights, we sat down on a table, around big sheets of papers with 6-7 friends and just drew away. It was one of the nicest things I remember.”

Şahin Tepesi, Haziran 2016
Şahin Hill, June 2016

*İyi fikirler için
beklemeye değer.*

*The best ideas are
worth waiting for.*

HJW

#doğaiçinsanat #artistsfornature

#siviltoplumdiyalogu #civilsocietydialogue

   : Doğa İçin Sanat

ISBN: 978-605-82749-0-7